

प्रवेश सं०

४२९०९

विषयः

विदः

क्रम सं०

नाम पारस्करगृह्यसूत्रभाष्यम् (विद्वत्पुत्राचार्य)

ग्रन्थकार तात्पर्यनाथः

पत्र सं० १-४४, ४४-६२.

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४२.

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

३३

आचार्य ११." x ४.७"

लिपिः

देवनागरी

आधारः

५१.

वि० विवरणम्

पी० एस्० यू० पो०--५५ एम्० सी० डे०--१९४१--५०,०००

001817

आ. ७७ २२.

कालाहरी

उत नः श्रीगणेशाय ॥ चडाकरणमाह ॥ सांवसरिकस्य चडाकरणं ॥ संवसरो जातो यस्य सः सा
 वसरिकः ॥ तस्य बालकस्य चडाकरणं ॥ चडाकरणारम्यं कर्म कुर्यादिति शेषः ॥ चडाकरण
 मिति वक्ष्यमाणं लैकारकर्मणो नामधेयं ॥ तृतीये वा प्रतिहते ॥ अथवा तृतीये लैव शरे अ
 प्रतिहते अपूर्णे उत्सर्गमाह ॥ चडाकरणं कुर्यात् ॥ षोडशवर्षस्य केशांतः ॥ केशांत इति संस्कार
 कर्मतामधेयं ॥ षोडशवर्ष एतौ तानि नियमस्य सः षोडशवर्षः ॥ तस्य पुरुषस्य केशांतरम्यः संस्का
 रः स्यात् ॥ अथ च नियतकाल एव अतो विवाहिता विवाहितयोर्न वतीति जयरामः ॥ कारि
 कायां ॥ केशांतः षोडशवर्ष ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यबेधो ह्यविशेष्टस्य स्य ह्यधिकेन
 तः ॥ इति कर्मणस्तुल्यत्वात् केशांतकथनमत्र भगवता कृतं ॥ ॥ यथा मंगले वा सर्वेषां ॥
 अथवा यथा मंगले यथा कुलाचारं चडाकरणं कार्यं ॥ यस्य कुले सांवसरिकस्य
 कुमारास्तु चडाकरणं कुर्वति तस्य सांवसरिकस्य चडाकरणं ॥ यस्य कुले तृतीये च कुर्वति त
 स्य तृतीये अपूर्णं कार्यमिति व्यवस्था ॥ यस्य कुले नियमो नास्ति तस्य विकल्पः ॥ यथा

मंगलशब्देन केचित्कृत्वांतरं कल्पयति॥ अत्र स्मृत्यं तरो क्ता उच्यते॥ नारदः॥ जन्मनस्तु त
 तीये वैश्वे श्रुतिमिति पठिताः॥ पंचमे सप्तमे वापि स्त्रियः पुंसोपि वा समं॥ प्रयोगपात्रि
 तो आद्ये वैकुर्वते केचित्सं चमे वै द्वितीयके॥ उपनीत्या सह वेति विकल्पाः कुलधर्मतः॥
 कारिकाया॥ सैनवत्युदगयने शुक्लपक्षे विशेषतः॥ इति बृहस्पतिः॥ शुक्लपक्षे शुभे प्रोक्तं
 कृष्णपक्षे शुभेतरतः॥ अशुभं त्रिभागस्याल्लक्षणपक्षे निरोकता कारिकाया॥ अश्विनी
 अवर्णस्वाति चित्रा पुष्य पुनर्वसु॥ ३५ निधारे वती ज्येष्ठा मृगशिरसे पुकारयेत्॥ तिथिं प्र
 तिपरिक्ता पातं विधिं विवर्जयेत्॥ वारं कृते श्रुतिस्तत्रोमानोरात्रिमेव च॥ बृहस्प
 तिः॥ पापग्रहणं वारं होत्राणं शुभं रवेः॥ क्षत्रियः क्षमासतो विदुः प्रोक्तं श
 नो शुभं॥ वसिष्ठः॥ द्वित्रिपंचमसप्तम्यां वा एकादश्यां तथैव च॥ दशम्यां च त्रयोदश्यां कार्यं क्षौ
 रं विज्ञानता॥ मेषां तरेष्वश्विनी चतुर्थी च नवमी च चतुर्दशी॥ दृष्टीं दृष्टं च तिप
 चैव निहिताः॥ इति॥ सर्वेषामिति सर्वेषां वर्णानामित्यर्थः॥ न ह्येतन्माष्यते यत्तस्य यः॥ १॥

दशे ब्राह्मणे भोजने मंगलमुद्दिः॥ सता दशे ब्राह्मणे भोजने कृत्वा च्छाकरणं कुर्यादिति सत्रयोजिते॥ च्छाकर्मणि
 कालो निर्दिष्टः॥ कर्माह॥॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा माता कुमारे मोहायाश्चाप्यारुते वा ससी परिधायोक्तं आद्य
 यपश्चादनेरुपविशति॥ आभ्युदयिकश्चाद्ब्राह्मणं भोजनं व्यतिरिक्तं न त्रीन ब्राह्मणं न भोजयित्वा मा
 ता कुमारेभ्यो न तीकुमारेभ्यो पुत्रेभ्यो आद्याय सह स्नेहं हृत्वा आद्याय स्नापयित्वा अहं तेन वेद्यं त्रमुं स कृते
 वा ससी बस्त्रे परिधाय परिहिते कारयित्वा अंके आधाय ते कुमारे अंके स्वउसंगे स्थापयित्वा अने
 पश्चादुपविशति॥ पितृति कर्त्तव्यं त्रिपलक्षं होषमाह गुरुः॥ विवाहो सवयते शुभातायै हरजस
 जा॥ तदमृत्युमवाप्नोति पंचदिवसं विनेति॥ अने शुभमुहूर्त्तात्वा हेतुवाक्यावसरः॥ अलाभे सुमुहूर्त्त
 म्बरजो होष उपस्थितिः॥ श्रियं संप्रज्य विजिबन्तो मंगलमाचरेदिति॥ कुमारस्य मातरि गर्भेण्यपामपि च्छा
 करणं मकार्यं॥ तथा च बृहस्पतिः॥ गर्भेण्यमातरि शिशोः क्षौरं कर्त्तव्यं कारयेत्॥ ब्रतानिषेधे वैवेक्या
 कालो वेदव्रते षषि॥ मदनरत्नः॥ पुनश्च कृतो मातायै दिसा गर्भेण्यं जवेत्॥ शस्त्रेण मृत्युमाप्नोति तस्याक्षौरं
 विवर्जयेत्॥ एतदपवादोऽपि तत्रैवा॥ स नो मीतरि गर्भेण्यं च्छाकर्त्तव्यं न कारयेत्॥ पंचमास्यां तां दृष्ट
 गर्भेण्यपामपि कारयेत्॥ सहोपनीत्या कुर्याच्चैतदहोषो न विधेत्॥ गर्भे मातुः कुमारस्य न कुपीञ्जलक

मनुष्यं पंचमासादधः पुनर्यदत उद्धनं कारयेत् ॥ पंचमासात्तदुद्धृतुमातुर्गर्भस्य जायते ॥ मस्युरिति तत्रैवोक्तं ॥
 कुमारस्य ज्वरो सन्नो न कार्यं नित्याह गगः ॥ ज्वरस्योत्प्लावने यस्य ज्वरं तस्य न कारयेत् ॥ दोषनिर्गमात्
 पश्चात्स्वस्थो धर्मसमाचरेत् ॥ ज्वरमिति सर्वमेगलोपलक्ष्यं ॥ अन्वारस्य आज्याहुतीर्हुत्वा प्राशनोते
 शीतास्वप्नं प्राप्ता आसिचस्तुमेनवायउदकेनेह दिते केशान्वपेति केशरमश्चित् केशोते ॥ ब्रह्मणा अ
 न्वारस्ये आधारादिस्विष्टकृदंता आज्याहुतीर्हुत्वा सेस्त्रवप्राशनोते शीतामुपर्वमुपकल्पिते केशरमश्रु
 वपेति मंत्रे विशेषः ॥ कुमारेण अन्वारं नः कार्य इति न हं यत्तमते विशेषः ॥ मंत्रार्थः ॥ रविर्बिहिरसे बंधादे
 तर्गतज्योषावापोरुहस्यै ॥ हे वायो लममुहो हवेन गरी तेन कुमारस्य शिरः स्रवनाय एरि ॥ हे अरि ते देव
 मातः केशानलक्ष्मीकृत्यो केश उद्धरणार्थं शितोदक मध्यतः स्नादकं च क्षिपति ॥ अने कार्ये त्वद्विदोः ॥ अथा
 व्रतवती तपि उंचतपि उंच भोवा प्रास्यति ॥ अथ उहो हवसे काने तरे अत्र प्रकृतो हवेन नवनी तस्य
 पि उंचतस्य पि उंच भोवा पि उंच प्रास्यति प्रक्षिपति ॥ आमुक्षेप ॥ तत आदाय दक्षिणं गोरानमुदतिस
 वित्रा प्रसूतौ देव्या आ पउं देतु ते तन्वरी धीयुत्वा यवर्चस इति ॥ ततस्तस्माच्च नवनी तादिना मन्यत
 मं पि उंच प्रासने कृतं तस्मादुदकात्किंचिदुदकमादाय दक्षिणं गोराने गबिष्टयि यो होयते निधीयते स्या

पतेशयने काले रिते गोदाने दक्षिण कर्ण समीपवर्तिनः शिरः प्रदेशं उंच इति ॥ उंचत कृदने कृदयति ॥ आउंचरोति षड्विधे
 ति मंत्रेण ॥ मंत्रार्थस्तु ॥ हे कुमार स वित्रा मये ए प्रसूता जतिता उच्यते आ पः देव्यादि निववाः ॥ तत वत नं शरी
 रं बद्धा करण मंग उंच देतु ॥ कृदयति ॥ किमर्थं ॥ तयरी धीयुत्वा यचीरं जीवनाय वचं से प्रतापाय ॥ ब्रह्मणा शलव्यादि
 नीये कुशत रण्योते दद्याद्योषध इति ॥ त्रिषु स्थानेषु रत्नीष्वेता त्रीणां शतली से धारा लाका ॥ तया किन्ना केशास्ति
 नीये पृथक् कृत्य विरजान्कृता त्रीलिकुशतरुणा निदं जतरुण्येत मं चोधाति धारयति ॥ ओषधे त्रायस्वति
 मंत्रेण ॥ शोचोनामेति लोहक्षुरमादाय निवर्तयामीति प्रवपति ॥ ततः कर्त्ता शोचोनामेति मंत्रेण लोहक्षुरं रंजो
 रे न तात्रेण परिष्कृतमयमेव क्षुरमादाय रस्तेन गरी ला निवर्तयामीति मंत्रेण प्रवपति तेश्वरे मुशतरुणां तर्हि ते
 पुत्रोऽशुभं लागयति स्यापयति ॥ अत्र प्रप्रयौ वपति सेलागते ॥ छेदनाथं लेतु उत्तरमत्र विहितं छेदनमनर्थकं स्या
 त् ॥ शिव इत्यस्यार्थः ॥ निवर्तयामि मुदयामि ॥ नो विनिर्भूतोपकारता ॥ आपुरयं ॥ अन्नाद नोय ॥ प्रजेन नायगोलाय
 ॥ धनस्य पुष्टौ ॥ गोमनापस्य भवताथी ॥ गोमनवीर्याये ॥ येनावपसविता क्षुरेण सोमस्य रतो वरुणस्य विष्टन
 तेन ब्रह्मालो वपते दमस्यापुष्टी तत दक्षिणं ध्यासदिति मंत्रेण निप्रक्षिपानुदहे प्राप्स्यत्युत्तरतोऽयं यमाणा
 येनावपसविनेति मंत्रेण स केशानि वैशमसि हितानि कुशतरुणा निप्रक्षिपानुदयेयि ता अनिकृतरतो
 प्रियमालो वस्य मा ने आनुदुहे वती वदे गो सै बंधिमये पि उंच गपुरीषे तो नि प्रास्यति प्रक्षिपति ॥

॥२॥

य

अत्र गोमयपि उस्यापत्तं कार्यं ॥ ततः के शान्ति छिद्येति प्राप्नोति ॥ अत्र के शान्ति छिद्येति पाठो दर्शितः ॥ मंत्रार्थः
 ॥ हिमालय ॥ येन क्षुरेण तेजोमयेन सवितासूर्यः सोमस्य रातः वरुणस्य च शिरः अवपतत ॥ राजसस
 दीक्षाये अमुं उयत् ॥ विष्णुसर्वतः ॥ तेन क्षुरेण स्पृशिशोरिर्दक्षिणायवपत् ॥ मुं उयत् ॥ रदं शिरः
 ॥ अस्पृक्षुमारस्य आयुषहिते ॥ आयुषे आयुषो नावः संतावा ॥ यमा ये कुमारः जरदृष्टिः सैर
 र्णयुः संपूर्णपुरसत् ॥ भयात् ॥ जरा ममृते व्याघ्राति जरदृष्टि जरद्रवः ॥ एवमिदं पश्यन्तं श्री ॥
 एवमेवोक्तरीत्या द्विवारं तस्मै मंत्रविता उदनादि गोमयपिठे निधानात्तमपरं दक्षिणायवगोदाने कुर्महे कुर्वीत
 अत्रैवै पश्योः ॥ उदने ॥ वरा नीचिन द्वाते ॥ दनं दण्डं तद्वाते ॥ क्षुरमिति ध्याने ॥ सके शान्ति छिद्येति गोम
 यपिठे प्राप्नोति ॥ इतरयोश्चोदनादि ॥ इतरपश्चिमोत्तरयोर्गोदानयोर्दनादिनकारादेव मेवमकुर्महे
 त्रेण हि सुस्तीकर्म कुर्यात् ॥ तत्र पर्यपश्चिमगोदाने कर्त्तव्यं ॥ ततस्तत्तंगोदाने कार्यं ॥ अथ पश्चादधोत्त
 रतर्दितिसूत्रकारप्रस्थानाच्च ॥ प्रादक्षिण्यानुगच्छ ॥ क्षुरादानं तमंत्रेण पुनर्नमनीति ॥ तत्रैवै स
 कर्त्तव्यं हेतुनात् ॥ अथ पश्चात्त्रयायुषमिति ॥ इतरयोश्चोदनादीत्युक्तं तत्र स एव मंत्रो नाम्नादि

॥२॥

स्यात्पश्चात्पश्चिमगोदानकर्मणि स्यादुपमिति मंत्रे ॥ सके शान्तं कुशतल्लनां छेदने कुर्यात् ॥ श्रील्लापि स
 माह ताति वात्ययौवनस्थ विराण्डि से वमते पाते वा वस्यात्र यस्यापक्वमायुरस्माकमस्ति तिमैत्रार्थः ॥ अथो
 त्ततो येन भरिश्चरदि वंज्यो ब्रह्मपश्चादुस्यते तेन तेव पाति ब्रह्मण जीवा तवे जीवनाय मुश्चोकाय स्वस्नय रति
 ॥ अथोत्तरगोदानकर्मणि सके शान्तं कुशतल्लनां येन भरिश्चरशक्ति मंत्रेण छेदने कुर्यात् ॥ अन्यसर्वद
 क्षिण्यगोदानवत् कार्यं ॥ मंत्रार्थः ॥ स्वयं येन ब्रह्मण मंत्रेण तपसा वा चरणश्री लोवापुः ज्यो ब्रह्मचिरं जगत्प
 तिस्यर्थः ॥ इदं द्वापश्चात्तमनुसूर्यं तमनुविश्वे च चरति किं मतः ॥ भरिः प्रचरः ॥ तेन ब्रह्मण तपसा वा त
 मंत्रितक्षुरेण तेन च शिरोवपाति ॥ विमर्षं जीवा तवे जीवनं देत वेधमीधर्थं ॥ जीवनायायुषे ॥ मुश्चो
 कायशो मनयशसो स्वस्तये ॥ अविनाशाय ॥ त्रिः क्षुरेण शिरः प्रदक्षिणं परिकरति समुखं वेशं ते यक्ष
 एनज्जयतामुपेशसावचावावपतिकेशं छिद्यि शिरोमास्यायुः प्रमापी मुखमिति च वेशं ते ॥ अथ
 रं क्षुरभ्यामणेन शिरः मस्तकं परिहरति ॥ समुखं वेशं ते मुखं सहितै शिरः परिकरति वेशं ते क
 र्मेणि ॥ मंत्रे पि विशेषः ॥ किं शंते मुखमिति पदं श्री मंत्रे आवयेत् ॥ यक्षुरेण ते मस्तकं त्रेण हि सुस्तीक

॥ २ ॥ परिहरणं ॥ हे हुर ॥ यतयस्मात् हुरेण वस्त्रा मुंडित्वा आवपति गोमये वैश्वानसि पति ॥ विभतेना एनैकु
 मारं मज्जयतां सै सुवेता ॥ तथा सुपेशं सागं भयता ॥ अतो स्य वैश्वानसि ॥ अवरवै उ यशिशो मस्तु कमीति
 चि ॥ मासवर्णं कुरु ॥ अस्य मा आयुः प्रमोषीः मा अ पहर ॥ तानि रश्मिः शिरः समुद्यन पिता य हुर प्रयत्न
 यक्ष एव परिवपति ॥ तानि रव प्रकृताभिः शीतो ह्ना निरश्मिः बालक स्या शिरः मस्तु वै समुद्य क्रे दयि
 ता आर्द्र नावमा पाद्य उं दति वै दनार्थः ॥ तस्य स्नात ता दनुना सिक्त्वो पत्रियते ॥ समुद्यते रूये ॥ नापिता
 यक्ष रं प्रयत्न तिष्ठेता र्थं समर्पयति अक्ष एव स्मरि च पति मैत्रेणार नापित अक्ष एव च हुर रितं यथा
 स्याद्वे पं परि वप मुंडय ॥ यथा मै गलै केश शेष वर लै ॥ हुर समर्पणे नैत रं नापितेन वप नै कार्यं ॥ त
 त्र वै शनी शेष वर लै शिखार क्षलै स्थापनै ॥ यथा मै गलै यस्म्य कुले यथा प्रसिद्धं तस्य तथै व शिखा
 स्थापनै कार्यं ॥ अत्र कारिकायाः ॥ केश शेष तं तं कुर्याद्यस्मिन् गोत्रे यथोचितं ॥ वसिष्ठा दक्षिणे मागे उभ
 यत्रापि वक्ष्यताः ॥ शिखां कुर्वेद्यगिरसः शिखाभिः पंच निर्यताः ॥ परितः केश पंक्ता वा मुंडयेतां
 श्व नृगवो मताः ॥ कुर्वेद्यस्य शिखा नत्र मै गलार्थं मिदं क्वचित् ॥ लौगाक्षिः ॥ दक्षिणतः कंचुजव

सिद्धानां उभयतोत्रिः वक्ष्यमानां मुंडा नृगव पंच च उ अंगिरसः ॥ बाजसनेयिना मेका मै गलार्थं शिखि
 नोन्यश्नति ॥ तदुत्तरि निरुक्षिष्ये ॥ अस्यानियताः केशवेषा इति वसिष्ठोक्तेः ॥ यत्तु पात्रे ॥ न शिखीना
 पवीतस्य नाचरे सै स्फुटं गिरमिति अदुप कस्योक्तं तदसंख्य इत्येति चेत् ॥ विवक्ष्य इति युक्ते ॥ ॥
 अत एव मेतदसंख्ये शी गोमय पिंडं निधाय गोष्ठे पल्लव उदके तेवा ॥ ततो वपनो नरं सर्वो न्केशान्
 गोमय पिंडे कृतान्नं गोमय पिंडं बस्त्रादि वेश्मने नागुत्तमावृत्ते रत्ना गोष्ठे गवां ब्रजे स्थापयेत् ॥ अथ वा प
 त्रवले अथोदके सरसि स्थापयेत् ॥ उदके ते यत्र कुत्र चिदुदकं समीपे स्थापयेत् ॥ आचार्या यवरं ददाति ॥ त
 तश्च उक्तरण कर्म कर्त्ता पित्रादिः स्वाचार्या यवरं अभिलषित इयं ददाति ॥ अभिलषित इयं भावे
 चतुः कार्या पलो वर इति मलाध्यायोक्त इयं नमिति वद्वा ॥ गां केशांते ॥ केशीते कर्मणि केशी तस्यै
 स्कार कर्त्ता स्वाचार्या यगो ददाति सै स्कार्यै स्थाचार्येति होरदरः ॥ सै व सरं ब्रह्म चर्यं मवपनै चक
 शीते ॥ केशीत कर्त्ता नैत रं केशं तव कर्मण्यः सै स्फुटः सै व सरं यावद्ब्रह्म चर्यं चरेत् ॥ स्त्री सै भोग
 न कुर्यादित्यर्थः ॥ अ वपनै च केशीतो नरं काले सै स्फुटः सै व सरं वपनै व जयेत् ॥ च शब्दः सै

11411

1149.

सुः श्रद्धा एव ह्येव हि ॥ पंचैवमिष्टजातीनां संस्कारः कुलधर्मतः ॥ वेदत्रतोपनयनं मरुता न्नीमृश्रुते ॥ विना
 हादशमृदा एव संस्कारानाममंत्रत इत्याह ॥ ब्रह्मपुराणे तु ॥ विवाहमात्रं संस्कारं प्रोचिष्यतीति ॥ अत्र स
 मस्तु द्विषयत्वे न्ययवस्था ॥ सत्सु स्याद्दश ॥ असत्सु स्याद्विवाहमात्रं ॥ एते चरस्त्रीकार्यः ॥ तथा च यासः ॥ श्रद्धा एव
 श्रतर्थापि न एव कुर्ममर्हति ॥ विदमंत्रं स्वस्वाभास्यो ह्यवषट्कारादिभिर्विहितेति ॥ मरीचिः ॥ अत्रैव तस्य तस्य
 चित्रो मंत्रेण प्रोच्यते ॥ तेन तस्य धर्मसु सर्वत्र विप्रणमंत्रपठनीयः ॥ सोपि पौराण्येति प्रत्यपाणिः ॥ एवं
 श्रद्धा रं होमोपि विप्रहारे वपराशरेणैकः ॥ दक्षिणार्थं तयो विप्रः श्रद्धां नृपुं द्विः ॥ ब्राह्मणस्तु मवेकुं
 श्रद्धां ब्राह्मणो मवेत् ॥ अत्रमाधवाचार्यव्याख्याते ॥ यो विप्रः श्रद्धां दक्षिणमादाय तदीयहविः शोतिषु घ्रादिति
 कथयेदिकं मंत्रैर्जहोति तस्य विप्रस्येव दोषः श्रद्धां होमफलं जने वैति ॥ श्रद्धां यत्र यत्र होमस्तत्र तत्रैव
 कामावेव मेजोत राविधानान्तमस्कारमंत्रैरेति मदनपारिजाते ॥ श्रद्धां विवाहो नामावश्यतत्रैवौक्तः ॥ त
 त्रिंशो ॥ अथाहुपनीतधर्माः ॥ गोतमः ॥ प्रागुपनयनाकामचारमादमक्षाः ॥ तिस्रो मघा ब्राह्मणे नुपनीतापि
 वज्रयेत् ॥ उच्छिद्यतादावप्रमत्तमनस्को मरुपातकवज्रैः ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ मातापित्रोर्यो हिर्यवातोऽनुजभवेत्
 स्त्रीति ॥ दक्षशतातपः ॥ शिशोरमुक्षुर्लघौ याजस्वाचमनं स्मृतं ॥ रजस्वादिस्मृशं स्नानमेव कुमारके ॥ प्रा
 कुचशकराणां ह्यलः प्रागल्ग्राशनाद्विः ॥ कुमारस्तु सवित्तो यो वाचमोऽजीनिवैधनैः ॥ तस्यानुपनीतस्य चैव

वदितुं स्यात् ॥ विस्मर्तुं न स्यात् ॥ इदं वदपनीता ॥ उद्धृतव्येयः काजस्मपंचमाहर्षिदक्षार्थशेचरेदिति स्मृतेः ॥ कामचारमिदं
 जैऊनैकादशवर्षस्य पंचवर्षीत्यस्य च चरेदुः सुखे च वायुश्चिन्ने विमुक्षयेदिति स्मृतेः ॥ अथ गर्गमते पदाथैवमः ॥ आ
 मुदयिरे ॥ ब्राह्मण्यवयोजनैः बर्हिः शतायोः लोकिकान्तिः स्थापनैः ॥ माताकुमारभार्यादिद्वन्द्वैः ॥ ततो बन्तन्त
 मनादक्षिणहानां ते विशेषः ॥ बर्हिः सादाने तरे उस्त्रोदकं ॥ शोतोदकं ॥ नवनीतघृतदक्षिणानामन्यतमः पिउः ॥ त्रि
 शीरावती कुशपवित्राणि सप्तविंशतिरु ॥ क्षरः गोमयः नापितः वरः ॥ इत्यासादने ॥ तोपकल्पनैः ॥ ततो दक्षि
 णहानां तैकं मेरुता शोतामुत्ता अप्रासिं चति ॥ नवनीतादिनामन्यतमप्रासने तत्र ॥ उदने ॥ तस्त्रीविनयने ॥ कु
 शतरुणं तदीनैः क्षुरादने ॥ आसुपं येनावपदिनि मेच दुपेन कुशतरुणं तर्हि ते पुष्टरमजिनि प्रोयसवे शानि
 णनि प्रविष्टान् पुष्टे गोमयपिउं प्रासनैः ॥ एवं तस्त्रीमुदनादिद्विपरं क्षुरादाने वज्रैः ॥ ततः पश्चिमगोदाने एव स
 न्त्रैर्लक्ष्मिस्तस्त्री ॥ आमुषमिति ह्येदं नमंत्रे विशेषः ॥ अथोत्तरगोदाने एव मेव सकृन्त्रेण ह्यस्त्री ॥ येन प्ररिश्च
 रेति केदने विशेषः ॥ शिरःपरिररणं ॥ शिरःसमुदने ॥ क्षरसमर्थं ॥ शिखास्थापनैः ॥ गोघ्राण्यतमो ते गोमय
 पिउं निधानैः ॥ आचाथी यवरदानैः ॥ इति गर्गमते क्रमः ॥ इति स्त्रीसन्नाहवा मनासजदोक्षितगदाधारकते
 चडाकरणपदार्थैः क्रमः ॥ अथोपनयनमाह ॥ अथवर्षा ब्राह्मणमुपनयनं संस्कारेण सैस्फुर्योत् ॥ आचार्यस्य उप
 यस्वबातके स्य असौ अथवर्षः ॥ ते अथवर्षा ब्राह्मणमुपनयेत् ॥ उपनयनसंस्कारेण सैस्फुर्योत् ॥ आचार्यस्य उप

11511

प्रत्यपंचमे॥ रात्रौ बलार्थिनः षष्ठे वैश्वस्यै रैवेनोद्यमे॥ विष्णुः॥ षष्ठे तु धनकामस्य विपाकामस्य सप्तमे॥ अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कांतिमिदं॥ तस्मिन्॥ उत्तरायणे गमयैव नूतनैर्होपनाथनै॥ श्रुतिः॥ वसंते ब्राह्मणमुपनयिता॥ श्री
क्षेराजस्य शरदिदेश्यै॥ मामविषये योतिषो माघादिपंचमासेषु मौजौ पंचशस्यते मार्गः॥ विप्रवसंते क्षे
तिपै निदाघवैश्ये धनी ते वृतिनै विदध्यात्॥ माघादिशुक्रांतिकपंचमासाः साधारणवासकलादि जानी॥ बहस्प
तिः॥ शुक्लपक्षशुभः प्रोक्तः कृत्वा श्राव्यत्रिवे विना॥ उत्तराश्विने जन्म प्राप्तिर्येन च जन्म मासेन जन्म कालो यद्वेन
विदध्यात्॥ ज्येष्ठे न मासि प्रथम जन्मसूतो सथा सुताया अपि नै गलानि॥ बहस्पतिः॥ मिथुने सै स्थिते भानो
ज्येष्ठमासे न दापकृत॥ राजमाते उ॥ जातदिनै दुष्यते वसिष्ठो ह्यष्टौ च गर्भो नैव तदंशा वि॥ जातस्य पक्षे दि
व नागदिश्वशेषाः प्रशस्ताः खलु जन्ममासि॥ जन्ममासे ति यो जेव विपरीतद्वे सति॥ कार्यं मंगलमित्याहु
गर्भनागवशेन कः॥ जन्ममासनिषे जेपि हि नानि दशवर्जयेत्॥ आरभ्य जन्मादि वसाकुमास्युस्तिथयोप
रो॥ बहस्पतिः॥ सप्तचापकुली रस्थो जीवोप्यशुभगोचरः॥ अतीशोभनै दद्याद्दिवा होपनयादिषु॥ करिरकायो
द्वादशाष्टमवै पुष्ट्ये मनसापिनंति येत्॥ ग्रीष्मीतरे॥ शुद्धिं वगुरो र्यस्य वर्षे प्राप्तेष्टमे यदि॥ चैत्रे जीनगते
जानौ तस्योपनयने शुभं॥ करिरकायो॥ अती बहुष्टमराजपुत्र्यसिं हस्यति नाडिजपैगवानो॥ व्रतस्य वै प
खलु मासि वैत्रे कृतश्चिरायुः शुभसंख्यदः स्यात्॥ एतदष्टवर्षविषयं॥ ग्राह्यनक्षत्राणि प्रदत्तपारिजातः॥

1151

रस्तत्रयेदैसरिउत्रयेवशक्रेणुपुष्पाश्विनोरेवतीषु॥आरेपुशुकर्षवृहस्पतीतीरितानुर्वीरुतिमौजौवैचः॥राजमातैउ
 पुनर्वसुआस्तएष्यनिषेधति॥पुनर्वसोकृतेदिप्रःपुनर्वसुकारमर्हति॥तीति॥तिथयस्तत्रेवोकाः॥हृतीयेकादशीमासा
 पंचमीदशमीतथा॥द्वितीयायांचनेधावीनयेदर्थवलाचितः॥रिकायोमर्थरुतिस्थालोएमास्योतथेवचाप्रतिप
 द्यपिचाष्टम्योकुलमुद्विवाशकृत॥कदिकायो॥अनयायेवतुर्थ्यचरुत्पपक्षेविशेषतः॥अपररुत्पपतीतःपु
 नःसंस्कारमर्हति॥तीरीश्रादेरुतेवैस्यादनायायास्तुकरुत्पकः॥तदोपनयनैकायैवेदाईजनकारयेत्॥मर्हः॥
 त्रयोदिसर्वेसंभ्यायीवारिदोयदिगर्जति॥तदिनेस्यादनयायोब्रततत्रविजयेत्॥ज्योतिर्निबैधो॥तीरीश्रा
 कृतेवैस्यादनयायास्तुकरुत्पकः॥तदोपनयनैकायैवेदाईजनकारयेत्॥मर्हः॥विनर्तुनासैते
 नरुक्षपक्षेगलग्रहे॥अपररुत्पपतीतःपुनःसंस्कारमर्हति॥वसैतेगलग्रहोहोचोयेत्यर्थः॥अपररुत्प
 विभक्तदिनहृतीयोशुशुत्पकृतेतथैव॥राबसामर्थ्याद्विधाविभक्तइतिरुत्पकं॥नारदः॥रुत्पपक्षेचतुर्थेविसप्त
 म्यादिदिनत्रयं॥त्रयोदशीचतुर्थेचअष्टावेतेगलग्रहः॥राजमातैउ॥आरेमानीतरयत्रपत्यारेभोनसिधति
 गगोदिमुनयःसर्वेतेनेवाहुर्गलग्रहं॥ज्योतिर्निबैधे॥अष्टकासुचसर्वासुगमन्वैतरादिषु॥अनयायेप्र
 वीततथासोपपदास्ति॥सोपपदासुस्वर्षमारुकाः॥सिताज्येष्टेद्वितीयाचअश्विनैदशमीसिता॥चतुर्थी
 द्वादशीमाघेयता॥सोपपदास्तुती॥चैउश्वरः॥वेदवतोपनयनेस्वाध्यायाध्ययनेतथा॥नहोपोचतुर्थीसोप
 पदास्वध्ययनेतथा॥प्रहोषदिनमपिबर्ज्यं॥तस्वरूपमुक्तंमोक्षिलेन॥षष्ठीचशुद्धशीवैवअर्थरात्रौननादि

1151

का॥प्रहोषमिहकुर्वीतततोयमातुयामिद्वेति॥ज्योतिर्निबैधेय्यासः॥यावेत्रयेशाखसिताततोयामादस्यसप्तम्यथा
 कालानस्याकृत्तरीयोपनयेप्रशस्ताःप्रोकाः॥मरुद्रजुनौदुसुत्पेः॥यनवृहद्वायवचनै॥अनयायेप्रकुर्वीतय
 सुतेर्निजेकांमवेत्॥सप्तमीमाघपुत्रेहृतीयाचसयातयाः॥बुधत्रयैद्वाराश्वशस्तानिब्रतवैधते॥इति
 त्रायश्विननिमिन्नार्थोपनयनपरं॥तथाचनिलेयामृतेकादादर्शवास्वाध्यायविपुजोघस्ताः॥रुक्षप्रतिपदादय
 ध्यायश्विनस्वनिमिन्नेतुमेखलाबैधनेमताइति॥ज्योतिर्निबैधेनारदः॥शास्त्राधिपतिवारश्चशाखाधिप
 त्तथाशाखाधिपतिजन्मचतुर्थमंत्रिनयैवतेति॥संग्रहे॥सगयवैसामयजुर्वीरपाशुरुसौम्यमौमसिता
 जीवोविश्राणं सत्रियस्यचोदगुर्विशंषैडरतिर्गर्गः॥मर्हरेवीहारयनिप्रवैपकेतुसोकापतनादिहोच॥वतेह
 शाकनिवदेतितसास्वयोदशार्हानेचदैतिवचितं॥सैक्रेठचैउश्वरः॥हादेदिशंसैवधराप्रकैपेयजप्रपातेथ
 विदारणेचा॥देतोतथोक्ताशुबलप्रयीतेअरंनकुर्वीतुतमैगलानि॥अनयायास्तुवातेमावास्यायामिस
 त्रद्वय्युः॥कालश्चोक्तइहानीकनारु॥ब्राह्मणन्मोजयेत्तच॥उपनेताआमुहयिकुब्राह्मणव्यतिरिक्तानजीन
 ब्राह्मणन्मोजयेदशयेत्॥तेचकुमारंमोजयेत्॥चशब्दोमोजनत्रिमाहवर्षणार्थः॥पठुंनशिरसमतीकृतम
 नयति॥परिपूर्वस्यवपतेःकृतमंप्रसारणस्येनद्वे॥परिसर्वतउत्तमुंउितेशिरोयस्यसपथुंनशिरा
 पठुंनशिरसमतीकृतस्वगमाध्यादिभूषितं॥आनयतिथेपूर्वतेनाचार्येणोपनीतास्तेएनैआचार्य
 मीपेआनयति॥उदमानयनेचाध्ययनार्थं॥अनस्तदमावास्तुदस्यानार्थकारः॥श्वस्यप्रतिषेधोमव

सध्ययनेति॥प्रवलेवपुजतुम्योत्रकरु॥उत्तररेजिह्वेदः॥धारणेशरीरमेदश्ति॥वपतेचमोजनात्त्वमेवक
 र्येत्तरीहानीतदुपदेशोस्तकानिर्देशात्॥पश्चादन्तेवस्थाप्यब्रह्मचर्यमागमिति॥आनयनानेतरं
 चार्थेनेःपश्चात्स्वस्यचक्षेत्रातःकुमारमवस्थाप्यअवस्थितैकलाब्रह्मचर्यमागमितिब्रह्मचर्येवाच
 यतिततोमाणवकःप्राप्तुस्वस्तिष्ठन्तेवब्रह्मचर्यमागमिति वदति॥मैत्रार्थः॥ब्रह्मचर्येतिअहंओगतेस्मि
 ॥ब्रह्मवेदस्तस्यचरत्॥॥ब्रह्मचर्येसानीति॥ततआचार्योब्रह्मज्ञायेसानीतिब्रह्मविद्याचयतिवशब्
 त्॥माणवकश्चप्राप्तुस्वस्त्येवतिष्ठन्ब्रह्मचर्येसानीतिब्रह्मयात्॥मैत्रार्थः॥ब्रह्मकर्मचरतीतिएवरीतीब्रह्म
 चारी॥अहमसानेनवानि॥॥अथैर्नवासःपरिधापयतिनेत्रायबहस्पतिर्वासःपर्येदधादधादमते॥
 तेनत्वापरिधाम्यायुषेदीर्घीयुत्वायबलायवर्धेसइति॥॥अथाचार्येनैकुमारंवास्मोहतेपरिधापय
 तिवेनेत्रायतिमैत्रेण॥वासोसिचशरणक्षौमाविकनिब्राल्लक्षत्रियविशोयथासंख्येति॥वासो
 सिशरणक्षौमाविकानीतिवक्ष्यमाणत्वात्॥मैत्रार्थः॥हेकुमारयेनविधिनाईदयसैस्कर्तुंबहस्पतिः
 मुराचार्योपर्येदधान्परिधापितवान्किंभूते॥अमते॥अहते॥तेनविधिनात्वालोमाणवकंपरिदधापि
 न्नेत्यापितवान्॥तथात्वालोक्षौकस्यपरिदधानि॥तयिअवबद्धेदेनधारयामीति॥किमर्थः॥

दीर्घीयुत्वाय॥तवचिरेजीवनाय॥आयुशब्दउकारंतेप्यसि॥बलायदेदशक्ये॥एष्वयोयवेति॥नेखलाबध्नीतइयंदुरुक्तं
 रिवापमानावर्यं॥पवित्रेपुनर्नोआगात्॥प्राणपाताभ्यांबलमादधातास्वसादेवीमुनगाभेस्वलेयमितिमुखासुवासा
 परिधीतआगास्तुप्रेयात्नवतिजायमानः॥नेजीरासःब्रह्मउन्मयेतिस्वाध्यामेनसादेवयंतइतिवात्स्लोचा॥त
 तआचार्योमाणवककंधोमेखलोराजोबध्नीतेइयंदुरुक्तमितिमैत्रेण॥अथवाधुवासुवासोइतिवामैत्रेण॥अथवात्स्लोबध्नी
 ते॥आचार्यस्मैवमैत्रपाठः॥अत्रैवबध्नीते॥आचार्येस्त्रिगुणस्मेखलागादायबयोःफटिप्रदेशेकादेशेक्षित्येतत्रैवैयति॥
 ततोयेवेष्टेनेष्ययस्त्रयः॥पंचसप्तवास्यः॥त्रिचत्वारिंशत्कायायिवास्तमायता॥तदंथयस्त्रयः॥कायापंचवाससूया
 पुनः॥अत्रप्रवरसंख्यानियमः॥आर्षेयस्यगन्धित्रयै॥पचार्षेयस्यपंच॥सप्तार्षेयस्यसंघेतिगर्गपद्धते॥॥इहचारोय
 यिवमेव॥आचार्यैकर्तुंमेखलाबध्नीते॥कुमारस्यमैत्रपाठइतिवास्तदेवमुगारिमिश्रजयराभरिदराः॥अत्रमुगारिमि
 श्रैरुध्वेवपुरुषयोगिमैत्रसंस्कारयोस्त्यागोसामर्थीदितिहेतूपन्यासार्थेघृहीते॥नहिकरणमैत्रेयेन्यायः॥पुनर्नतोआ
 चार्यैकर्तुंकोर्यैपदार्थः॥मैत्रपाठलिंगवरोनामाणवककर्तुंवःस्यात्॥इतिचेत्॥तन्म॥प्रधानभूतश्चपदार्थः॥गुरुर्
 तश्चमैत्रः॥अतःपदार्थोगलेनमैत्रोपपदार्थवर्तीपठनीयः॥मैत्रेपिचलक्षणयामाणकर्मिधानमिदंशेषः॥त
 थाचक्षुतिः॥योवेकावयवसंल्लितआश्रयमाश्रयंत्येतमानेवसेतिसि॥कारिकायो॥बध्नीयात्रिगुणंस्वहृणामिथैदुरुक्तमुष्ट
 रन्॥आचार्यस्यैवमैत्रोयंनबधोराखनेयदात्॥अस्मिन्भवसरेसमाचारघृतोपवीतनेनयतइतियस्यतिरिक्तवा
 मुदेवादिस्वर्गमेषु॥बकीचार्यस्तुउपवीतमेवगोहंतिखीते॥तत्रचाविरोधादुपवीतेशारयोतरीयोमैत्रोमासु
 यज्ञोपवीतेपरमपवित्रेप्रजापतेर्यसहजंपुरस्तात्॥आयुष्यमभ्यप्रतिमैवमुभैयज्ञोपवीतैबलमस्तुतेजइति॥

६५

अजिनस्योत्तरी करणं तस्मै नैत्रपादेन वेति वांनुदेवः॥ नित्रस्य च छेदं रुणं बलीयसो ज्ञो यशस्विस्त्विदं स निद्रं॥ अनारुह
 स्य वसनं ज रिष्ठः परी देवा न्यजिने द्वा हजिति मित्रेण जिनधारणं नितिकारि कायोगं पदं तो च॥ यतो पवीत लक्ष
 र्ही सारथ्यं सारे॥ काणी सक्षो म गोवा जशेण यत्कृत एण दिव्यं यथा संभवतो धार्यं मुपवीतं द्वे ज्ञाति नि॥ शुभो देवशु
 निः सत्रं संततो गुलिम सवे॥ आवेशे षण्ण वस्या च त्रिगुणी कृत्य यत्नेत॥ अत्रिगुणैः स्त्रिभिः सम्यक् प्रक्षाल्यो ह्वेत
 तु तत्॥ अ प्रदक्षिणमाये तसा विद्या त्रीगुणी कृतं॥ अ पः प्रदक्षिणये तं समं स्यान्न व सत्रवे॥ त्रिरावेष्टा दुं बंधा
 हरि ह्ये प्ररुन्न मेत्॥ यतो पवीतं परम भिति मित्रेण धारयेत्॥ सत्रै सजो म वे स्या नतः कृत्वा विलो म वे॥ सा वित्र
 दरा कृत्वा द्वि मै त्रि ता निमन दुक्षयेत्॥ विद्विन्वा य यो जा ते नु लो नि निर्मित मु स्रजेत्॥ पृष्ट वै श च नाभ्यो च धृतं यो ह्वे
 दत्ते कटि मा त इयं मुपवीत स्यान्ना तिलं वन बोद्धि तं॥ स्नना इधर्म यो ना मे र्न पार्थे न व र्थे च न॥ ब्रह्म चारिण ए व स्या तस्मा
 त स्य व ह्निना॥ ततो यत्तु उत्तरी यं वा वस्त्रा भावे त दिष्टा ने॥ ब्रह्म पु गणे॥ सत्रे प स ये मे स्थि ते यतो पवीति ना॥ प्राची ना
 वीति ना स ये र्दुं स्थिति नि वीति ना॥ वस्त्र यतो पवीतार्थं त्रि व सत्रे च कर्म सु॥ कुरामु जवा ल त त र च ना स र्जं ज नि
 ड॥ सदा यतो पवीति ना भा व्ये सदा न र्शित्वेन वा॥ विशी र्दो मुपवीत श्रु यत्क रान त त्कृतं॥ यतो पवीतं द्वे ज्ञा
 विचार्य भिति प्रयोग रत्ने॥ कृष्णा जित धारणं प्रा व रणार्थं॥ तच्च॥ अं गु लै र्ब व रि लो म य द्वा स्या च्छे त र्गु लं॥ अ
 जिने धारये द्वि प्र चतु र्विं शाष्ट बो ड श्रेः॥ इति प्रयोग रत्ने॥ रशना श्रमौ ज्वा दिकाः॥ मौं जी र श ना बा ल ग म्य ध
 ज्यो रा ज न्य स्य मो र्वा वै श य स्य ति व क्ष्य मा ण त्वा त्॥ अजिना न्ये ये ण दि नि॥ इ यै दु र क्तं मि त्य स्या र्थः॥ इ य मि

नी दे श ब आ धे त यो जी का लै कार भि त्यर्थः॥ इ यै ने ख ला मो अ गा त्॥ आ ग ता णि कु र्वे ती॥ इ यै दु र क्तं दु र्द्वं भा वि त म
 म स त्या धि या दि कुं॥ परि तः स र्व तः॥ न ते न वि ष्य च्छ बो ध मा ना नि रा कु र्वा ण॥ व र्त्त न र्त्त लं॥ प दि त्रं शु द्धः पु न तै र्
 त कु र्वे ति ने न म प्र ण य तः न्यः न र्क श्च त ने र्ब जं स म र्थं आ द धा त स्या प पे ति॥ स्व सा॥ स्व स व न र्हि ता॥ दे वी श
 त्त म ती॥ सु भ ग सो भा ग्य दा॥ पु वा सु वा सा इ स स्या र्थः॥ यो ति गु ण ने की क रो ती ति पु वा॥ सु वा साः शो भ न व स्त्रः अ
 र तं शो भ न मु च्य ते॥ परि वी तः व स्त्र पु ष्य मा ज दि निः स मं तो वे श्ति त आ ग तः॥ आ ग तः॥ अ वि त र्कं॥ अ
 य दि ज्ञा य मा नः उ त्या घ मा नः श्रे या न् शु द्धः स्या त्॥ स्थि र प्र ताः॥ क व यः चे द वे श र्थ य कारः कं त द र्श नः॥ स्वा ध
 शो भ न चि त्त र न यः॥ ते च उ न्न ये ति उ ल र्प ग म ये ति किं कु र्वे तः॥ म न सा म नो र स्या॥ दे व यै तः॥ वे श र्थे ता प यै तः॥ य तो
 प वी त म त्रै र्थः॥ हे आ चा र्य॥ इ दं ब्र ह्म स त्रे अ ह प्रति मु च॥ प्रति मु च मि॥ प्रति ध र्म मु च ति र्ब य ना र्थः॥ पु र ष यै त्प य
 द सः॥ य तो प वी ते य ते न प्र ज्ञा प ति ना॥ य ता य वे रो क्त क र्मी धि का श ये ति वा॥ उ प वी तं उ प रि स्के ध दे श वी तं प रि हि
 तं॥ प र मं प र आ त्मा मी य ते ता य ते ते न॥ का को प रं श धि का रि त त्वा त्॥ प वि त्र शो र्कं॥ प्र ज्ञा प ते ब्र ह्म लो क म ह
 जं स हो स न्ते॥ स भा व मि र्द वा॥ पु र स्ता त् प्रा ग् न र्थ॥ अ त इ दे आ उ पे हि तं॥ आ लु ष्य॥ अ र्जु॥ अ ग्ने मु र्ग्य॥ अ नु प
 हि तं॥ शु भं ति र्म ले॥ ब लै र्ध र्म सा म ध्ये दे॥ ते जः प्र भा व प्र द॥ य ध य न् स त्र क ता य तो प वी ते ती क्तं त या पि उ पा ति
 त इ ति परि ना ष णा त्प रा य तो प वी ति ना भा व्य नि ति परि शि ष्या ब्र म्मा त्॥ का ल श्वा नु को पि स त्यै त रा द य मे व॥

1921

तपवीतिनइत्यस्यायमर्थः॥सर्वउपवीतिनःसय्यस्केधेस्यितयज्ञोपवीतधारिणःकर्मकुर्वन्तीतिशेषः॥उधतेदक्षि
णफाणवीत्युच्यतेबुधेतिस्मरणम्॥यतोपवीतिदेवकर्मणिकरेतैर्दुप्रयुक्तितैप्रतिगृह्णातियोमेदैः
परपतैर्ह्ययमोधिः॥तमहपुनरददआयुषेबललेब्रह्मवचसायेति॥ततआचार्योमाएवकायतस्वी
दैर्दुप्रयुक्तिसमर्पयति॥माएवकश्चदक्षिणरस्मेनदैप्रतिगृह्णातियोमेदैउतिमेत्रेण॥इडाश्रुपाताश्रमेत्येदै
बराःब्राह्मणैश्चित्रयविशंयथासैर्यतेयः॥अथवापाजलदयःतेर्वीचर्णनः॥पाजशःब्राह्मणस्यदैर्दोमिजोरात्रे
न्यस्योदबरोवेयस्यसर्ववासर्वकानितित्यक्षमाएत्यतिः॥मात्रैचकशस्वीतीयेयाः॥सुखममिति॥ब्राह्मणस्यदैर्दोमि
जादसंमितःसत्रियस्यप्राएसंजितियैश्च॥नैत्रार्थः॥इआचार्योयोमेदैःत्रेमहपुनरपतत॥अनिसुखमाग
तः॥यैरुचसः॥अकाशेप्रसतः॥अधिवस्य॥अनेरुपरिवर्तमानः॥तदैउमहमाददेगृह्णमि॥पुनर्महएतसोमरी
क्षायांयोदैर्दोमः॥सासांनप्यादैइत्याश्रितनै॥विमर्ध॥आयुषेजीवनायाब्रह्मलेवेदमहएय॥ब्रह्मवचसायाय
जनायापनोत्कर्षतेजसे॥॥दीक्षाषडेकेरीर्घसत्रमुपैतीतिवचनात्॥एकेआचार्यः॥क्षावसोमयागदीक्षाया
यथातस्वीप्रतिगृह्णोव्यस्येत्युक्तयलेविहितेदइदवापीवृति॥कुतःरीर्घसत्रैवाएषउपेतियोब्रह्मवचमुपेतोति
वचनात्॥दैउप्रतिगृह्णसामान्यादीर्घसत्रतास्योक्ता॥यद्येव॥नरीक्षावत्प्रतिगृह्णोब्रह्मएमावाताया
वात्ररीर्घसंमुतिः॥स्मादीर्घकालसामान्यादितिभर्हयकर्मजयगरी॥रीक्षावद्दैउमहएमितिवासुदे

वक्रादि कारक इति रहसः॥ अथास्यादिर्जजिनाजिजिपरयत्यापोहसु नितित्स्रिनिः॥ अथाचार्योस्यकुमारस्याजिजि
स्विनाजिनाजिअपआदायनाजिरहःपरयत्यापोहसु नितित्स्रिनिर्भ्रमिः॥ अथेनेमस्यमुदीक्षयति तच्च ह्येति॥
अथाचार्येनेकुमारस्यमुदीक्षयतिस्येदशयति तच्च ह्येति मेत्रेण॥ उदीक्षयतीति कोरतत्तात्पर्यमुदीक्षस्वेति
प्रेषआचार्यस्य॥ अथास्पदक्षिणहंसमधिहृदयमात्रमतेममप्रतेतेहृदयेदधामिममचित्तनुचित्तैतेश्च॥ मम
वाचमेकमनाजुषस्वरहस्यतिष्ठानियुक्तकुमलमिति॥ अथाचार्योकुमारस्यदक्षिणहंसमधिदक्षिणस्तेषां परि
स्वीयेदक्षिणहंसनीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥ व्याख्यातआचार्येविवाहप्रकरेण॥
अथास्पदक्षिणहंसस्तेषां नीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥ व्याख्यातआचार्येविवाहप्रकरेण॥
लकोनामास्तीलाहब्रवीती॥ अस्माकं नीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥ अथेनेकुमलमिति॥ अथाचार्यो
त्रानस्थानेस्तीलाहब्रवीती॥ अस्माकं नीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥ अथेनेकुमलमिति॥ अथाचार्यो
चार्येआह॥ अस्मिन्नहचार्येसीति॥ नवतइत्युच्यमानेइदस्यब्रह्मचार्यस्यगिराचार्यस्तवाहमाचार्यस्तवासायिति॥
नवतइतिआचार्येप्रतिकुमारेलोच्यमानेआचार्येइदस्यब्रह्मचार्यस्यलुप्तमेत्रेण॥ अस्माकं नीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति
मेत्रेण॥ अथाचार्योकुमारस्यदक्षिणहंसमधिदक्षिणस्तेषां परिस्वीयेदक्षिणहंसनीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥
अथाचार्योकुमारस्यदक्षिणहंसमधिदक्षिणस्तेषां परिस्वीयेदक्षिणहंसनीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥
अथाचार्योकुमारस्यदक्षिणहंसमधिदक्षिणस्तेषां परिस्वीयेदक्षिणहंसनीलाहृदयेवक्षःआजनेतेस्पष्टममप्रतेतइति मेत्रेण॥

म्यक्षेत्रे यद्यीत्यः परिदृशनिषावाद्ये यीम्योत्तापरिदृशनिषेयम्यस्ताभूतेत्यः परिदृशम्यो
यारति॥ अथाचार्येनेकुमारंभूतेत्यः प्रजापतिम्यक्षेत्रप्रभृतिभ्यः परितोरिद्यौरक्षाये प्रयत्नति प्रजापतयेत्तापरि
दृशमीत्यनेनमेवेण॥ अथैनेभूतेभ्यः परिदृशति प्रजापतयेत्तापरिदृशमिदमायत्तासवित्रे परिदृशमीति श्रुतत्वा
त्॥ मंत्रार्थः॥ सुगमः॥ हे ब्रह्मचारिन् प्रजापतयेस्त्वयैत्तालोपरिदृशमिसमर्पयानिःविम्व्योभूतेभ्यः निष्पानिर्दृष्टि
व्यादिनिर्द्वन्द्वेभ्यः सर्वभ्योभूतेभ्यो देवविरोचे इत्येकैतरुः॥ किमर्थः॥ अत्रिये॥ अहिंसाये॥ इति श्रीत्रिरम्भिनि
संवाहस्यपतिश्रीमहायाज्ञिकवामनात्मजरीक्षितगदाधरकृते गुरुसूत्रभाष्ये द्वितीयकोटे द्वितीयाहं उक्ता
प्रदक्षिणमग्निपरीत्योपविशति॥ परिदृशनामन्तरं कुमारेण प्रदक्षिणं यथास्थानं यापरीत्य पवित्रं मण्डलं निरुज्ज
रत उपविशत्युच्चारयेत्योत्तरत उपविशति॥ पश्चादग्नेराचार्यस्योत्तरत उपविशतीति जयरामहरिद्वयोः॥ पश्चादग्ने
रुपवेशनमिति भर्तृयत्तुकारिकारो॥ आचार्यस्य दक्षिणत इति वा सुदेवः॥ अन्वारमुच्चार्या हुतौ हुत्वा प्राशनं ते ये
न हि स हिंसास्ति ब्रह्मचार्यस्य पोषणं न कर्मकुरुमादिवामुपप्राधान्यं च यत्नं सति च माघेष्टपोशनेति॥ तत आचार्यो
ब्रह्मण्यमन्वास्तेः आचारो हि स्थिरकृद्वा श्वतुर्दशं न्याहुतौ हुत्वा सैस्त्रय प्राशतीति ब्रह्मचार्यसीत्येवमादि निःस
त्वाकोरेनेमनुशास्ति शिष्ययति॥ अत्र ब्रह्मोपवेशनाद्देवदक्षिणादानं तं कर्म कृतानुशासनं कार्यं॥ तत्रैव॥ ब्रह्म
चार्यसीत्याचार्य आह॥ भवतीति ब्रह्मचारी प्रत्यहं॥ अपोशनेत्याचार्य आह॥ अशनीति ब्रह्मचारी प्रत्यहं॥ ब्रह्मचा
र्यसीत्यादिप्रेषणमयमर्थः॥ ब्रह्मकर्मचरतीति एवैशीतो ब्रह्मचारी भवति न वति॥ अपः अशनापि वा॥

येष

मैस्त्वानादिद्वैतवर्णनमिदं हि तं कुरु विपेदि॥ दिवसेनास्वाप्नी॥ स्पृष्टकर्मणि जहं निद्रं हं नित्यमय॥ सनिर्द्वैतस्यमा
एव करेण आचरेत्॥ अन्तैः सदेवदक्षिणं॥ इधनमाचननमश्चिह्नं॥ द्वितीयं च शिला॥ अशिष्यत्वाचने दक्षिणा
नेदिति श्रुतेः॥ कर्मैरेण मदिशे के पदिष्टमस्या कार्यं य॥ आचार्यीयकर्मैरेण तीति श्रुतत्वादिति भर्तृयत्तुः॥ सवि
त्रुपदेशमाह॥ अथास्मैसावित्रीमन्त्रोत्तरतोमनेः प्रत्युत्प्रायायोपविष्टायोपसन्नाय समीक्षमाणाय समी
क्षिताय॥ अथाचार्यो ब्रह्मचारिणो सवित्रीमन्त्रे देवताको गायत्री हृदं स्कांतं सवित्रेति त्र्यम्बं अन्वाह उपदिशति
किन्तुताय प्रत्युत्प्रायाय पश्चिमानुत्प्राया॥ पुनः द्विभूताया उपविष्टाय आसीनाया॥ कुरुत्यपेक्षायामुत्तरतोमनेः
अन्तरतस्त्वं दिशि॥ उपसन्नाय पादोपगृहणदिनो नक्तमानाय॥ पुनः द्विभूताय॥ कुरु समीक्षमाणाय उप
नः द्विभूताय॥ समीक्षिताय गुरुण सम्यगवलोकिताय॥ श्रुतिः तस्मादेतौ गायत्रीमेव सावित्रीमनुब्रूयादिति॥ म
दनपरिजाते शतानपः॥ तस्य विहर्वरेण्यमिति सावित्री बालणस्येति॥ दक्षिणतस्तिष्ठते वासीनाय ये वै
एव आचार्यो अग्नेर्दक्षिणत दक्षिणस्यो दिशितिष्ठते स्थिताय ऊर्ध्वं न ता य ब्रह्मचारिणो आसीनाय उपविष्टाय
वासावित्री प्रदाने आह॥ अयं देवैर्दक्षिणतस्तिष्ठते वासीनाय बान्नाहुरिति श्रुतत्वात्॥ एवमगुरुण दिक्पयः॥
॥ पञ्चोर्ध्वं च शः सवीचरतीयेन सहानुवने यन्॥ सावित्री प्रदानेये प्रकाशः॥ प्रथमेतावेतपक्षः पादं पादं॥ ततोर्ध्वं
च शः अर्धं च अर्धं च॥ ततस्त्वतीयेन वारिण सह बद्धनासवीचरतीमनुवने यन् आवेतं यन् पठेत्॥ अत्रोदम
दनपरिजाते लोमाक्षिः॥ उर्ध्वं च स्वः स्वरित्युक्ता तस्य विह रिति सावित्री प्रदानस्य कालविकल्पमाह॥

संयमसरेष्वमास्येचतुर्विंशत्यहेद्वाद्दशहेषउहेत्यहेवा॥ उपनयनदिनमारभ्यसंयमसरेपर्यंतं वाषष्ठास्येमासवदेव
 चतुर्विंशत्यहेद्वाद्दशहेवाषउहेवाभ्यहेवाभ्यित्रीमनुब्रूयादाचार्यः॥ तादृशमेतं पुरासेवसरेन्वाहुः पृथक्प्रत्यक्षप
 द्मासेषुअथचतुर्विंशत्यहेअथद्वादशहेअथषडहेअथचतुर्विंशत्यहेतिश्रुतत्वात्॥ क्षत्रियवेश्यायोरितेकाजविद्याः॥ ब्राह्मण
 स्येतुवक्ष्यमाणत्वात्॥ एतेकालविकल्पाआचार्यमुश्रुपादिशिष्यगुरुतारतम्यापेक्षाइतिरिद्धः॥ षडैवमासावस्माद
 स्वार्थतद्वितश्चदसश्चरद्विजोपः॥ द्वैवैवस्तत्राणिनवैतीतिवचनात्॥ ब्राह्मणस्पृहाजमार॥ सद्यस्तेपुण्ययत्रीब्रा
 ह्मणयानुब्रूयाद्गन्तेयोवेब्राह्मणइतिश्रुते॥ आग्नेयः अग्निदेवस्यइतिअतोस्मैसद्येवोपदेशोयुक्तः॥ आग्ने
 योवेब्राह्मणः सद्योवाअग्निर्जीयतेतस्मासपएवब्राह्मणयानुब्रूयादितिश्रुते॥ त्रिष्टुभेराजन्यस्य॥ त्रिष्टु
 बर्हदेयस्याः सात्रिष्टुपतांसावित्रीत्रिष्टुभेदेवसवितरित्योदिकोराजन्यस्यैवसात्रिमस्यानुब्रूयात्॥ जगतीवैश्य
 स्याविष्णोरुपाणीतिपरिजाते॥ सर्वेषांवागीयत्री॥ गायत्रीसैवयस्याः सागायत्रीतांसावित्रीसर्वेषांब्राह्म
 णक्षत्रियविशंतसवितरित्येवमनुब्रूयात्॥ वाशयोविकल्पार्थः॥ इतिश्रीत्रिरग्निविसंभारस्थपतिश्रीमहायदि
 कवाभनानुजदीक्षितगदाधरकृतैर्यस्यसूत्रमाख्येद्वितीयकौटुहलीयाकौटिका॥ उपनयनीगन्तंसमिदाधान
 मार॥ अत्रसमिदाने॥ अत्रास्मिन्कृतैर्नैसमिदाधानेसमिधोतिसंरणंप्रक्षेपोब्रह्मचारिकर्तव्यमिति॥ अत्रा
 वसरेइतिकेचित॥ तन्ना॥ पाषादेवतस्मिद्वेत्राशब्देनिपरोदृश्यः॥ समिदाधानस्येतिकर्तव्यतामार॥ पाणिनामि
 परिसमहस्यनेमुश्रवःमुश्रवसेमाकुरु॥ यथात्वमग्नेमुश्रवःमुश्रवाअस्वैर्माहमुश्रवःसौश्रवसेकुरु यथा

त्वमग्नेदेवानांयत्तस्यतिथिपाअस्येवमहमनुष्याणवेदस्यनिधियोभूयासमिति॥ ब्रह्मचारीपाणिनादक्षिणहसे
 नअग्निं प्रकृते उपनयनो गृहोमाधिकरणेपरिसमहस्यतिश्रुक्तोमयस्वेउदिइधनप्रक्षेपेत्सपुक्षयतिअग्नेःमुश्रव
 सेमाकुरुतीत्येवसौकेयस्येत्येवइतीत्यर्थः॥ यथात्वमग्नेदेविः पंचनिर्मत्रैः कारिकायांविशेषः॥ प्रतिमंत्रेभिः काष्ठै
 रग्नेमुश्रवमादिभिः॥ अग्नेमुश्रवइत्येकंयथात्वमग्नेदेवानांमित्रेणापिइतीत्येकं॥ कृत्वापु
 क्षेपेवहैरुक्षायसमिधिरितिपाणिनेत्येकंचनमेकलनियमार्थः॥ उभयान्यनपिसेदृश्यतेसंपुष्टं॥ मंत्रार्थः
 हजग्नेहसुश्रवः॥ शोभनकीर्तौमामांमुश्रवसेमाकुरुतीत्यर्थः॥ केवाहजग्नेःमुश्रवः॥ सौश्रवसे॥ सुश्रवाश्च॥ सौश्रव
 सश्चातांतत्रमुश्रवाः सुयं॥ सुश्रवागुरुस्तस्यायैसौश्रवसे॥ ममाचार्यमपिमुश्रवसेकृत्वातदीयत्वेनमासौश्रवसे
 कुर्वित्यर्थः॥ द्विचाहजग्ने॥ यथात्वमग्नेदेवानांमध्येयस्यचक्रतोर्नैधैरुविद्वेयं॥ पाणिनादक्षिणहसेमहमनुष्या
 णांमध्येवेदस्यश्रुतेर्निधिकुरु॥ नृयासे॥ नवेयं॥ प्रदक्षिणंपर्युद्वेयोनिधुक्षायसमिधमादधात्यग्नेवे
 दमिधमाहावैवरेतेजातेवसे॥ यथात्वमग्नेसमिधासमिधस्यएवमहमायुषामेधयावर्चसाप्रजयापु
 त्रिर्ब्रह्मवर्चसेनसमिधेतीवपुत्रोममाचार्योमेधायहमसान्परिराकुरिष्यमशस्तीतेजस्वीब्रह्मवर्चस्यन्तो
 देभ्यासहस्वोहेति॥ ततोब्रह्मवर्चप्रदक्षिणंयथास्यान्धारीमुक्षितमग्निप्रदक्षिणहसेगृहीतेनउदकेनपरिधि
 च्छुष्ट्यापयत्राशुस्वस्तिष्ठनसमिधमहधातिअग्नौप्रक्षिपति॥ अग्नयेसमिधमिदंसाहकारेतेनमंत्रेणास्मि
 ध्यतेदीप्यतेदीप्यतेनिरनयेतिसमित॥ तदक्षणेचास्मानिः समिधोन्माधायपयुद्वेयउहुयादितिस्मार्थः॥ उक्तं॥

॥१९८॥

अंगान्याल न्यत्र पत्यगानि च मआप्यायतां वास्याणश्चक्षुः श्रोत्रे यशो बलमिति । आधुषाणिकरोति मस्मना लसा
 रेणी वा यो दक्षिणे मे हृदये व्याधुषमिति मन्त्रे ॥ तत्र वाक्यमं आप्यायतामिति क्रिया विपरिणामैक्योत्त ॥ अथाभि
 वादने प्रकारः ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ ततो भिवादयेद्ब्रह्म तस्मादहमिति ब्रुवन् ॥ तत अनिवादादिनेतरमित्यर्थः ॥
 ब्रह्मपुराणे ॥ उवाच भ्राता पितरौ पूर्वमेवाभिवादयेत् ॥ आचार्यश्च ततो नित्यं अभिवादा विज्ञानता ॥ मनुः ॥
 विद्वेदेदिदं वापितथाप्यातिव्रमेव च ॥ आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत् ॥ अभिवादात्परं चिन्माया
 मां स मभिवादयेत् ॥ असौ नामाह मस्मीति स्वेना मपरिकीर्तयेत् ॥ विप्रो द्विजो पतसं ॥ आपस्तम्बः ॥
 स्वदक्षिणं बाहुश्रोत्रे समं प्रसार्य ब्राह्मणे भिवादयेत् ॥ तुरः समं राजन्यो मध्यं समं वैश्या नीचैः ॥ ऋद्धः प्राज
 पतिः ॥ मनुः ॥ जोशब्दकीर्तयेदं ते स्तुत्यनामो भिवादने ॥ नाम्ना स्वरूपमावोदि जोशब्दं त्रिभिः स्मृतः ॥ आय
 प्यान् नवसौम्येति वाच्यो विप्रो भिवादने ॥ अकारश्चास्य नाम्ना ते वाच्यः पूर्वोक्षरः पुनः ॥ अकारश्चास्यना
 म्ना त इत्यस्यायमर्थः ॥ अस्याभिवादकस्य नाम्ना ते योपमकारः ॥ अकार इति स्वरमात्रोपलक्षणे ॥ सर्व
 षो नाम्ना मकारांतन्व नियमानावात् ॥ स एवात्यः स्वरः पूर्वोक्षरः पूर्वोणि गता न्यस्तराणि यस्य सत योक्तः ॥
 एवं विप्रः पुनो वाच्यो न पुनरन्य एवाकारो नाम्ना ते वाच्य इति ॥ तथा च वसिष्ठः ॥ आ मन्त्रिते स्वरो ल्यो स्य पुन
 इति आ मन्त्रिते कर्त्तव्ये अभिवादकनाम्ना ते यः स्वरः स प्लवते ॥ त्रिमात्रो मन्तरीत्यर्थः ॥ ततश्चाभिवादनं प्रत्य

॥१९८॥

निवादनयोरेवं प्रयोगो भवति ॥ अभिवादयेच्चैव नामाह मस्मीति नोदति ॥ आधुष्यान् नवसौम्यविलुप्तार्मा इति ॥ क्षत्रियवैश्ययो
 र्मुच्यते ॥ मन्त्रादप्रयोग इति मदनपारिजाते ॥ आत्मना मपुरो नो मन्ता मातिरुपलभ्य च ॥ आयुः कामो नैराहो यातज्य एषु क
 न्तन च यो रित्यदि निषेधस्तु अभिवादनेत्यतिरिक्तस्य लविषय इति विज्ञेयं ॥ अभिवादनं चरुस्तद्वयं कर्त्तव्यं ॥ अन्यथा करणे
 विष्णुना दोष संकीर्तनात् ॥ जन्मप्रवृत्तिरिति चित्तं चेतसा धर्ममाचरेत् ॥ सर्वे ते निष्कले याति एष ह स्ताभिवादनात् ॥ यतदपि
 विद्वेदं प्रयेयतः ॥ स एवाह ॥ अजाकलेन निदुषो मुखीणा मेकपाणिनेति ॥ अजाकले श्रोत्रसंमोदरोक्तपुनः सेपुडितेन करे
 येनेत्यर्थः ॥ त्रिपिबः जाकले सेपुडितो यथा तथेय सेपुडितेन करे हयमयी त्याजाकले ॥ मनुः ॥ यो न वेत्याभिवादस्य विप्रः प्रत्य
 भिवादने ॥ नाभिनाघः स विदुषा यथा ऋद्धस्तश्चैव सः ॥ यमः ॥ अभिवादे यो विप्रः आशिषेन प्रयच्छति ॥ श्रमशाने जायते वसु
 काकरादि सेवितः ॥ शान्तिपः ॥ पाशे उषति ते ब्राह्मणे मरुपातं दिने शठं ॥ सोपातं लेकृतं प्रचनानि वादे ल्हा चन ॥ धादं
 तं च प्रमत्ते च मन्त्रोच्चारकतेन या ॥ मुजानमा च मनाहं चनास्ति कं नमिवादयेत् ॥ वमनेन जे ममाहं च कुर्वते दंतधावने ॥
 अन्यत्कशिरसे चैव स्नातं नैवाभिवादयेत् ॥ बहस्पतिः ॥ जपयस्तगणस्थं च सजित्युष्यकुशानेनात् ॥ उदपात्रार्थे मे सा
 न्ने र स्तनाभिवादयेत् ॥ उदकासंति कां नारी मर्हन्ती ब्रह्मपातिनी ॥ अभिवाद्य द्विजो मोहदहो गत्रेण सुधाति ॥ जमदग्नि
 हे बत प्रति मोह दृष्टमर्थं ती दृष्टा त्रिदिविना ॥ नमस्कारं न कुर्यात्त्रेयाय श्रेष्ठो मवेन्नरः ॥ मनुः ॥ अभिवादनं शीघ्रस्य स्यैव
 कोपसेविनः ॥ चतोरितस्य बर्द्धते आधुः प्रत्यायणे बले ॥ एतश्चाभिवादनं अधिकवयसा मेव कर्त्तव्यं ॥ तथा च मनुः ॥ ज्योयो
 समभिवादयेदिति ॥ तुरवो माता सत्यधात्री च पितामहादमो माता महान्नाता चानयदाता चार्थश्चोपनेता च मे

त्रविद्योपदेशवतेषां पत्न्यश्चोपसंगताः ॥ समावृत्तेन च ॥ बाले समवयसे च ॥ आपके गुरु बद्धे त ॥ मातुलश्च पित्र व्याश्रयणं
 राश्रयवीयसोऽपि प्रत्युपायानि बाधाः ॥ उपपत्त्या यत्किञ्चिज्ज्ञेयं तत्तत्तत्सर्वेषां पत्न्यश्चैव ॥ मातृश्रमापि तृष्णा च स
 जलीभ्रातृभार्या च निरुपमनिवाद्या विप्रोष्यत्पसंगतास्तातिसंबन्धियोऽपि तः ॥ विप्रोष्य विप्रकुशले पृथगेन पसंगता मय
 ॥ वैश्ये ह्येते मसमागम्य प्रदमारोग्यमेव च ॥ नवाचारो हस्तोन्मात्ताय वीयानपि सर्वथा ॥ पूज्येस्तमनिभाषेत्तत्रोपवत्
 कर्मेनामभिः ॥ अत्र निष्ठा च ये चरन् ॥ अत्रास्मिन्कानिश्चैतच्छाच्यं करणमित्यर्थः ॥ अत्र निश्चो मनुस्मृतौ ॥ प्रतिप
 स्तितिर्देउपस्था यचमास्तु ॥ प्रदक्षिणं परीत्याग्निं चरेद्देवेष्वपि विधेरेतन्नितये निष्ठांगमिति परिज्ञाते ॥ कति
 कायामयेव ॥ नवतृप्यो ब्राह्मणो निक्षेपमवन्मध्याह्नजन्मो नवर्हस्यो वैश्यः ॥ नवबुद्धः पर्वीयस्याः सानवत्पर्वीतो
 निष्ठांगब्राह्मणे वलीनमः निक्षेपयाचेत ॥ एवै नवबुद्धो मध्ये यस्याः सानवन्मध्याह्नो राजजन्मः क्षत्रियो निक्षेपत ॥ तस्य
 नवबुद्धो यस्याः सो यस्याः सानवर्हस्यातो वेदो वरुततीयो निक्षेपत ॥ अयमर्थः ॥ सगौरवस्य बाल्यनार्थं नवतृपदमादि
 मध्यावसाने उब्राह्मणदिनिः कर्मेण कार्यं तत्र सेतुध्यातो तिस्र इति सत्रसाध्यान्तस्त्रीप्रत्ययवच्चतसरेन
 वति ॥ तत्रायं प्रयोगः ॥ नवति निष्ठां देहीति ब्राह्मणः ॥ निष्ठां नवति देहीति क्षत्रियः ॥ निष्ठां देही नवातीति
 वैश्यः ॥ ॥ तिस्रो प्रत्याख्यायिन्यः ॥ ॥ तिस्रस्त्रियो निष्ठां निक्षेपत ॥ किंभूतोः ॥ अत्र प्रत्याख्यायिन्यः ॥ अत्र हि
 तीयार्थं प्रथमानि क्षेपेति कर्हप्रत्ययांतस्याख्यातस्य कर्मकारकापेक्षितत्वात् ॥ प्रत्याख्यातं निराकर्तुं शीले

नानाताः ॥ न प्रत्याख्यायिन्यः ॥ प्रत्याख्यायिन्यः ॥ यास्मिन्नाः निरकरं तं कुर्वतितां निष्कलीयादुत्थः ॥ न केन
विशेषो दर्शितः ॥ अ प्रत्याख्यायिनमने निक्षेपः ॥ प्रत्याख्यायिनी वेति ॥ यादवत्कः ॥ ब्राह्मणेष्टु चरेद्देहं मन्दिष्यात्
वनय इति ॥ नैक्षेप्राप्त चरेदित्यर्थः ॥ आसुरं न ये स्वर्गो रयात्रार्थेनाधिदैव ॥ ब्राह्मणेष्टु चरेद्देहं मन्दिष्यात्
यव्यासः ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशम्वरेषु नैक्षमन्वहः ॥ सनातीयगृहेष्वेव सा वैचार्यं ब्रमेव वेति ॥ सर्वशब्दः प्रकृतवर्ण
त्रयपरः ॥ षड्दृशपरिमिता वा ॥ षड्मुखि ॥ षड्दृशवा ॥ अपरिमिता ॥ अस्याता निक्षेपेतित्यर्थः ॥ ॥ मातरं
प्रथममिदं ॥ एवञ्चाचार्यमातरं स्वर्जनीयं प्रथमं निक्षेपेति याहुः ॥ अयं च प्रथमाहर्चनं इति कवेः ॥ ॥ आचार्यीयमिदं
निवेदयित्वा गम्यतो गृहेषु नैवेद्ये दित्येव ॥ न तो ब्रह्मचारी निष्कामि क्षेपेति आचार्यीय उपनयनं कर्तव्यमिति नैक्षि
क्षेत्राणि वेदयित्वा निवेदनं कृत्वा इयं निक्षालयेति ॥ नान्यतः संयमितवाक् नृहं शेषतिष्ठेत् ॥ इतः प्रवृत्ति
यावदस्माभ्यं मास्मीतेति एव बर्तितवत्ये ॥ अतो विकल्पः ॥ अहिंसितं रज्याः समिध आहृत्य तस्मिन्तनौ प
र्ववहाचायवाचं विस्जतते ॥ ॥ ब्रह्मचारी अहिंसनं अहिंसा नृहं रज्याः समिध आहृत्य तस्मिन्तनौ प
त्य आनीय तस्मिन्तनौ पर्ववहाचायवाचं विस्जतते ॥ ॥ अथ शाख्यक्षारात्तवणाशी स्याद्दृउधारणं प्रसि
स्यते यद्विवाग्यतो गृहीतस्तदा स्मिन्काले विस्जतते ॥ ॥ अथ शाख्यक्षारात्तवणाशी प्रवेत् ॥ इउधारणं सर्वेदाकर्तव्यं ॥
नृहं रज्याः समिध आहृत्य तस्मिन्तनौ पर्ववहाचायवाचं विस्जतते ॥ ॥ अथ शाख्यक्षारात्तवणाशी प्रवेत् ॥ इउधारणं सर्वेदाकर्तव्यं ॥

अग्नेः परिचरं सन्निधायेन ॥ परिसंभूतादि साये प्रातः ॥ ३ ॥ नमः कलमग्निचरं हिति स्थितं तदा ॥ गुरुशुश्रूषा च प्र
 त्यहं कीदृशं स्वाध्याया लुरोधेन ॥ निष्ठा वर्या निष्ठा चरं स्थित्यर्थः ॥ ॥ मधुमादिमन्त्रोपयसितस्त्रीगमना
 नत्तादना निदानानि व्रजेयत् ॥ मधुप्रसिद्धा मोमे वा मज्जनं गमादौ स्नाने प्रतिषिध्यते ॥ उद्धोदके नत कार्य
 मेव ॥ उपर्यासने ॥ ज्ञासनस्योपरि न स्मरि कदि आसने निधाये पवेष्टने ॥ स्त्रीगमने ॥ स्त्रीगमने परद्वारं प्रदत्ता तो स्वयं
 अग्निगमनस्योपरि वक्ष्यमाणतात् ॥ अन्ते प्रसत्यापणे ॥ अदत्ता ने परद्वारं प्रदत्ता तो स्वयं
 रणं ॥ एतानि ब्रह्मचारी व्रजेयत् ॥ न कुर्वीत् ॥ ॥ अष्टाचलादि शतं वर्षाणि वेदब्रह्मचर्यं चरेत् ॥ ॥ अष्टा
 चरिचक्रानि चलादि शतं वर्षाणि वेदब्रह्मचर्यं चरेत् ॥ चतुर्लोकमपि वेदं
 गृह्णार्थं एवमेव ब्रह्मचर्यं व्रते कुर्वीत् ॥ अस्मिन् च चतुर्लोकमपि वेदानामेकं एव व्रता दृशः ॥ सर्वाश्च वेदाहुत
 यो हुयेते ॥ ॥ द्वादश द्वादशादतिवेदं ॥ ॥ अथवा प्रतिवेदं द्वादश द्वादश वर्षपर्यंतं ब्रह्मचर्यं चरेत् ॥ अथ मयैः ॥ ॥ ॥
 कं वेदं समाप्य समावर्तनैकलोपुनर्हि तीये वेदं गृह्णं वा वत्स ब्रह्मचर्यं चरित्वा स्नात्वे वेदो तरे पिब्रह्मचर्यं
 रेत ॥ यावद्गृहलोकः ॥ ॥ यद्वा यावद्देवस्य वेदयोर्वेदानोपाहतो र्थतश्च स्वीकरंतावद्ब्रह्मचर्यं चरेत् ॥ अथ वरुण
 मेण परिधानं ब्रह्मण्यहं ॥ ॥ वासादिशि शण्डो मा विद्वानि ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशत्रयाणो म्रमेव ब्रह्मचारि
 णो शाण्डो म्रमात्रिकाणि वा सोऽसि वस्त्राणि यथा संस्यं पारिधानार्थं न वैति ॥ शाण्डो म्रमयः ॥ क्षोमे म्रमात्रे

सी ॥ तदिकारमयम् ॥ आविवं अनेर्मेषस्य विकारं आनिवृत्तं ॥ मेषरोमनिर्मितं ॥ मोतमः ॥ सर्वेषां कार्यां संवातिकतमिति ॥ ॥
 सिद्धं ॥ ॥ मुक्तमहते वा सो ब्राह्मणस्य मां जिह्वेक्षो मे वक्षत्रियस्य मयी ते वैश्यस्येति ॥ कारिकाया मयेने ॥ कैशं पदविशे
 ष इति पारिजाते ॥ एते यमजिनमुत्तरीयं ब्राह्मणस्या एली हरिणी तस्या ॥ इमैरेये चर्म उत्तरीयं ब्राह्मणस्य ब्रह्म
 चारिणे भवति ॥ अत्र कारिकायां प्रयोगरत्ने च विशेषः ॥ तत्रो गुले बहिर्लोमेय द्वास्या चतुरंगुले ॥ एव खंडं त्रिखंडं
 कार्यं तदुपवीतवदिति ॥ ॥ शेरं वेशाज न्यस्य ॥ ॥ राजन्यस्य ह्यत्रियस्य रक्तनीमा अरण्यस्य त्रिशूलस्य दीये च
 र्म उत्तरीयं न वति ॥ अजंगव्यं वा वैश्यस्य ॥ अजस्येदं चर्म आनेय द्वागं गोविदं चर्मं गव्यं वैश्यस्योत्तरीयं न व
 ति ॥ सर्वेषां वागव्यमसति प्रधानत्वात् ॥ ॥ असति यद्योदिते चर्मणि सर्वेषां वर्णानां वागव्यं चर्म भव
 ति ॥ कुत एतत् ॥ पुरुष प्रधानत्वाद्वा यस्य चर्मणः ॥ पुरुष प्रधाने हि गव्यं चर्मं श्रूयते ॥ ते अ वक्राय पुरुषं
 गव्ये तोल्यं च मृदुरिति ॥ ते देवा पुरुषाल्ले चं अ वक्राय तल्लस्यं तोल्यं चं गवि अ दधुः ॥ ॥ घृतं वै तदिति
 श्रुत्यर्थः ॥ ॥ मो जी रशना ब्राह्मणस्या ॥ ॥ मुजः शरः जन्मयी मौजी मेखलाः ब्राह्मणस्य ब्रह्मचारिणे
 भवति ॥ पतुर्न्याश जन्मस्य ॥ ॥ पतुर्न्याश पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः पतुर्न्याशः
 णो भवति ॥ सामर्थ्या च स्नातु मयी ने ए मयी वा इयं च त्रिदत्तान कार्या ॥ ज्याल्विनाश प्रसंगात्
 ॥ ॥ मौर्वी वैश्यस्य ॥ ॥ मुरुत एविशेषः ॥ तन्मयी मौर्वी मेखला वैश्यस्य ब्रह्मचारिणे भवति

मुञ्जानावेकुशारमेतकबलवानां॥मुञ्जानावेकुशारमेतकबलवानां॥मुञ्जानावेकुशारमेतकबलवानां॥
 नोमंवेधिनीरशनामवति॥कुशमयीवा॥अशेतारम्यतरणमयीवाबालतीवानवतीतिमर्त्यपल
 व्यास्यानेतज्यते॥मुञ्जानानशयेवधनुर्ज्यमोयमवापोपलक्षणेइतिरेलमर्त्यरिः॥॥मुञ्ज
 यनावेवर्णत्रमेणकुशाघाग्नावाइतिमदनपारिजाते॥॥पाताशोबालेणस्यदंडः॥॥बालेण
 स्यत्रलचारिणःपाताशोदंडोनवति॥॥बैबीराजन्यस्य॥बैल्वःबिल्वरहोद्भोद्भोदंडः॥हृत्रि
 यस्यत्रलचारिणेनवति॥॥उदुंबरावैश्यस्य॥॥वैश्यस्यत्रलचारिणोदुंबरउदुंबरद
 ह्मोद्भोद्भोदंडोनवति॥अत्राचार्येणानुक्तमपिदंडमानमुपयुक्तोद्विरोधितलोह
 खांतरीयंग्माह॥तत्राकेशसमितोबालेणस्यदंडोलजाटसंमितः॥हृत्रियस्यघ्राणसमि
 तोवैश्यस्येति॥दंडप्रक्रम्योक्तमितिजयरामभाष्ये॥इदं वस्त्रं सस्त्रेण हरिहरभाष्येति
 कृति॥मर्त्यरुक्कदिमंथेषुनोपलभ्यतेअतोस्त्रिमितदित्याभाति॥॥सर्वेवास
 र्वेषां॥॥अथवासर्वेपाताशादंडोदंडःसर्वेषांबालेणहृत्रियविशमनियमेन
 नवति॥॥॥॥

नप्रतिवर्णजातियवस्यानवति॥॥आचार्येणदंडुयायप्रतिश्रुत्यात॥॥आचार्येणउपयनयनकर्ताआइतआकारि
 तोत्रलचारिआसनादुयायप्रतिश्रुत्यातप्रतिवचनेदद्यात्॥श्यानेवेदसितः॥॥वेद्यदिआचार्यःश्यानेस्पर्धते
 ब्रह्मचारिणमाहूयतितरासआसीनउपविष्टःसन्प्रतिवचनेदद्यात्॥॥आसीनंवेतिश्रुत्वेद्यदिआसीनउ
 पविष्टं ब्रह्मचारिणमाहूयतिआचार्यःतरासब्रह्मचारीतिश्रुत्प्रतिवचनेदद्यात्॥॥तिष्ठंतंवेदभिक्षामे॥॥वे
 द्यदितिष्ठंतं ब्रह्मचारिणमाहूयतितराभिक्षामे॥॥अभिक्षामेतंवेदभिक्षावत्॥वेद्यदिअभिक्षामेतं
 ब्रह्मचारिणमाहूयत्याचार्यस्तदाब्रह्मचारीअभिधायन्आचार्यमिमुखेधावन्प्रतिवचनेदद्यात्॥अस्यार्थो
 दमाह॥॥सएवेवर्तमानोमुत्राद्यवसत्यमुत्राद्यवससातीति॥॥सब्रह्मचारीएवपूर्वोक्तब्रह्मचर्यधर्मएवने
 मानःअमुत्रस्त्रीवैअघइदंस्थितःसन्सतितिश्रुति॥दिरुक्तिःप्रशंसार्थं॥॥तस्यस्नातकस्यकीर्तिमव
 ति॥॥येनेवब्रह्मचर्योनुष्ठानेरुतेतस्यस्नातकस्यसमावत्तस्यकीर्तयेष्टमवति॥॥यथोक्तधर्मैकैःफल
 चैतन्स्नातकस्यलक्षणमाह॥॥त्रयःस्नातकमवेति॥त्रयस्त्रिविधाःस्नातकमवेति॥॥विद्यास्नातकं
 तत्रस्नातकंविद्याव्रतस्नातकरति॥॥त्रिविधास्नातकादत्युक्तं॥तत्रैकेविद्यास्नातकः॥द्वितीयोव्रतस्नात
 कः॥तृतीयोविद्याव्रतस्नातकरति॥॥समाप्यवेदमसमाप्यव्रतयःसमावर्ततेसविद्यास्नातकः॥॥समा
 प्यवेदपाठतोर्थश्चवेदंवेदस्यमंत्रब्रह्मणालिकामेकोशरयो॥असमाप्यव्रतेश्चदशवर्षेवैवब्रह्मचर्यम

आकुष्टे क्रोधसे मवेति निमित्ते षष्ठे सर्वेषु कर्मकुर्वन्नापः स्य श्रेष्ठितिर मया जपेयिनः ॥ ॥ त्रिपुरुषं पतितसावित्री कालम्
 पत्ये संस्कारो वा ध्यापनं च ॥ ॥ श्रीनृपुरुषा न्यावत्ये पतितसावित्री कालपितृपुत्रयोः त्रासो षोऽनपत्ये च तथैव पुरुष
 असंस्कार उपनयनसंस्कारो न भवति ॥ अध्यापनं च न भवति ॥ अत्र ह रिह र भाष्य मग्यं ॥ ॥ ति वा संस्का
 रं कुर्वीत्यस्तोमेनेष्टा काम मधीयीर न्य बहर्षी भवेतीति वचनात् ॥ ॥ ति वा पितृपुत्रयोः त्राणं त्रायाणं पतित
 सावित्री कालं ज्ञेयः संस्कारे षष्ठः आत्मानं संस्कारयितुं कामः स त्रासस्तोमेन यत्नेनेष्टा सस्तोमेन कृत्वा
 व्यवहार्यो भवति ॥ कामं इष्ट्या त्रासस्तोमेनेष्टा अधीय र न वेदं पठेयुः व्यवहार्याः शिष्टानां मन्त्राध्यापनं
 प्रमुखाया भवतीति वचनात् ॥ ॥ अथ षष्ठं संस्कारं दीना विशेषं प्रयोग पारिजाते ॥ ब्राह्मण्यो ब्राह्मण जा
 तो ब्राह्मण स इति श्रुतिः ॥ तस्मात् षष्ठं ब्रह्मिणं कुर्वन्नामनं पठेत् ॥ अतः गुरुदेव आर्त्तं शुक्लं गविकं जगिषु ॥ मन्त्रो न्यते
 षष्ठं षष्ठं यनं स्थेन रं दिव्यो धृस्त उपस्विष्ट वैते पु संस्कारा स्य यथोचितं ॥ मन्त्रो न्यतौ न संस्कार्यो वि ति केचित्
 प्रवक्षते ॥ कर्मस्व न चिकारा च पतितेनास्ति चेत्तयोः ॥ तदपत्यं च संस्कार्यं मपरं ताहुर न्यथा ॥ संस्कार मत्र
 होमादीन् करोत्याचार्य एव तु ॥ उपनेयोश्च विधि वहाचार्यः समीपतः ॥ आनीयाग्नि समीपेनासावित्री
 स्पर्शवान् जपेत् ॥ कन्यास्वीकृरण दन्य सर्व विप्रेण कारयेत् ॥ एवमेव द्विजे जीतो संस्कार्यो नो लकुड
 क्रौ ॥ स्पर्शार्थे सारे षो वं ॥ आपत्तौ च ॥ अक्षरं मनुष्य कर्मण मुपनयनं ॥ इहं चरथ कार स्योपनय ॥ ॥ २९

ने ॥ तस्य च मातामहीकारं कुरु ॥ अदुष्ट कर्मणो मघपानरहितानामिति ॥ ॥ इति श्री त्रिरग्नि तसंज्ञा
 दस्य पति श्री महाराष्ट्रि वामनाश्रित हीहित गहाधर कृते गुरु सत्र भाष्ये द्वितीय कण्डे ५ ॥ अथ पहा
 र्यं क्रमः ॥ ॥ षष्ठं पक्षे द्वितीयादि स्वाध्याय तिष्ठित नाना ध्यायेन ते निमित्तं कवध्यायेत् ॥ ॥ त्रिपुरुषं तैमने च इति
 गुरु शुक्रयो बाध्यायार्द्धं कास्तारहित्या देव्याति विप्रोत्तमं काले उपनयने कार्यं ॥ तत्र अ धिकार सिद्धये प्रायश्चि
 तमाह ॥ ॥ इति ॥ ॥ षष्ठं त्रयोपनेता त्रीन् कुरु श्व बटु श्वरेत् ॥ आचार्यो द्वादश साहस्रं गायत्री च जपेत्
 ॥ ॥ तौ ही श्राद्धे च स्याद न ध्यायस्व कालिकः ॥ ॥ तहोपनयने कार्ये वहाचार्ये मेन कारयेत् ॥ ॥ उक्तं काले उपनयनीयः पि
 ता पूर्वपुः बधोः परिधानार्थं शुद्धं पीपक्षे तं न वे स दं परेण धत्ते वस्त्र मुत्तरीयार्थं चाजिनं यतोपवीतं मेखला
 वल मज्जे सोम्य दर्शनं इहं उ कौपीनं मिष्टाना जनेन च संपाद्य स्वस्योपनेत्साधिकार सिद्धये कुरु त्रयं द्वादश
 सत् स्त्रं गायत्री च जप्त्वा कुमारेण पि कामचार कामबाद कामन क्षण दिहोपापनो हार्थं कुरु त्रयं कारयित्वा स
 स्ति वाचनां कुराप्येण मर्यादा हीनो ही श्राद्धाति संकल्प पूर्वकं कृत्वा मे उप प्रतिष्ठां कुर्यात् ॥ तत्र संस्कार्यः ॥ ॥
 अस्य कुमारस्योपनयने गहनं कुर्यात् सिद्धि कारा श्री परमेश्वरी त्रयं गह यत् करिष्यति ॥ ॥ २९

समापदेशकलौस्रता अस्पृकुमारस्य द्विजलसिन्धुविहाय्यनाधिकारश्च उपनयनकरिष्ये ॥ तद्दिगम्ब्रतमद्युग
 गणपतिपूजनपूर्वकस्वस्तिवाचनपूर्वकं तोरी आद्वमेडपप्रतिष्ठाकुलदेवतादिस्थापनेच करिष्ये ॥ उपनयनेन
 सहचोद्यवरणपक्षेपितद्विपिनीकल्पकीर्तयेत् ॥ तत्रेणचस्वस्तिवाचनमन्यस्तनीही आदाहीनिकुयोत् ॥
 अथापरिपुःकतनिःश्रुत्य कुमारस्य वपनैकरयिता ब्राह्मणत्रयं भोजयित्वा कुमारं च भोजयित्वा बहिः
 शलाघोपचसंस्कारपूर्वकं त्रिकृतिस्थापयेत् ॥ ततो वैकुण्ठिकाय चारणं ॥ तस्मिन्निबलावेचने ॥ ईडः
 पालाशः ॥ आंसीनायगायत्री धृतानं ॥ एषा त इति सन्निहाधानं ॥ मातृपूर्वकं अपरिमिताश्च निक्षणीयाः
 नवाग्यतोहः शेषतिष्ठेदिति पक्षः ॥ ततः आचार्योपनेताः पुरुषः कृतमंगलस्तानं सप्तामाद्यैरवीकृतंबहुमाचार्यस
 नीपेजानयति ॥ तत आचार्यो बहुमन्नेपश्चादवस्थाप्य ब्रह्मचर्यमागानिति ब्रूहि इति वदति ॥ ब्रह्मचर्यमागानि
 ति ब्रह्मचारी ब्रूयात् ॥ ततो ब्रह्मचार्यमातीति ब्रूहीत्याचार्यो वदति ॥ ब्रह्मचार्यमातीति ब्रह्मचारी ब्रूयात् ॥ ततः कुमारमाचा
 र्यो वासः परिधापयति येनेत्युच्यते ॥ तत आचार्यो कुमारस्य करिदंशे इयं दुर्गमिति मैत्रेणमेखलोबध्नाति ॥
 अनुमाकुमा इति वधेन ॥ तस्मिन्वा ॥ ततो बहुयज्ञोपवीतमिति मैत्रेण पठित्वा दक्षिणं बाहुमुद्यत्पामस्यैधेयं स्तो
 पवीतं निवेशयति ॥ ततो बहुभिर्जत्रस्य चक्षुरित्युजिनमुत्तरीयं गृह्णाति ॥ तत आचार्यो ईडं माणवकायप्रय

ति ॥ माणवकायो मे ईड इति प्रतिगृह्णाति ॥ अथाचार्यो बयोरंजलिमद्विः परयत्यापोहिष्ठुति तिसृभिः ॥ सूर्यमुदीक्षस्वे
 त्याचार्य आह ॥ ततो बहुस्नञ्चक्षुरिति सूर्ये पश्यति ॥ तत आचार्यो माणवकस्य दक्षिणं सस्योपीरहं स्ननीत्वा हृदयमात्मने
 तेनमब्रतेत इति ॥ तत आचार्यो माणवकस्य दक्षिणं रसंगरी सारकोनामासीति ॥ अमुकं अहं मो इति बहुप्रस्यारं ॥ त
 तो पुरुबुधं प्रति कुस्य ब्रह्मचार्यमातीति वदति ॥ अबत इति बहुग्रहं ॥ तद्देवाचार्य ईडस्य ब्रह्मचार्यमातीति मैत्रे ब्रूयात् ॥ तब
 मुकब्रह्मचारीति प्रयोगो मैत्रीते ॥ अथेतमाचार्यो रक्षायेभ्यः परिद्राति प्रजापतयेति ॥ ततो बहु रग्निं प्रद
 क्षिणीकृत्याचार्यस्योत्तरतः पविशति ॥ ततो पुरुब्रह्मलोपवेश्वापीत्यैदिदक्षिणं हानोतं बहु उग्रं वनं कृत्वा
 नुशासनं वुरोति ॥ तच्चैवं ॥ ब्रह्मचार्यमातीत्याचार्य आह ॥ अवाप्तीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ अपोशनेत्याचार्य आह ॥
 अशनीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ कर्मकुर्वित्याचार्य आह ॥ कर्वाणीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ मादिवा सुषुप्त्या इत्याचा
 र्य आह ॥ न स्वपामीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ वाचेयब्रह्मचार्य आह ॥ यक्वामीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ समिधमाधे
 हीत्याचार्य आह ॥ आदधानीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ अपोशनेत्याचार्य आह ॥ अशनीति ब्रह्मचारी प्रस्यारं ॥ अ
 थाचार्यो ब्रह्मचारिणं अग्नेरुत्तरतः प्रस्यारं योपविष्टायोपसनाय समिक्षमाणयसमीक्षिताय सोवि
 त्री ब्रूयात् ॥ तत्रैवं ॥ प्रणवव्याहृतिपूर्वकं प्रथममेकैव पादं ॥ तथा द्वितीयमर्द्धं च ॥ तथैवं तृतीयं सौम्यं

11234

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥२४॥

सत्तनोऽपि सारः॥६॥ अथाश्वानिः सारः॥ अथेते शतं स्वकी सारः॥७॥ उदुत्तमेऽस्वः सारः॥८॥ इति नवाहृतितो मास्व
 प्रायश्चित्तै कलाचोलातिरिक्तं संस्काराणां प्रमादादकरेण प्रयोक्तादकरेणैकं कुंभं द्विपर्वचोलातिरि
 कादकरेण प्रयोक्त्वमर्चं कुंभचोलातिरिक्तं कुंभं बुनाकरेण॥ अथ शतौतत्प्रयाप्तायत्तेन गोरानतिलोदुति
 सहस्रदशसहस्रगयत्रीजपहादशब्राह्मणभोजनादिवैकुण्ठचोलादकरेण पूर्वपुः संस्कारकृत्यैकीत्युगपत्स्वस्तिवाच
 प्रकरेणोपनयनेन वंमर्चसमाचरेत्॥ उपनयनेन सहस्रचोलादकरेण पूर्वपुः संस्कारकृत्यैकीत्युगपत्स्वस्तिवाच
 नगहयतनोदीप्राङ्गनिकृतापरिधुर्मगलस्तान् ब्राह्मणत्रयभोजनादिवरान्ताते पूर्वोक्तचोलाप्रयोगे सर्व
 कलापुनः स्निध्यादिसैकीत्युगपत्स्वस्तिवाचकृत्यै॥ अत्र शो न कः॥ आरभ्या धानमाचोला
 त्कावेतीतेतुवर्मणा॥ व्याहृत्या न्ये सुसैस्त्वहुत्ता कर्मयथाक्रमं॥ एतेष्वेवैकलोपे तु पादकृत्तं समाचरेत्॥ अथाय
 मर्धककुंभस्यादापहीत्येव श्रीरितं॥ अनापदितुमर्चत्रिगुणं द्विगुणं चरेत्॥ कात्यायनः॥ उ सेवर्मणिमवेत्र प्राय
 श्चिन्तै विधीयते॥ प्रायश्चित्ते कृते पश्चात्तु संकर्म समाचरेत्॥ स्मृत्यर्थमात्रे चैवं॥ आश्वलायनकारिकायां
 ॥ प्रायश्चित्ते कृते तीर्त्तं कर्म कृता कृतमित्युक्तं॥ प्रायश्चित्ते कृते पश्चादतीतमपि कर्म वै॥ कार्यमित्येव आचार्योनेत्ये
 न्येन विपश्चित इति॥ मैतनेन तत्कालातीते पुमर्चं पुत्रा पवस्व परे पुत्रा कालातीतानि कृते त्वविदध्यादुत्तराणि
 तद्वत्त्युक्तं॥ तत्र सर्वपीतत्रेण नीदी आर्च्युतीत्॥ दिशकालवर्त्रेण त्॥ अथ ब्रह्म

॥२४॥

चारिणो धर्माः॥ अथ शयने॥ अक्षारतवर्णशतं देउधारणं॥ अरस्यात्सर्वप्ररीर्णनो मन्निधामादरं॥ साये प्रातर्मया
 ह्वयमैधोपासनं॥ परिममृद्नादियद्योक्तमग्निपरचरणं साये प्रातः संज्योपासनानंतरं॥ गुरुशुभया स्यात्तयं॥ भो
 जनार्थं चारुद्वये प्रातः सार्धं कृते च निश्चारणं मेक्षाशनो हे मन्मथे वापर्णदोषकार्यं॥ मधुमोसगोरजस्तो॥ उ
 न्मज्जनं नमस्कृत्यो॥ उदितोदवेन स्यात्तयं॥ आसनस्योपरिमसरिकृत्वा पतै कलानोपवेशने॥ स्त्रीणां मध्येनावस्थानेना
 न्नतवदने॥ नोदता हने॥ अज्ये विस्मृत्ये तरे कालनियमाः॥ यात्रवत्काः॥ मधुमोसज्जोः॥ अयं गमेजने चार्हणं रूपान्ते
 भास्करलोचना श्रीलपरिवाहं विवर्जयेत्॥ शुक्ले पुरुषं चः पर्युषितान्ते च॥ मनुः॥ अयं गमेजने चार्हणं रूपान्ते
 धारणं॥ वर्जयेद्दिति प्रकृतं॥ पारिजाते केमै॥ नादशैवेव वीक्षतेनाचरेदंतधा वने॥ गुरुष्वेष्टेनैष कार्यप्रयोजीतन
 क्रामतः॥ एतन्निषिद्धमप्यदि विषयं॥ अन्यस्य गुरुष्वेष्टस्य सर्वदृष्टात्ते॥ वसिष्ठः॥ सवेष्टाधीयीतकर्मगुरोरुचि
 यशेषमौषधार्थं सर्वप्राप्तीयादिति॥ ज्येष्ठभातरस्य पितृभ्यो॥ तथा पितृभ्यः॥ पितृज्येष्ठस्य च नातृकृत्त्रिभोज्यमित
 ॥ स्मृत्यंतरं॥ गुरुवद्गुरुपुत्रः स्यादन्यजोऽपि नो जनात्॥ यचेताः॥ तो बला न्येजने वैवकीस्य पात्रे च जेतने॥ यति
 श्वत्रलचारी च विधवा च विवर्जयेत्॥ यमः॥ मेखलामजिने दैउमुपेवीर्तं च नित्यं॥ कोपी नैकटिसर्वत्रे च
 लचारी तधारयेत्॥ अथ ब्रह्मचारी वतलोपे प्रायश्चित्तं॥ तत्र बोधायनः॥ अत्र शोचावमनसं ध्यावेदं
 दं मे निश्वाप्तिकार्यं राहित्यं दृष्टिं दर्शनं बोधो नवदिसत्रमत्तोपवीतमेखला दैउजिनस्यागदिवस्त्रापह

॥२९॥

निःप्रज्ञात्वं ॥ नात्र ब्रह्मोपवेशनादि ॥ पूर्णं ह्यतिवद्व्यसस्त्वा नादिदं रायं ॥ अथान्यत्र तस्थितो ब्रह्मचारी स
 मिधाम्नि दुवस्यते स्येवमादि ॥ अग्नेयं वेद विभागं संवत्सरपथं तं पठित्वा ब्रतमुत्सृजति ॥ ततः संवत्सरे एतं आग्ने
 यब्रतं विसर्गः ॥ तत्र परिमर्त्तनादि ब्राह्मणं नोजनं तेन मान्ति यत्र तादृशवद्वक्ति ॥ एतावांश्चि शेषः ॥ यस्मिन्
 काले आग्नेयब्रतं गृहं कुरुते तस्मिन्काले संध्यावेदने ॥ अग्निपरिणामः ॥ आग्नेयब्रतं विसर्गः ॥ अग्नेयब्रतं मन्त्रिषु
 संध्यावेदने तस्मिन्काले मन्त्रेण ॥ ततो नंतरं मामभिक्षानिदतिः ॥ ईडादीनां मण्डपप्रक्षेपः ॥ ब्रतादौ गृहं ते वा ॥
 इत्याग्नेयब्रतं विसर्गः ॥ अथ शुक्रियब्रतादौ ॥ तत्र उपपत्तेयनादि बर्हिस्तरणं तस्मात्संखलाय होषात् तदंशो धा
 रणं पूर्ववत् ॥ ब्रतं गृहं ॥ अग्नेः ॥ मिश्रत्रियं सोमं संधिर्वैतच्छ्रुयमिति विशेषः ॥ तत्र उपपत्तमनादि ब्राह्मणं नोज
 नं तमाग्नेयब्रतादौ शवत् ॥ शुक्रियब्रते स्थितो स चेवाचमि त्यादि शुक्रियवेदं विभागं पठति संवत्सरं याव
 वत् ॥ उत्तमे हनि अपराहेनृत्वा तं रनिशमु खेत्रिगुणं न पठेत् न एव स्योदिति वदेन नाभिमानं याव
 न्माणवस्य प्रकृदने ॥ मर्द्दनामारभ्य मन्त्रेः शिरस उपरि चरणं ॥ ततः प्राविश्यावेदशिरसादिरण्य
 येन पात्रे लेति मन्त्रैरवगुंठने ॥ एवं प्रकृदि हो वलचारी मर्द्दयं यावन्निष्ठति ॥ शत्रौ ग्राभे गजोष्ठे वा
 यतने वा चः शयने ॥ शत्रौ गृहे यद्विस्थितिस्तदा युष्ठायां शत्रौ ग्राभ्यां द्वाद्विर्गमने ॥ ततो वगुंठनीयं

॥२९॥

सर्गः ॥ ततो दशमस्य उदुत्या चित्रदेवानां मिश्रुदितेर्वैतनः ॥ ततो ब्रतस्थाने माणवकमानी यशुक्रियब्रतं स्पष्टं विसर्गः ॥ तत्र परि
 सहरनादि स्तरणं ॥ तत्र जा कृतं सीधोपासनं ॥ अग्निस्त्री वरणं ॥ ततो निब्रंमचारि वैशुक्रियं स्त्री वत्सरं वैतदं ॥ धीति
 मन्त्रेणोसर्गः ॥ तत्र उपपत्तमनादि ब्राह्मणं नोजनं तेन मान्ति यत्र तादृशवद्वक्ति ॥ एतावांश्चि शेषः ॥ यस्मिन्
 काले आग्नेयब्रतं गृहं कुरुते तस्मिन्काले संध्यावेदने ॥ अग्निपरिणामः ॥ आग्नेयब्रतं विसर्गः ॥ अग्नेयब्रतं मन्त्रिषु
 संध्यावेदने तस्मिन्काले मन्त्रेण ॥ ततो नंतरं मामभिक्षानिदतिः ॥ ईडादीनां मण्डपप्रक्षेपः ॥ ब्रतादौ गृहं ते वा ॥
 इत्याग्नेयब्रतं विसर्गः ॥ अथ शुक्रियब्रतादौ ॥ तत्र उपपत्तेयनादि बर्हिस्तरणं तस्मात्संखलाय होषात् तदंशो धा
 रणं पूर्ववत् ॥ ब्रतं गृहं ॥ अग्नेः ॥ मिश्रत्रियं सोमं संधिर्वैतच्छ्रुयमिति विशेषः ॥ तत्र उपपत्तमनादि ब्राह्मणं नोज
 नं तमाग्नेयब्रतादौ शवत् ॥ शुक्रियब्रते स्थितो स चेवाचमि त्यादि शुक्रियवेदं विभागं पठति संवत्सरं याव
 वत् ॥ उत्तमे हनि अपराहेनृत्वा तं रनिशमु खेत्रिगुणं न पठेत् न एव स्योदिति वदेन नाभिमानं याव
 न्माणवस्य प्रकृदने ॥ मर्द्दनामारभ्य मन्त्रेः शिरस उपरि चरणं ॥ ततः प्राविश्यावेदशिरसादिरण्य
 येन पात्रे लेति मन्त्रैरवगुंठने ॥ एवं प्रकृदि हो वलचारी मर्द्दयं यावन्निष्ठति ॥ शत्रौ ग्राभे गजोष्ठे वा
 यतने वा चः शयने ॥ शत्रौ गृहे यद्विस्थितिस्तदा युष्ठायां शत्रौ ग्राभ्यां द्वाद्विर्गमने ॥ ततो वगुंठनीयं

॥२८॥

पदव्रतं ॥ अथ शोचनव्रतदेशः ॥ तत्र परिसमूहनादि ब्राह्मण भोजनोत्तमो पविषद्व्रतवत् ॥ व्रतग्रहणं शोचनं सो
 वसरि वंदति प्रयोगः ॥ जौलजिनी नाम चोपायो व्रतस्थितस्य ॥ अत्राणुत्तमे हनिनिशा मुखे पठेन प्रह्लादिना
 दितु दिते तपो ते सर्व वत् ॥ ततो व्रतस्थाने माणव्यमानो यव्रतः ॥ विसर्गः ॥ तत्रैवं परिसमूहनादि बहिस्त
 रणं ते ॥ ततः संध्योपासनादि ॥ ततो व्रतविसर्गः ॥ अग्ने ० रिषणौ तमं सा वसरि वंदे ० धीति मे त्रः ॥
 तत उ पयमनाहनादि ब्राह्मण भोजनोत्तमः ॥ तत उ द्रुवे पात्रे कलाघोः शोति रि ति शो ति दूर लं ॥ पात्र वस्त्र
 योगु रवे दाने ॥ दंडादीनामष्ट प्रक्षेपः ॥ दधि मधु शर्कराणो न मोवरुण येति प्रस्वै प्राशनं ॥ ततो वप
 नं ॥ इति शोचनं ॥ अथ गोदानव्रतदेशः ॥ तत्र परिसमूहनादि ब्राह्मण भोजनोत्तमः ॥ व्रतग्रहणस्या
 दौ मेखला यस्तो पवीत दंडानां धारणं ॥ गोदाने सा वसरि वृमिति मे त्रे विशेषः ॥ अस्मिन् व्रते अ व
 गुं हीन्यादिनामभावः ॥ त्रिष्ववगुं वनं ॥ मुत्रियादि स्थिति सत्रणत् ॥ ततः संवसरे पूर्णे गोदाने व्र
 तविसर्गः ॥ तत्र परिसमूहनादि बहिस्त रणं ते ॥ ततः संध्योपासनादि ॥ अग्ने ० रिषो वसरि वंदे ० धीति मे त्रे
 धीति मे त्रे णो सर्गः ॥ उ पयमनादि ब्राह्मण भोजनोत्तमः ॥ अस्मिन् विसर्गे दंड मेखला यस्तो पवीताना
 मनुप्रहं पाभावः ॥ आचार्यगोमिषुतदानं ॥ समाप्ता निवृत्तानि ॥ इति वर्गमते उपनयने विशेषः ॥

॥२८॥

पदार्थमो व्रतानि च ॥ इमानि च व्रतानि च प्रलिप्तमत्रे पितानि बर्कमतानुसारि निरप्यनुष्ठेयानि स्मृत्यंते रेव पोचित
 चत्वारिंशशसंस्कारे उपपातः ॥ इति श्रीत्रिनिशस्य पति श्रीमहायति वरामनासजरी स्तितगृधर
 कते उपनयने पदार्थत्रयः ॥ अथ नेहारं प्रपदार्थत्रयः ॥ तत्र कारिकायां ॥ प्रपुत्तरो सस्यान्नायाये शुभे ह
 नि ॥ नास्ते गते जी वसि ते बालवदं मतिमुत्त ॥ पृष्टि रक्तो शनि सोमं प्रोमं हिले ॥ तरो दुष्ट ॥ मृगादि पंचधि
 म्पि पुमलाश्विन्योः वरत्रये ॥ प्रतीमुति सपुपे ॥ इन्द्रपेदं ॥ शुभे ॥ तत्र मातृपूजा पूर्ववत् ॥ मातृपूजा
 इति देशकालैस्मृता ॥ यजुर्वेदव्रतदेशं वरिष्यदिति मय्य ॥ ततः पंच संस्कार पूर्ववत् ॥ विवाहनिष्पापने
 व्रतोपवेशनाद्याज्यभागं ते ॥ ततः स्थाव्याज्ये नैवजुरेति ॥ अंतरिक्षाय स्वाहा १ ॥ वायवे स्वाहा २ ॥
 ब्रह्मणे स्वाहा ३ ॥ इत्येव ॥ प्रजापतये स्वाहा ४ ॥ इत्येव ॥ सार १ ॥ अग्निभ्यः स्वाहा २ ॥ अग्निभ्यः स्वाहा ३ ॥ अग्निभ्यः स्वाहा ४ ॥
 हा ८ ॥ मध्याये स्वाहा ९ ॥ सप्तमये स्वाहा १० ॥ अमुमतये स्वाहा ११ ॥ ततो भूराद्याः स्विष्टकुरेताः ॥ ततः
 प्राशनादिदक्षिणादानं ते ॥ ततो विप्रेशसरस्वती हरिलक्ष्मीस्वविद्या च पूजयेत् ॥ यदिसनेहारं
 भस्महाज्यभागं ते पृथिव्यै स्वाहा ॥ अग्नये स्वाहेति च दुत्ता ब्रह्मणे स्वाहेत्यादिमाने ॥ यदिसमवेद
 रं भस्महाज्यभागं ते दिवे स्वाहा ॥ सूर्याय स्वाहेति च दुत्ता ब्रह्मणे स्वाहेत्यादि पूर्ववत् ॥ यद्यथे

॥२६॥

वेदार्मेतदा न्यभागांतेदिभ्यः स्वादां च द्रमसेस्वदि तिङ् लुक् सल्लोस्वदि त्यादि योक्तं ॥ यद्येवमववेदार्मेत
 देवं ॥ आज्यभागांतेवेदार्मेतमेण प्रतिवेदेवेदकुतिङ् यङ् यङ् लुक् सल्लोस्वदि ह्योभ्यः द्रमाकुतिङ् यङ् यङ् लुक् प्रजाप
 तयद्रस्याद्याः सप्तमं वेत्ता नुत्तयात् ॥ ततो मरुत्याह त्यादिममाने ॥ वगैरेकाया ॥ तत्र प्रत्ययस्य स्यात्पविष्टाया
 ननेतीक्ष्णतेः वेदार्मेतप्रभुत्वाद्यथा रास्त्रमतेति ॥ मनुः ॥ ब्रह्मार्मेवमाने च पादौ मानौ गुरोः सदा ॥ व्यस्यस
 पाणिना कार्यमुपमेहरां गुरोः ॥ मयेन स यस्म्यद्योदक्षिणेन ननु दक्षिणं ॥ ब्राह्मणः प्रत्ययैर्गुरोरादावने
 च सर्वदा ॥ प्राजलिः पृथुपासीतपवित्रेभ्येवयावितः ॥ प्राणायामेस्त्रिभिः पूतस्ततर्द्धं वारं मर्हति ॥ तर्द्धं वारं व्याह
 तीः पंचमसंवात्रिपदागतः ॥ उत्तरं मेघं च ततो मन्त्रं गोतमो ब्रवीत् ॥ त्रिपदागयत्री ॥ मनुः ॥ अथोष्यमा
 एष्टु कर्त्तव्यं कालमतेति ॥ अथोष्यमोरोति ब्रह्मादिरामोस्त्विति चारमेत ॥ दक्षः ॥ द्वितीयेत तथा मागे
 वेदाभ्यामोविधीयते ॥ वेदस्वीकृत्य पूर्वविचारोभ्यजनं जपः ॥ तद्वाने चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यामोदि
 पंचधा ॥ यास्तवत्पः ॥ दसौ तु संयुतौ धार्यौ जानुभ्यामुपरिस्थितौ ॥ तथा ॥ हस्तहीने तु धार्यौ धीतेस्वरव
 र्त्तविवर्जिते ॥ सग्यनुः सामभिर्द्विभ्यो विद्योनिमधिगच्छति ॥ पराशरः ॥ स्नातव्यः सर्वदेवार्थो वेदातां क
 र्त्तव्यं सिद्धये ॥ पाठमात्रमधीता च पंचकैर्गौरि वसिर्देति ॥ व्यासः ॥ वेदस्याप्ययने सर्वेषां शास्त्रस्य

२६॥

वेवदि ॥ अजानतोर्ध्वतद्यर्थं तपानां वेदनेयथा ॥ मनुः ॥ योनधीत्यादिनो वेदान्न्यत्र कुरुते प्रमं ॥ सतीवन्ने
 वश्रदत्तमाशुगच्छति सान्वयः ॥ यमः ॥ यद्रमो पृथिवी सर्वो सर्वस्तो पशुमिति ॥ दद्यात् ॥ ब्रह्मं च शिष्येभ्य
 सच्चतुर्द्वयं समं ॥ ननिहाता न कुर्वीत्पुत्रं शिष्यं च तद्देवत ॥ अधोभागे शरीरं स्मृत्तानां गोतवक्षसि
 अतो न्यथापि प्रहरन्यायुक्तो भवेन्नरः ॥ न्याययुक्तो ह्येव युक्तं दस्यर्थः ॥ अत्रमाणवैकुण्ठपरं परयाते
 नेह मध्यापयेत् ॥ तस्येवाध्यतय नियमात् ॥ वसिष्ठः ॥ पारं धर्मीगतो वेदः सपरिहो ह ॥ तच्छाखेभ्य
 कुर्वीत तच्छाखाध्ययने तथा ॥ अधीत्य शाखां मास्त्रोयामन्यशाखां ततः पठेत् ॥ स्वशाखीयः परिसंन्यशा
 खारंढः सनुच्यते ॥ इति वेदार्मेतः ॥ वेदः स माप्यस्नायात् ॥ स्नातशब्दे तस्मात्तर्जनं स स्नानं च्यते ॥ वेद
 मंत्रान्नामस्यैव स माप्यस्नानं च्यते ॥ ततोर्ध्वतश्चोर्ध्वं तनीलास्नायात् ॥ वक्ष्यमाणं विधिं तास्नातुं कुर्वीत ॥
 त्रमन्त्रैर्वाद्या च त्वादि ॥ शब्दे ॥ अथवा त्रान्नयेव त्रे अक्षं च त्वादि ॥ शब्दे ॥ अथ च त्वादि ॥ शब्दे ॥ त्रान्नयेव त्रे अक्षं च त्वादि ॥
 प्यत्र वक्षसं प्राप्य गुरुं गुरुं स्नातः स्नात्वा रिति सैव ॥ श्रीमोसकांशु अक्षान्तां शब्दे त्रान्नयेव त्रे अक्षं च त्वादि ॥
 नवमाते प्राप्य गुरुं गुरुं स्नातः कुर्वीदिति पक्षं नीनी गुरुं देति ॥ ज्ञातपुत्रः कृष्णं शोनीनादधीतेत्याद्या
 नश्रुतिविरोधात् ॥ न च विवक्ष्यः ॥ अनुक्तं तात् ॥ प्रत्यक्षं मेयं श्रुतिवचनं ॥ त्वत्पपरं ॥ द्रव्यप्रत्य

30

मंत्रेणावाद्राक्षणेनवाग्रधीतेनस्नानमर्थेति॥नहिग्रेश्चत्राध्ययनेनकस्मान्नानेयोप्यताभवति॥तस्मादर्थेत्येषान
आधिगम्यन्तान्निता॥कामंतुयाज्ञिकस्यायतेवेदतियाज्ञिक॥नुशदेनग्रेश्चत्राधीतस्य आध्ययनेवादि यज्ञविश्व
कुशलस्ययउगमयेतोनाधिगम्याधिकमदृष्टयास्नानं॥भवति॥तेनायमर्थः॥मंत्रत्राक्षणात्कवेदमधीत्याचुध्य
चस्त्रायादित्येव॥पक्षः॥सोमवेदमधीत्यावचुध्यचस्त्रायादितिद्वितीयः॥पक्षः॥ग्रेश्चत्रमध्यमयज्ञविद्यांचान्यस्यला
यादितिद्वितीयः॥पक्षः॥स्त्रायादित्युक्तंत्रकथंस्त्रायादित्यपक्षायामाह॥उपसंगृह्यगुरुं समिधोभ्याधायपरि
तस्योत्तरतः॥कुशयुजाग्रययुपुस्तास्थित्वाशानामुदकुंभान्तयेष्वंतरज्यः॥प्रविद्यांगह्यउपगोहोमथुमनोहासव
लोविरुजस्तनदुष्टुर्दिग्मुद्रात्तन्निजहामियोरोचनं॥समिहगृह्णामीत्येकस्मादयो गृहीत्वातेनामिषिचतेतेनमा
ममिषिचामिषिचैयपशंसं ब्रह्मणो ब्रह्मवचंसायेति॥उपसंगृह्यगुरुं गुरोः पादोपग्रहणं कृत्वा समिधोभ्याधाय
अग्निपरिचरणं कृत्वा ३ तश्च पूर्ववेदादुत्तितोमः॥एतदेव ब्रह्मादेशनविमंसंगच्छित्युक्तत्वात्॥ननुसमिधानस्य
पश्चाद्देदादुतयः कुतो न भव्यति॥ कुमांतग नभिधानात्॥उपसंगृह्यगुरुं समिधोभ्याधायेति पागनुग्रहोपपत्ते
श्रीमेव॥यतोवेदादुत्तितोपश्चादेवसमिधानां॥तेतश्चस्नानमिति श्रूयते॥सयामुपयस्तमिधमादधाति
साशायणीयायादस्त्रास्येत्यादयनीयेति॥तस्मात्समिधानस्नानं योरव्यवहितकालोपपादनाद्देदादुतोना

चत्वारिंशत्तिदेशावसमिधानात्पूर्ववदनुतिहोम इत्युक्तं ॥ स्नानं च दृभिरुदकुम्भैः क्रमेण ॥ परिश्रितस्य च
 स्नादिना वेष्टितसमावृत्तेन स्थानस्थितस्यान्तर्यामिणोऽप्युत्पत्तिनामशानामुदकुम्भानोदक्षिणात्तरापत्ता
 नोपरि स्नात्पूर्वस्यादिश आसीनो मुकु शेषु ब्रह्मचारिस्थितो यस्वतरन्मय इति मंत्रेण प्रथमाहुदकुम्भादयामुदो
 ल्यातेन मामभिर्षिन्नामीति मंत्रेण आत्मानमभिर्षिये चिति ॥ मंत्रार्थः ॥ येन योगो ह्यदयोः सुग्रेत मध्यं प्रविष्टाः
 स्थिताः इन्द्रियाहोतानां यो अमेध्यत्वादमेगलत्वादताभ्यां ह्यसकाशात् अग्नौ न विजतामि ॥ अथ ह्युक्तं ॥
 यश्चरो च नो गतिर्मध्यस्थान्मगलत्वात्वीतिकादिस्तान्मिह अग्निं अस्वविषयं गृह्णामि स्वीकरोमिष्यतः
 अग्नीं गिरुत्यद्यते ॥ गृह्यते मन्त्रियते इति गोह्यः अगता पक्काः ॥ मम योजेतुं हे सकः ॥ मनस उक्ता देहंतीति मनोरुः ॥
 सवत्सः प्रथमं अजीर्णं ब्रह्मविद्यतया रुजति पीडयतीति विरुजः ॥ जनु शरीरे दृश्यतीति तनुदृश्यः ॥ इन्द्रि
 याणि देहंतीति इन्द्रि मरुः ॥ अभियेकं मंत्रार्थः ॥ तेनोदकेन मां इमां आत्मानमभिर्षिच्छांति ॥ किमर्थं अयं स पत्यर्थः ॥
 यशते कीदृशं ब्रह्मणो ब्रह्मवचसा याया गा ध्यायनोक्तं सृते जुसे ॥ येन अयमक्तं एतं येनावमृशतां हे मम ॥ येना राम
 दावभ्यां विचिता येद्वा तदध्वना यशस्यावादिष्ठेति च प्रत्यक्षं चित्रितं स्वीमितीत्यर्थः ॥ अष्टाभ्य उदकुम्भेभ्यो पां गृह्णोक्तं ए
 एवमेवो यस्वतरन्मय इति अभिषेचने तु भिद्यतां तद्यथा ॥ येन अयमिति द्वितीयां ॥ आवादिष्ठेति तृतीयां ॥ यो बः शिवतम

इति चतुर्थी ॥ तस्मात्परमिति ये च मन्त्रास्तस्मात्त्रिभिर्निरुदकुम्भैरभिषेकः ॥ मंत्रार्थः ॥ देहं श्वितौ येन जलप्रभावेण भवन्तौ
 सुराणां श्रियंते पदेषां प्रावीं अक्षरुणां कृतवन्तौ ॥ येन च सुराणां ममृतं अमृशतां प्राप्नवन्तौ ॥ भावयुवयोर्देवं भूतयश
 स्तत् एतज्जलाभिषेकेण ममाप्यस्ति ति शेषः ॥ उदत्तमिति ॥ मेखलासन्मुच्यं देहि धायबा सोम्यत्यरि धायदित्यमुप
 तिष्ठत उद्यन्त्राजभृत्सुरिन्द्रो मरुद्विरस्यास्नातयो वनिरस्यादृश सनिरसि दशसनि माकुर्वीविदनागमयो द्यन्त्राजभृत्सुरिन्द्रो मरुद्विरस्यास्नाय
 मावनिरस्यात्सहस्र सनिरसि सहस्र सनि माकुर्वीविदनागमयेति ॥ तत उदत्तमिति मंत्रेण मेखलां रशनां उन्मुच्य
 ऊर्ध्वं शिरोगैरानिः सायेतां च ह्मो निक्षिप्य वा सोम्यत्यरि धाय वस्त्रांतरं परिहितं हस्ता उद्यन्त्राजभृत्सुरिति मंत्रेण
 स्येमुपतिष्ठते ॥ मेखला निधानोत्तरं देहाजिनयो निधानं हस्तीमिति जयगमकारिकाकारे ॥ मंत्रार्थः ॥ हे स ये यतो भ
 वाग्शतः सवतेयावर्भिर्गमनशीलैः ऋष्यादिसप्तकाण्यैः सेविता स्यातिष्ठति ॥ यथेन्द्रो मरुद्विरस्यास्तिष्ठति तद्वत्तुं किं
 भूतः ॥ उद्यन् उद्यन्तः भ्राजभृत्सुः स्वप्नभयान्यते जोडा सकः ॥ आविदनं सर्वं शुभाशुभं जानना किं वा यथा लंप्रातः सव
 नेदशसनि दश संख्याता नो गवादीनां सनि दीता ॥ यथा दातुं प्रतो मा मपि दशसनि दशगुरादृशगादिसातारं कुरु ॥
 मामाविद नो वेदय नो ह्यय नो गतय प्रापय प्रतिष्ठा मिति शेषः ॥ एवमुत्तरं त्रिपिण्याख्ये यो दधितिलाच्चात्रा प्रयज्ज्ञा ॥

लोमनखासठहृत्पदं वरेण देता न्यावयेदनाद्या वै हृत्पदं सोमो राजाय मागतत् ॥ सनेमुखं
 प्रमादयाते यशसा च भोगं चति ॥ ततो दधितिलयोरन्यतरं प्राणयित्वा जटाश्च लोमानि च नखा निव ॥
 जटालोमनखानि सठहृत्पदनीयवापयित्वा ॥ संहृत्पदं त्रिगोत्रो पश्चदसः ॥ स्वयं स हर्तुं मशक्यतात् ॥
 औदुंबरगा देता न्यावयेत् ॥ औदुंरगा कोशानंदतानशाययेत् ॥ अनाद्या येति मंत्रेणा देताः यूयश्च ना
 द्यायश्च नादनाय चूतहृत्पदं निर्मलाः ॥ भवता यतोयं राजा सोमश्चंद्रः काष्ठस्ते एणागतः स एव सो
 मोमममुखं प्रमादयेत् ॥ शोधयिष्यति केन यशसा कीलो भोगं भागेन च ॥ दंतधावनस्य नित्यत्वा दुभय
 फलसंबंध इति मुद्रा ॥ उत्साध पुनः स्नात्वा नुलेपनं नासिकयो मुखौ च ॥ पृथुहीते प्राणा पानौ मेतर्पय चतु
 र्मेतर्पय श्रोत्रमेतर्पयेति ॥ उत्साद्य श्रोत्रं दुर्त्तनेन मलमपसारये ॥ पुनः स्नात्वा मलं पक्ष्मणा स्नानोत्तरं
 पुनः स्नाने कृत्वा श्रुनलेपनं चेदनादिनासिकयो मुखस्य च उपगृहीते ॥ अर्चते प्राणा पानौ म इति मंत्रेणा
 मुखनासिके चानुलेपनीति हरिहरः ॥ पाण्यो रक्षते जने निधिध्वेति वक्ष्यमाणं तत्र पाणिभ्यामनुलेप
 नं गृह्ण ॥ मंत्रार्थाः ॥ हे उपलेपनाधिदेवते मेममप्राणा पानौ वायु तर्पये ॥ प्रीणयत ध्यामेष हुरिदिय ॥

नयामश्रोत्रप्रवर्णं दिव्यं चतुर्पयापितरं शुभं च भित्तिवार्ये रत्ननेजने दक्षिण निषिञ्चानुलिप्य जपे सुचक्षा जहमक्षी
 म्नां त्रया मर्मुबन्दी मुखेन मुशुक्लं भ्यां नयास भित्ति ॥ प्राची नावीती दक्षिण मुखो मत्स्य पितरः शुभं भित्ति ताव
 तामंत्रेण पाण्यो रक्षते जने रसयोः प्रक्षालनोदकं दक्षिण निषिञ्च्य दक्षिण स्थीरिणि निषिञ्च्य दक्षिण यत्नोपवीती म
 लादुदं स्पृष्ट्वा च दंतनास्नातमनुलिप्य मुखं जहमक्षी ॥ पुदं नो जहमक्षी ॥ तथा मुखेन मुबन्दीः मुनेजः ॥
 मंत्रार्थाः ॥ हे सवित जहमक्षी भ्यां नेजाम्भ्यां कृत्वा मुखं ॥ पुदं नो जहमक्षी ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये
 नयास भित्ति रवैत्रसंबंधः ॥ तथा कर्णाभ्यां मुशुक्लं मुशुक्लं भ्यां नयासं ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये
 यशोभास्ये हीर्षी मुखाय जहमक्षी ॥ श्रुतेन च त्रीणि श्रुतं ॥ पुदं नो जहमक्षी ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये
 दधानं मदं वासः वसेनं जय वा जमोत्रेण ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये
 त्रिणां नेजायः ॥ हे वासो देवते ॥ इदं वासः मे व्यविष्ये ॥ परिधास्ये ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये
 हिरस्मि ॥ वक्ष्यमाणं यत्नं वा नि ॥ पुदं नो ॥ पुत्रिः बहुभिः पुत्रं च ॥ तदिति श्रुतेन यो नास्ति यस्मि
 नुचसमवाये ॥ विभूते वासः रायस्योत्रं ॥ पनादिपोपना ॥ पुष्टि वरं ॥ विचरुत संवंधेनादशतेषां
 दयशीलिनी वा नि ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये ॥ अर्चते मां प्रीते वा मोत्रेण कृत्वा दधीत परिधास्ये

ग.म. ३७ दस्तु ॥ वृत्रस्येनायेऽक्षिणी ॥ वृत्रस्येनाये च सुर्मरेही त्यतेन मंत्रेणाकजलेन अ
 क्षिणी अये संस्करेति ॥ सोवी एजनेनेति हरिहरः ॥ अत्रचस्य व्यनेत्रं अंकात्ततोद
 क्षिरां जने मंत्रावृत्त्यात्तथाचदीक्ष्मप्रकरणोल्लिंगं ॥ सम्यंनेत्रं अंकात्ततोद क्षिरां
 जने मंत्रावृत्त्यात्तथाचदीक्ष्मप्रकरणोल्लिंगं ॥ सव्यदाऽअयेमानुष इति कायेकायां
 ॥ वृत्रस्येनाक्षिणी अये व्यनेत्रेनाभिनासिकां ॥ सयं प्रथममन्येवं श्रूयते बद्धव
 अतो ॥ हरिहरेणादक्षिरां जने यव मूतं तदृशयं न विद्मः ॥ रोचिष्हरसी न्यात्मा
 नमादृशे प्रेक्षते ॥ आत्मानं सर्वदेहं आदर्शेदृश्येते यश्यन्ति रोचिष्तरसी
 न्येतावत्तामंत्रेण ॥ मंत्रार्थः ॥ रोचिष्तुः प्रकाशकः ॥ छत्रं प्रतिगृह्णति बृहस्पतेः
 रिरसिया मन्तो मामंतर्ध्वं हितेजसो यशसो मांतर्ध्वं हति ॥ उपसर्गसामर्थ्यात् ३७

गह्वरादृत्तं छत्रं आत्तपत्रं बृहस्पतेः छिरसान्तिमंत्रेणाप्रतिगृह्णति मंत्रार्थः हे छ
 त्रत्वं बृहस्पतेः पितामहस्य छष्टिधर्मादि निवर्तको सि प्रथमे ॥ अतः पापमनोनिधि
 शुचरणान्मां अर्धेहि ॥ अंतर्हितं कुरु ॥ तेजसश्च सकाशान्मांतर्देहि माव्यवहितं
 अरु ॥ तद्युक्तं उर्वित्यर्थः ॥ प्रतिच्छेदो विश्वतो मापात्तमित्युच्यते हो प्रतिमुंचते ॥
 प्रतिच्छेद इति मंत्रेणाउपानहो यादृत्रातोयादयोः प्रतिमुंचति ॥ परिधृते युगपवश
 कृत्वा द्विवचनांतत्वाच्च मंत्रस्य ॥ मं ॥ हेनयानहो देवते युवां प्रतिच्छेद इति हेतुः
 ॥ भवथ ॥ अतो विश्वतः सर्वस्मात्तपरिभवात्तमा मां पातं र हतं ॥ विश्वाभ्यो मा
 नाशुभ्यस्य रिपाहि सर्वतऽइति वेणा बंधं उमादत्ते ॥ विश्वाभ्य उइति मंत्रेणा
 वेणा बंधं शमयं दंत्यष्टि आदत्ते ॥ अत्राभिषेकादिरुंधारणां न कर्मस्नानक

ग.भ.० हेर्नत्ताचार्यस्य॥मं०हेर्नु॥विश्वाभ्यःसर्वाभ्यः॥नाष्टाभ्योराक्षसादिभ्यः॥सर्वा
 ३५ वस्त्रासुमामांयदियाहि॥सर्वभावितरक्ष॥रुतप्रक्षालनादीनिनित्यमपिवासश्च
 त्रोपानश्चाष्टर्वाशिचन्मंत्रः॥रुतप्रक्षालनमादौयेवांमुष्यदृताज्ञानानिरुतप्रक्षालनादीनि
 तत्साधनाप्राप्यनित्यनिमपिनित्यमेवमंत्रोभवति।अपिउवाच॥वास
 सीचछत्रंचउपानहौचवासश्चत्रोपानहःचकारुंउपि॥एतानिचेचरितवीना
 निधियंतेतदेवमंत्रोभवतिननुसर्वम्॥॥इतिश्रीसंमार्गवामनीमज्जरीक्षित
 गद्यधरकृतेगद्यमाध्याष्टितीयकांडेयस्त्रीकांडीका॥६॥अथयदर्थक्रमः॥शु
 रेश्वरः॥मोमभानुउयोर्वीरेनक्षत्रेवतोदिते॥ताराचंद्रविशुद्धेचस्यास्समावर्त
 नक्रियेति।एतच्चब्रह्मचारीव्रतलोपेप्रायश्चित्तंकृत्वाकांर्य॥तदाहबोधायनः॥ ३५

शैचसंध्यार्भमिह्नासिकार्यरहित्याकोपीनोयवीतमेखलादंगुलिनाधारणदि
 वाखापछत्रपारुकास्त्रधारणोदूर्जनानुलेयनोउनछूतनन्यगीतवाद्याभिरजो
 ब्रह्मचारीकृच्छ्रत्रयंचरिति॥ब्रह्मचारीगुरुंअर्थदानेनसंपूज्यतेनानुज्ञातोऽप्यो
 निःशास्त्रोऽप्युभयकालेआचार्यगृहेसमावर्तनेनामकर्मकुर्यात्॥ब्रह्मचारीकृ
 तनित्यक्रियःकृतप्रातरग्निकार्यश्च॥तत आचार्यःप्राणानायम्यदेशकालोत्प
 त्वा अस्यब्रह्मचारिणो गृहस्थाचाश्रमांतरप्राप्तिद्वाराश्रीयरनेश्वरश्रीन्यर्थ
 समावर्तनारख्यंकर्मकरिष्येतिसेकृत्यतदंगभूतंनिर्विघ्नार्थंगणयतिपूज
 नंस्वस्तिपुरायाहवाचनंमातृकापूजनंनोदीश्यादंवाहंकरिष्ये॥श्राद्धादिसमा
 प्य॥ततः३आचार्यअहंस्नास्येत्युक्तेस्नाहीतिप्रत्यनुज्ञागुरोः॥तत्कपादेपस

ग.म. पुष्पतीवेराशिरोवेशनं युवा सुवासा इति॥ अतंकरणमसीति कुंडलधारणं॥
 ३८ मंत्रावृत्त्यादक्षिणा करौ वाम करौ च॥ वृत्रस्य स्य क्षिणी अङ्गुप्रथमं दक्षिणं॥ तत्ते
 वाममनेनैव मंत्रेणाराचिष्णुरसीत्यनेनात्मानमादर्यं च क्षणं॥ बृहस्पतेरिति छ
 त्रप्रतिग्रहणं॥ प्रतिष्ठोऽस्व इत्युपानहोपनिषु च ते पादयो युगपत्॥ ततो विश्वा
 भ्य इति दंडाशनं॥ अभिषेकाद्विदंडाशनं तं स्नानकृत्वा करोति नाचार्यः॥ समावर्त
 नोत्तरं पूर्वमतानां विरात्रमशौ चं कार्यं॥ अदिष्टीतो दृक् कुर्थादाव्रतस्य समाप
 नात्॥ समाप्ते तद्वद्वत्त्रयमभ्युत्तिर्भवेदित्युक्तं॥ आदिष्टी ब्रह्मचारीति
 विज्ञानेश्वरः॥ ब्रह्मचर्ययद्विकश्चिन्तयन्तस्तदा विरात्रमध्ये विवाहः कार्यो न्य
 द्याति ति सिध्यति जनने तु सत्ययित विरात्रं॥ तत्राति कान्तशौ चाभावाद्दुस्वरं ३८

वेति वचनञ्चेति द्वि॥ ततो मधुयर्कः॥ इति समावर्तने यदर्थकम्॥ अचर्गम
 तेहामोनास्ति॥ अन्यतुल्यं॥ स्नानस्य यमान्व ह्यामः॥ स्नानस्य ब्रह्मचर्योऽसमावृ
 त्तस्य त्रैवर्णिकस्य यमान्व ह्यामः॥ अधिष्ठातृस्त्रये तत्॥ ते बुद्ध्या त
 काश्चिद्विद्यते॥ कामादितरुः॥ कामादिद्वन्द्वतरुः स्नानसंबंधशून्यः शूद्रोऽपि धीयते॥
 सह स्नानकान्भवति॥ एवं च सति दुष्टया शूद्रस्यापि यमेष्टाधिकारो भवति तानह॥
 नत्यं गीतवादित्राणि तानि खयेन कुर्यात्॥ तत्र गच्छेत् न्यादीनि अन्यैः क्रियमाणा
 विद्वद्भ्योऽनुवानव्रजेत्॥ कामं तु गीतं॥ तुल्यः कामं दुष्टया गीते गाने खयं कुर्यात्॥
 अन्यैः क्रियमाणां श्रोतुं गच्छेत्॥ कर्मण्यो प्रथित्वाहीतस्य दृश्यते हि अश्वमेधे
 गानं॥ ब्राह्मणो न्यागायति राहुन्योन्य इति न चाक्रियमाणां शक्यं गानुमिति भाग

ग. म. यत्तिवैव गीतिवारमतऽह इति ह्यपरं॥ अपरं उखासं मरणा कां उवचनमस्ति॥ तस्मा
 ३६ दुहेतव्यः सर्वः कृत्स्ना मन्यते गा यत्तिवैव गीतिवारमत इति॥ अपरं यद्गणाच्च पूर्व
 न्याय प्राप्तामिहितं एवं च यत्रापि पुनर्वचने देवता गेन न त्यगीतादिकं विहितं
 तत्रापि ब्राह्मणादिभिः कार्यमेव॥ विहितेति चेच्छाप्रवृत्तेः॥ हेमेन क्लृप्तामां तरेन
 गच्छेत्॥ हेमे आये भावे सन्तिनङ्गं यत्रोत्तमां त अन्यपामं न गच्छेत्॥ अहेमे तु
 नक्तमपि गच्छेत्॥ न च धावेत्॥ हेमेऽहं नुवर्त्तते हेमे सन्तिन च धावेत् शीघ्रं
 न गच्छेत्॥ उर्याना वेक्षणा वृक्षारोहणाय कलप्रपतसंघिसूर्यरा विवृतस्नानवि
 षमलं च न शुष्कवदनसं ध्यादित्यत्रेक्षणा निनतुर्यात्॥ उर्यानास्य कूपस्य
 अवेक्षणा उपरि स्थित्वा अधोमुखी भूया वलोकनं॥ आघादित्वेक्षस्य आरोह ३६

रां॥ उपरि गमनं॥ फलानां आघादीनां प्रपतनेत्रोदनं॥ संधौ स ध्यासमये सूर्यरां अ
 दुर्गमनं॥ संधिः कुदूरंतत्र सूर्यरां वा विवृतेन गेन स्नानं॥ विषमस्य मर्वतगतीदे
 लं च न मत्तिकमरां॥ शुक्लवदनं अश्लीलमाशरां॥ संध्यादित्यत्रेक्षरां॥ संध्या
 सुसूर्यावेक्षरां॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तयंतं कदाचन॥ नोयच्छुद्यंतवारिच्छं
 नमध्यांतमसो गतमिति स्थितेः॥ मिसरां सिद्धांतस्येव॥ उर्याना वेक्षणादीनिक
 ऊंचेत्॥ तत्र मैक्षराप्रतिषेधे प्रत्यक्षमेव वचनमस्तीत्याह॥ न ह वै स्नात्वा नि
 क्षेतापह वै स्नात्वा निष्ठां जयति श्रुतिः॥ स्नात्वा समावर्त्य न भिक्षेत्॥ यत्तः स्नात्वा
 निष्ठां अयजयति॥ अयाकरोति॥ ह वै इति नियात समुदायो निश्चयार्थः॥ अत्र
 योद्धार्य विषयप्रतिषेधस्तत्र दृष्टार्थत्वाकरोति आरोपतिषेधविधानसामर्थ्या

न.भ. ६० दृष्टार्थताप्यनुमीयते॥वर्षत्यप्राप्तौवृत्तेदयमेवजःपाद्यानमयहनरिति॥य
 ज्ञेयवर्षतिअप्राप्ततःअनाच्छादितएववृत्तेरगच्छेदयमेवजइतिमंत्रेण॥ज
 लकरणरूपावज्जोमेममपाद्यानंअययहंतु॥अपचात्मानंनावहेत्त॥असु
 जलेआत्मानंस्वशरीरंनयश्येत्॥हनत्तअसमयेप्यत्यन्तलोमनी॥अज्ञातानि
 लोमानियस्याःसयमज्ञातलोमनी॥विप्रुषीकूचीदिनापुरुषाकुतिंस्त्रियं॥यं
 प्रसिद्धः॥एतानिनायहसन्तामिगच्छेत्॥उयहोसशब्देनाभिगमनमुच्यते॥
 गर्भिणीविजुन्येतिब्रूयात्॥गर्भिणीगुर्विणीविजुन्येतिपर्यायशब्देनवदेत्तन
 गर्भिणीमितिउत्तरत्रायैवमेवयोऽयं॥सकुलइतिनकुलं॥सकुलं॥सकुलइ
 तिनकुलंब्रूयात्॥भगलमिन्निकपालं॥भगलमिन्निकपालंकर्परंब्रूयात्॥म ६०

शिघ्रतुरितीइधनुः॥मणिधनुरितिइधनुर्क्यात्॥गोधयंतीपरस्मेनाचक्षी
 त॥परस्यगंसुरभीधयंतीवसंयायंतीपरस्मोअन्यस्मोस्वामिनेवानाचक्षी
 तनकथयेत्॥उर्वरायामनेतर्हितायांचभमाबुसार्थ्यस्तिछन्तमत्रयुरीबेकुर्या
 त॥उर्वरायांसस्यवत्यांभूमौ॥तरोरनेतर्हितायांकेबलायांचमत्रस्ययुरीबस्या
 वाउत्सर्गेतकुर्यात्॥किंच॥तिछन्तनुर्ध्वःसन्तकुर्यात्॥तथाउत्सार्थ्यनस्यवमा
 नःसन्तकुर्यात्॥स्वयंप्रशीर्णनकाछेनगुदंप्रमजीत॥आत्मनःप्रयत्नमंतरणा
 स्वयमेवप्रशीर्णनच्छित्तेनहारुशकलेनगुदंप्रमजीतप्रोच्छेत्॥यदिमार्जयेत्॥
 ततःशोचंकुर्यात्॥विकृतवासोनाच्छादयेत्॥विकृतंनील्यादिनाविकारमायादि
 तंवस्त्रंनपरिदधीत्॥अत्रनकथायप्रतिषेधः॥कथापरंतेतुप्रशस्यतेइतिभा

अकारः॥ दृढव्रतैव धनः स्यात्॥ दृढव्रतैः संवत्सरो यस्य स दृढव्रतः स्यात् भवे
त्॥ तयाव चाचात्ता दृष्टानं परं द्वात्रायनेर ह्यतीतिव धनः स्यात्॥ सर्वेषां मित्र
मित्र॥ सर्वेषां खेषां परेषां च मित्रमित्रसखेव॥ सर्वेषु सुदृढि व हिव हितकारी
भवेत्॥ मैत्रो ब्राह्मण उच्यते इति स्मृतेः॥ इति द्वितीयकांडे सप्तमावंटिका॥ ३॥
स्नातस्यासमावर्तनप्रभृति यावद्गार्हस्थ्यधर्मानभिधाया धुना तस्यैव समाव
र्तनदिनमारभ्य त्रिरात्रं व्रतमाह॥ तिस्रो रात्रिर्व्रतं चरेत्॥ वक्ष्यमाणं व्रतं तिस्रः
त्रिसंख्या रात्रीः अहोरात्राणि चरेदनुतिष्ठेत्॥ अमासाश्च मन्मथयायी॥ सां
समश्नातीत्येवं शीतो मन्मथयायी॥ नमो साशी॥ अथमो साशी॥ मन्मथेन यात्रे
रापि व्रतात्येवं शीतो मन्मथयायी॥ नमन्मथयायी॥ अमन्मथी स्यादिति शेषः॥

स्त्रीश्वरुशबकुलशकुनिशुनो चादृशं नमसं भाषणं च तैः॥ स्त्रीनारी॥ श्वरुत्पवरोः
शबो मत्तशरीरं॥ कुलशकुनिवाकः॥ श्वाककुलः॥ एषां अदृशने भवेत्॥ एतैः स्त्र्या
दिभिंसह असंभाषणं च॥ अवचनव्यवहारः अत्रयस्य येन वा दृक्भाषणं प्रापता
दृष्टिष्यति॥ शवश्वरुस्तकान्तानि च नाद्यात्॥ मरणात् नंतरं त्रीन्वात्तु वा द्वा
तिभिर्यदधत्ते तच्छ्रुतं॥ श्वरुस्य मोक्षान्तस्य नायित्वादेरन्ते श्वरुन्ते॥ प्रसवे
सति अर्वाकृद्दृष्टा हाघतज्ञातीनामन्तस्तकान्ते॥ एतानि नाद्यान्मभक्षयेत्॥
मन्मथयुरीयेष्टीवनं चात्तयेन कुर्यात्॥ मन्मथयुरीयं च मन्मथयुरीये॥ स्त्रीवनं यत्
त्यमुखा द्वात्तित्युत्तं॥ एतद्वयं आत्तये धर्मेन कुर्यात्॥ नोत्सृजेत्॥ स्त्र्या द्वा
त्मानं नान्तर्दधीत्॥ स्त्र्या द्वात्तित्यात्मानं स्वच्छत्रादिना अंतर्हितं न कुर्यात्॥

ग. म. तन्नेतोहकार्यकुर्वीत॥ तन्नेनइतिनडद्वाराणांउद्वेकसाध्याः शौचाचमनादिकाः
 ४२ क्रियाः कर्त्तव्याः॥ अवश्योत्परात्रौ भोजन॥ त्रौ अवश्योत्परीयोत्वाद्यन्यतरेण प्र
 काशं कृत्वा भोजनं कुर्वीत॥ सत्यवदनमेव वा॥ अथवासत्यभाषणमेव कुर्यात्ता
 धस्तननियमान्॥ शिष्टितोष्यात्तयाहीनिकुर्यात्प्रवर्ग्यवांश्चेत्॥ चेच्चदिराक्षि
 तः सोमयागार्थं स्वीकृतदीप्तः प्रवर्ग्यवान्॥ प्रवर्ग्यः सोमयागांगकर्मविशेषः
 सोस्यास्तीति प्रवर्ग्यवान्॥ तद्यथातया निम्नत्र पुरीषे स्त्रीवनंचातयेन कुर्या
 दित्यादीनि करोति॥ इति श्रीसम्राट्वा मनासजगद्यधरकृते गृह्यसूत्रभाष्ये
 द्वितीयकांडे अष्टमीकांडिका॥ २॥ अथातः पंचमहायज्ञाः॥ व्याख्येयं तदिति सूत्रेण
 यः॥ महायज्ञा इति कर्मनाम धेयं॥ तत्रैकदेवयज्ञो ब्रह्मरोखा हेत्येवमादिहोम ४२

रूपः॥ मणिकेत्रीनित्येवमादिवह्निरूपो भूतयज्ञः॥ धितभ्यः खंध्यातमऽइति वलि
 दनं धितयज्ञः॥ हंतकारातिथिपूजादिरूपो मतुष्ययज्ञः॥ पंचमहारात्यं च मोक्षस
 यज्ञः॥ एते पंचमहायज्ञा अहरहः कर्त्तव्या नित्यत्वात् तपत्पुनरेषां फलश्रवणं तदे
 वां यावनतस्यापना र्थेन काम्यत्वप्रतिपादनाय॥ एषामनुष्ठानप्रकारमा
 ह॥ वैश्वदेवादन्तात्पर्यस्य स्वाहाकारेर्जुहुयात्॥ विश्वेसर्वदेवतायत्येति वैश्व
 देवमन्त्रे॥ ते च देव धितमनुष्ठ्याद्य॥ कथमेवादेवतात्वमिति चेत्॥ येन स्मृता
 वेष्टोदाने विहिते। एभ्यो हत्वा शेषमुत्तुगहयति नाम धितं यं॥ तस्मादेवैश्वदेवम
 नं यदहरहः यज्यते शांतामोततऽआद्याग्निं यर्ष्यस्वाहाकारेः सहवस्य
 माशोर्मन्त्रेर्जुयात्॥ यर्ष्यस्य महाराजकुशकांडिकोक्तेति कर्त्तव्यता च्युदासः॥

न. म. स्वाहाकारे रिति यजुः हुतितत्त्वाहाकारेः॥ शेषेन मस्कारः॥ आचति हि बलि
 ६३ कर्मणि न मस्कारः॥ घट्टास्वाहाकारः न हरां संस्त्रवमुत्साधे॥ बृहदारोपज्ञा
 यतये गृह्याभ्यः भूतानि च गृह्याभ्यः शिबः भूतगृह्याभ्यः॥ तैभ्यो बली न दद्याति॥ तभ्या
 ह॥ मणि के त्रीन्यर्जु याभ्यः पृथिव्यै॥ मणि के मणि क स मी ये सा मी ये स प्रमी
 र्य॥ त्रीन्बली न दद्यात्॥ यर्जुन्या यनमः॥ अभ्यो नमः॥ पृथिव्यै नम इति मंत्रैः॥ त्री
 निति गृह्याभ्यः भूतगृह्याभ्य इति चतुर्थं बलि हरणं शो कानि कृत्यं॥ केचित्तु भू
 तगृह्याभ्य इति तेवं समंत्रं चतुर्थं बलि हरणं मिच्छन्ति॥ धात्रे वि धात्रे च दृ
 र्य्योः॥ दूर्य्यो दूर रणा खयोर्मध्ये धात्रे वि धात्रे इति द्वौ बली दद्याति॥ प्र
 तिदिशं वायवे दिशं च॥ दिशं दिशं प्रति वायवे नम इत्येकैकं बलि दद्यात्॥ दि ६३

शंवे च यदुनंतं दधि प्रतिदिशं॥ स्वस्वनाम मंत्रैर्दद्याति॥ ततश्च प्राच्ये दिशेन मइत्या
 दिसिध्यति॥ मध्ये त्रीन् ब्रह्मरोन्तरि स्थायस्वर्यां च॥ प्रतिदिशं दत्त बलीनां मध्ये
 अंतराले ब्रह्मरोन्त मइत्यादि त्रीन्बली न दद्यात्॥ विष्वेभ्यो देवेभ्यो विष्वेभ्यश्च भू
 तेभ्यस्तेषामुत्तरतः॥ आनंत र्यान्नेषां त्रयाणां बलीनामुत्तर प्रदेशे विष्वेभ्यो देवे
 भ्यो नमो विष्वेभ्यो भूतेभ्यो नम इति द्वौ बली दद्यात्॥ विष्वेभ्यश्च भूतेभ्यो भूतानां च
 पतय इत्युभयत्र मंत्रैश्च कारु षठनीय इति गार्गीः॥ उपसे भूतानां च पतये परं॥ पर
 मितित्तयोरप्युत्तरतनुष सेनमो भूतानां पतये नम इति द्वौ बली दद्यात्॥ पितृभ्यः
 स्वधानमइति दक्षिणात्॥ तेषामेव ब्राह्मादिबलीनां त्रयाणां दक्षिणातो दक्षिणा
 प्रदेशे पितृभ्यः स्वधानमइति मंत्रैश्चैकैकं बलि दद्यात्॥ पित्र्यत्वाच्चात्र दक्षिणामु

ज.म.
७७

खः प्राचीनावीती भवति॥ नमस्कारश्च त्रप्रदर्शित आचार्येण स सर्वत्र बलिहरोऽप्यु
प्रत्येत्यः॥ समाचारादित्युक्तमेव॥ पात्रे निशिर्ज्योत्तरायणस्योदितिनयेद्य ह्मेत
तइति॥ पात्रं उदरापात्रं निशिर्ज्योत्तराहात्पतदुदंकब्रह्मादिवलित्रयाणानेवोत्त
रापरस्योवायव्यादिशितिनयेत् ह्मेत इति मंत्रेण॥ अचनिर्यो जूनमित्यध्याहारः॥
बलिहररोमध्यादिदेराः राक्षसाग्राह्या इति भर्तृयज्ञाः॥ उदृत्या मंत्राह्वराया
वने ज्येष्ठघातुं इति॥ ततः उराववैश्वदेवाहजात उदृत्य अग्ने अन्तं षोडशपास
यसि मितं पासचतुष्टयपरिमितं वा ब्राह्मराय अचने ज्य अचने जून उतं दृष्ट्वा हंत
इति मंत्रेण दद्यात्॥ हंत काराच्च पूर्व ब्रह्मयज्ञस्यावसरः॥ न यज्ञो हि हंत कारादि
आरवा पात॥ रात्रावपि ह्यतिथि एजास्मर्यते॥ अतिथिप्रकृत्यनास्यानश्नन ७७

हेवसे इति॥ तस्मात्तिस्त्रस्यायेयत्वेव मूलं मर्ग्यं॥ प्रातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं
ऽनिर्दिष्टकालोपि तयज्ञान्तरवर्षावेति कर्वाचार्याः॥ अतो नित्यस्नानस्त्रस्यार्थेयत्वे
वमूलं मर्ग्यं॥ प्रातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं
पिहरः॥ कान्थायतः यश्च अतिज्यः प्रातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं वातर्होमानंतरं
कार्यः यश्चाह प्रातराहुतेः॥ वैश्वदेवावसाने वासान्यत्रैति निमित्तकात्॥ चैकस्मिन्
हजिसकृदेव कार्यः॥ तदह॥ न हतं नितं होमं च स्वाध्यायं चित्तं च पर्याम॥ नैकः प्राहु
दयंकुर्यात्समाने हजिकुत्रचिदिति॥ यथाहं भिक्षुकान्तिथिंश्च संभजेरन्यथाहं
योयदन्नमर्हति तदन्नमित्कम्यथाहं तत्तथा भवति तथा भिक्षुकान्परिव्राज
कब्रह्मचारिप्रभृतीन्॥ तत्र भिक्षुकान् धूमोसवर्जितं॥ रात्रि मितरेषां यथोचितं॥

ग. म. अति धीश्व अदुनी नान। श्रोत्रियादी संभवेर न भिक्षा भोजनादि एनेन तो यवेर न
 ४५ गृहमेधित्॥ बलये घ्राण घ्राय धार्हम श्री यु. बलो येष्ट, प्रथमो येष्टो ते बल येष्टः
 ॥ नेच गृह्या गृहे भवाः पुत्र यौत्रादयः॥ यथा योग्य म श्री यु. मुंजीर न॥ यश्चाह हयतिः प
 नीच॥ गृह्याणाम शनानंतरं गृहयति र्गृह्णामी प श्री तस्त्री अश्रीत्॥ पूर्वो वा ग
 हयति स्तस्माद्गृह्णादिष्टं गृहयतिः पूर्वोति धिभ्यो श्री यादिति श्रुतेः॥ गृहयति र्वाप
 त्याः पूर्व अश्रीयात्॥ न युगयत्। उक्तः॥ तस्माद्गृह्णादिष्टमिति श्रुतेः॥ अस्या र्थः॥
 तस्मान्स्वान् अन्तान् यत्तु उष्टं तह हयति र्श्रुति॥ अति धिभ्यो शितेभ्यः पूर्व प
 न्या इति॥ अहरहः स्वाहा कुर्यादन्ता भविकेन चिरात्वा घादेवेभ्यः देव यज्ञाय महारुः
 प्रतिदिनं कार्यः स्वाहा कुर्यात्तदेव भ्यो न्न न उह्यात्॥ अम्भा भावेकेन चिद्रव्येण वा ४५

छय र्थेनेनाधिकार्यः॥ यित्भ्यो मतुभ्योभ्यश्चोदयात्रात्॥ यित्पज्ञो मतुष्य यज्ञश्च आ
 उदयान्तादप्यहरहः वर्तयः॥ एवं पंचमहायज्ञक्रिया अहरहरेवेति गम्यते॥ इति
 श्रीसंघाट्वा मनात्मजटी श्रितगदा धरतृते गृह्यसूत्र भाष्ये धृतीपकां देन वमीकं
 दिका॥ १०॥ अथ यदर्थं क्रमः॥ तत्र प्रथमप्रयोगे वैश्वदेवं विनैव मात् पूजा पूर्वकं स
 देवं आभ्युदधिकं श्राद्धं॥ कारिका यां॥ अहोष्ट धाविमत्तस्य चतुर्थे रत्नातमाचरेत्॥
 पंचमे पंचयज्ञाः स्फुर्भोजनं चतुर्त्तरं॥ अहोष्ट धाविमत्तस्य विभागेयं च मेस्मत्तः॥
 कुतश्चिन्नारणान्मुख्यकालाभावात्तदन्यथेति॥ तत्रावसथ्योत्सुकं महानसेकुला
 तत्र वैश्वदेवार्थं यावं विधाय महानसा दृंगारा नादृत्यावसथ्ये निधाय ततः पावार्द
 न्तमुदृत्याभिचार्या गतेरुत्तरतः प्राप्नुस्व उपविश्य मणि कोटकेनाग्निं पशुं इत्यदि स्थितं

ग.म. ज्ञान्वाहस्तेन दृष्टं यवर्षं पूरकमोदनमाद्य जुहुयात् ॥ ब्रह्मरोखा हा ॥ इदं ब्रह्मरोख
 ७५ म॥ प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये ॥ गच्छाभ्यः स्वाहा ॥ इदं गच्छाभ्यः कश्यपाय स्वाहा
 हा ॥ इदं कश्यपाय ॥ अनुमते स्वाहा ॥ इदमनुमते ॥ इति देवपत्नः ॥ ततो मशिकसमी
 ये हतशेषेणान्तेन बलित्रयमुदकुसं स्खंदद्यात् ॥ पर्जन्याय नमः ॥ इदं पर्जन्याय नमः
 मम ॥ अघ्नो नमः ॥ इदमघ्नो नमः ॥ अथिभ्यो नमः ॥ इदं अथिभ्यो नमः ॥ ततो दूर्ययाः शाखयो
 र्भ्यो प्राक्कुसं स्खंद्यात् ॥ धात्रे नमः ॥ इदं धात्रे ॥ विधात्रे नमः ॥ इदं विधात्रे
 ॥ ततो वायवे नमः ॥ तन्नेनैव मंत्रेण पुरस्तादरभ्यप्रतिदिशं प्रदक्षिणं बलिचतुष्ट
 यं दद्यात् ॥ इदं वायवे नमः ॥ ततः प्रागादिचतस्रसु दिक्षु रत्नानां वायुब
 लीनां पुरस्तादुद्गवाचरो बलीन् दद्यात् ॥ प्राच्ये दिशे नमः ॥ इदं प्राच्ये दिशे ॥ दक्षि

७५

णाये दिशे नमः ॥ इदं दक्षिणाये दिशे ॥ अग्नीये दिशे नमः ॥ इदं अग्नीये दिशे ॥ उदीये
 दिशे नमः ॥ इदमुदीये दिशे ॥ ततो वायुबलीनां मंतराले प्राक्कुसं स्खंद्यात् ॥
 ब्रह्मरोख नमः ॥ इदं ब्रह्मरोख ॥ अंतरिक्षाय नमः ॥ इदमंतरिक्षाय ॥ सूर्याय नमः ॥ इदं सूर्याय
 नमः ॥ तत एतेषामुत्तरतो बलिद्वयं दद्यात् ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ इदं विश्वेभ्यो
 देवेभ्यो ॥ विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ इदं विश्वेभ्यो भूतेभ्यः तयोर्ध्वं उत्तरतो बलिद्वयं ॥ उ
 षसे नमः ॥ इदमुषसे ॥ भूतानां च पतये नमः ॥ इदं भूतानां च पतये नमः ॥ इति भूतपत्नः
 ॥ तत्र प्राचीनावीती भूत्वादक्षिणामुखः स व्यंजान्वाच्य ब्रह्मादिबलित्रयस्य दक्षि
 णप्रदेशे पितृतीर्थं नयित्वा स्वध्यानमिति बलिदद्यात् ॥ तदिति पितृपत्नः ॥ तत
 स्तन्यात्रं प्रक्षाल्य निरुण्डनं ॥ सव्येनैव ब्रह्मादिबलितो वायव्यादिशि पश्चि

तत्र निर्णयनमिति निनयेत् ॥ इदं यद्दृश्यते नमः ॥ तत्तत्कावादिबलीन्वहिर्द्यात्त
 द्यथा ॥ ऐन्द्रवारुणावायव्याः सौम्यावेतिर्ज्ञातास्तथा ॥ वायसाः प्रणिगृह्णन्तु भूमौ
 एतन्मयार्थितं ॥ इदं वायसेभ्यः ॥ श्वानोद्देश्यामरावली वैक्वन्तनुतोद्भवोः ॥ ताम्याम्य
 एतन्मयस्यामि स्यात्तामेतावहिंसको ॥ इदं श्यभ्यां देवामतुभ्याः पशवोवयोसि
 द्वाश्च यस्तौ गदेषसङ्गः ॥ प्रेतः पिशाचास्तरवस्समस्ता ये चान्तमिन्द्रान्तिमया
 दत्तम् ॥ इदं देवादिभ्यः ॥ पिपीलिकाः कीटयनङ्गकाद्याबुभुक्षिताः कर्मनिबन्धबद्वाः ॥
 तस्य र्थमन्तं हिमयाप्रदत्तनेवाभिदत्ते सुहिताभवन्तु ॥ इदं पिपीलिकादिभ्यः ॥ पा
 देषात्तामेत ॥ ॥ अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ तत्रासन्नोपरित्यक्तप्रागपदमेव प्राङ्मुख
 उपविष्टः यत्रियथाशिरन्यान् रभोभ्यां शिभ्यामादाय प्रणवमाहृतिष्टवीं गायत्रा

माम्नायस्वरेणाधीत्यद्वेतेत्यादि वेदमारभ्य यथा शक्तिर्कण्डिकाध्यायशोवासंहितां प
 ठित्वा ब्राह्मणं पठेत् ॥ ब्राह्मणं च ब्रह्मणो रोवापठेत् ॥ इदं स्वस्तीत्येते वेदं ॥ एवं संहितां
 समाप्य ब्राह्मणमारुवारभ्य समापयेत् ॥ तत्र समाप्य द्विवेदाध्यायी चेद्द्वितीयवेदमेवं
 क्रमेणादावारभ्य समापयेत् ॥ एवमेव तृतीयवेदं ॥ चतुर्थं च ॥ एवमेवेतिहासपुराणा
 दीन्यपि आदावारभ्य क्रमेण समापनीयानि ॥ उपयत्नप्रसिद्धये प्रतिदिनं वा ध्यासि
 की विद्वांसोऽयं निषट्मयिक्रमेण ब्रह्मयज्ञं तेष्टुथकृपठेत् ॥ एवमेव गीतादिषु ॥
 उपयत्नप्रसिद्धये विद्वांसो ध्यामि की उयेदितियाज्ञवल्केन दृष्टमिव चानात् ॥
 अमावास्यादिघ्ननध्यायेष्टपि ब्रह्मयज्ञो भवत्येव ॥ अहरहः स्वाध्यायमधीतुं
 निश्चकते कारिकायां विशेषः ॥ बहो जलितुं मे पाशः प्राङ्मुखं कुशासनः ॥ वामं

॥ ५० ॥ अमुत्रमहत्वाद्दक्षिणान्तुत्थाकरं ॥ दक्षिणो ज्ञानविकरोत्यंजलिं तस्य येर्मतात् ॥
 ५० प्रणवं प्राक् प्रयुज्यात्तव्याहृतीस्तिस्त्रयं वतु ॥ गायत्री चानुपूर्वेण विज्ञेयं ब्रह्मर्यो
 मुखं ॥ ईश्वरस्ति ब्रह्म यज्ञं ते ज्ञात्वा रर्ध्नां रक्षिते दुष्टकृदिष्टदिकमुपक्रम्य यावद्देह
 समायनं ॥ अध्यात्मिका यवाविद्यासगयजुः साम एव चेति ॥ इति ब्रह्म यज्ञः ॥ ततो
 वैश्वदेवा दन्त दुष्टान्यवोऽशनास परिमितमन्त मुष्टकपूर्वकं ब्राह्मणाय दद्या
 द्दिदमन्ते सनकादिमनुष्येभ्यो हंत इति ॥ अत्र निरन्तेर्नित्यश्राद्धं ॥ न दूतं ॥ कृतत्वा
 त्पितृयज्ञस्य सान्तेः श्राद्धं न विचिन्ते ॥ नित्यं पितृभ्यो बलिना निरन्ते स्तुतिं विचि
 ते ॥ बले रभावात्पितृभ्योऽप्यष्टिष्ठात्वाक बलिस्मृतः ॥ प्रदीपचंडिकाद्येनुस्मृतिः स
 म्यगुदाहृता ॥ तथानित्यश्राद्धं निरन्तेः स्यात्सान्तेः पितृबलिः स्मृतः ॥ कात्याय ५०

नीयवाक्येन विकल्पः प्रतिभाति हि ॥ श्राद्धं वापितृयज्ञः स्यात्तत्रो बलिरथापि वा
 ॥ साग्निकः पितृयज्ञो ते बलिकर्म समाचरेत् ॥ अनग्निर्हृतशेषं तु वाक्ये दद्यादि
 ति स्मृतिः ॥ तच्चैवं ॥ बहिर्निवेशनं ते सोष्टकमन्ते भूमौ चांशुलवापसादिभ्यो
 तिष्ठियेत् ॥ मंत्रस्तु प्राणुक्ताः मनुः ॥ शुनो च यति तानां च श्वपचां पाशे गिराणां ॥ वाय
 सानां ह्युमीराणां च शनवैर्निष्ठियेत्पितृयज्ञोत्तरं ब्रह्म यज्ञकरणपक्षे तु काकादिब
 लित्वानं ब्रह्म यज्ञोत्तरं दुष्टव्यं ॥ उविद् ॥ अथ नित्यश्राद्धे विशेषः हेमाद्रौ ॥ एकमप्या
 शयेद्विप्रं यणमप्यन्वहं गृही ॥ अयीत्यनुकल्पः ॥ प्रचेत्ता ॥ नामं व्रणं न हो मेव
 नाहूनेन धिसर्जने ॥ तथिडहने विकिरं न दद्यादत्र दक्षिणां ॥ अत्र निर्दिश्य भोऽ
 यित्वा किंचिद्दत्त्वा निसर्जयेदिति तेनैवोक्ते दक्षिणा विकल्पः ॥ यत्तु काशीखंडे

ग. म. ४८ बहीनं नियमादिविवर्जितं॥ दृष्टिणा रहितं चैव दृष्टमोक्षं नो जितमिति तद्वि
 प्राभावपरं॥ भविष्ये आवाहनं स्वधाकारं पिडा नोकरणादिकं॥ ब्रह्मवर्षादिति
 पमाविश्वेदेवानचैव हि॥ दृष्ट्या मय मोक्षं रां नियमानच विद्यते॥ एतद्विवा
 संभवे रात्रावधिकार्यं॥ तथा ब्रह्मन्तारदीये॥ दिवोदितानिकर्माणि प्रसादादृक्
 तानिवै॥ यानिन्याः ग्रहरंयाव शाकारयेत्॥ इति नित्यश्रीरुं॥ अथ वैश्वदेवतिरोगः॥
 अकृते वैश्वदेवे तु मिश्रुके गृहमागते॥ उडुत्पवैश्वदेवार्थं मिश्रुकं तु विसर्ज
 येत्॥ वैश्वदेवाकृतं पापं शक्नोति मिश्रुकं यो हति॥ साजे सर्वत्र आराधये वैश्वदे
 वः॥ यस्तोतां कर्मनिर्वर्त्य वैश्वदेवं च साग्निकः॥ यिं उडुत्ततः कुर्यात्ततो न्वाह
 र्यं कंबुधः॥ चित्रार्थं निर्वयेत्याकं वैश्वदेवार्थमेव च॥ वैश्वदेवं न चित्रार्थं न ह ४८

शं वैश्वदेविकमिति लोगादिति स्मरते॥ अत्र साग्निक आहिताग्निरिति हेमाद्रिः॥
 कात्यायनानां तु सर्वार्थमेकरावपाके वैश्वदेवाहन्तादिति सत्राणात्॥ अन्येषां
 तु घृथकं॥ श्रद्धायागेव कुर्वीत वैश्वदेवं तु साग्निकः॥ एकारुणाहिकं मुक्ता तत्र ह्यं
 त्रविधी यद्विहेमाश्रुतेः॥ तत्रैव यद्विशिष्टे॥ संप्राप्तिपार्वणा आदौ एकोद्विष्टे त
 थैव च॥ अग्नौ वैश्वदेवस्यान्यश्चादिकारुशहति॥ स्मार्त्ताग्निमतां तद्विहितं
 वाग्नेाकरणोत्तरं विविरोत्तरं बाहोममात्रं घृथकपाकेन॥ एतपद्मादितु आदौ
 तेराव॥ अत्र मलं हेमाद्रिचंद्रिकादिस्पृष्टं॥ सर्वेषां आदौ ते वा तत्पाकेन वैश्वदे
 वनित्य आदौ दीनीति तृतीयः॥ आदौ निर्वर्त्य विधिर्वद्वैश्वदेवादिकं ततः॥ कुर्या
 त्मिष्टान्ततो दद्यात्तुकरादिकं तथेति ये हीनसिस्मरते॥ तत आदौ शेषात् आदौ हि

ग. म. माग्निमादु त पृष्ठोदिवीत्यधि ज्ञाप्यत्रिभिश्च सावित्रैः प्रजात्यता ० सधितु सत्स
 ५० वितुर्विश्वानिदेवसधितरिति पूर्ववरस्तनैर्हुतापाकंयचेत्तत्रवेश्वरेवोत्र ह्यरोप्र
 जापनयेत्स्याभ्यः कस्य पादानुमतये विश्वेभ्यो गये स्विष्टकृत इत्यपस्थ श्यष्ट
 र्ववहुलिकर्मनैवं कृतेन वृथा पाको भवति न वृथा पाकं यचेत्त वृथा पाकमश्री
 या इत्रयिंदुयितयज्ञः पक्षाद्याग्नयणानि कुर्यादिति ॥ गगं मते वैश्वरे वै विशेषः ॥
 यंचाहुतीनामुत्तरं स्विष्टकृदु मः ॥ अतयज्ञे पूर्वं भूत गृह्यभ्यो नम इति बलिंदत्वा
 यर्जुन्याद्विभ्यो दानं ॥ विश्वेभ्यश्च भूतिभ्यो भूतानां च यतय इति मंत्र इत्येवकारपाठः
 ॥ इति श्रीसंघाद्वामनात्मजगृधरकृतयं च महायज्ञानां प्रयोगः ॥ अथाति ध्या
 योपाकर्म ॥ आख्यास्यत इति सूत्रशेषः ॥ अधीयत इत्यध्यायो विदुः ॥ नस्योपा ५०

कर्म उपाकरणं ॥ उपक्रमः ॥ एवं हि मन्वाद्यः स्मरंति ॥ श्रावणं योऽप्यपां वाप्युपा
 कृत्य यथाविधि ॥ पुनश्च रं स्यधीयीत मासान् विप्रो ईयं च मानिति अर्द्धेन सह यंच
 मासान् ॥ एवं सति अथापनप्रवृत्तस्येत इवति ॥ अत इत्येवादिमत्तो ध्यापने भव
 ति ॥ न ह्यनतिमान् शक्नोत्यति साध्यं कर्म कर्तुमिति निरगतेरप्येत उपाकर्मलो
 किके यो भवतीति गगैः ॥ न चैतत् कर्तुं स समतम् ॥ अथाप्योपाकर्मति वक्ष्यमाणा
 स्याविधि पूर्ववत्स्य स्वाध्यापप्रारंभकर्म रोगानामधेयं ॥ यो यस्य रोहिण्यां मध्य
 माश्रकापां वा पाक्षिकोऽसृष्ट्या ईषश्चान ईषः प्रमासान् श्रुत्वा यस्ते वैराः कृत्वा
 पक्षे गानीत्येव मधीत्यतः सर्वे योऽस्मृष्टस्य पुनरुपाकरणं स्वीकरणाभित्तु
 यमोह रिहरश्च ॥ अथरेतु श्रावणं यो रोगा मास्यामुपाकृत्या ईषणमासान्धी

॥५॥ ५१ न्यासं गेवदति ॥ ततश्च ते यो मते उपकृतानां वेदनामुत्सर्गः ॥ मिताक्षरविधर्मशा
 स्त्रनिबन्धे छप्येवं ॥ हरिहरजयराभाष्ययोहस्तद्व्योपाकरणं ॥ ईषधीनां प्रादु
 र्भावो वेदश्रवणान्श्रावणं यो र्गो मास्या ॥ एतदुपाकर्म अयामार्गो यो वधीनां प्रादु
 र्भावो न्यूनो सति श्रवणान्शुक्लं यो र्गो मास्यां श्रावणं शुक्लं यं च दृश्यां कुर्या
 त् ॥ श्रावणं हि यो र्गो मास्यां श्रवणं एव प्रायशो भवति ॥ ईषधीनां प्रादुर्भावश्च
 । तदेतदुभयं तस्या एव विशेषणं ॥ अत्र यो र्गो मास्या एव प्राधान्यात् विशेष
 णाभावे पित्तयो र्गो मास्या भवतीति हरिहररेणुयो ॥ अयरेतु श्रवणं शुक्लं यो र्गो
 मास्यभावे हस्तयुक्तं यं च म्यां कार्यमित्याहुः ॥ यद्विमहं स क्रान्तिर्वर्षा भव
 तितदयं च म्यामुपाकरणं भवति ॥ तदुक्तं स्मरति महारोवे ॥ संक्रान्तिर्ग्रेहं वापि ५१

यद्विषयं शिजायते ॥ तन्मासे हस्तयुक्तं यं यं च म्यां वा तद्विष्यते ॥ तथा ॥ संक्रान्तिर्ग्रेहं
 वापि यो र्गो मास्यां यदा भवेत् ॥ उपाकृतिस्तु यं च म्यां कार्यं वा जसने विभिः ॥ मरुत्लेपिपदि
 स्याच्छ्रावणं यं च महसंक्रान्तिद्वयं ॥ स्यादुपाकरणं शुक्लं यं च म्यां श्रावणं स्यत् ॥ तत्रापि
 प्रयोगपारिजाते ब्रह्मनुक्त्यापनौ ॥ अइरात्रादधस्ताच्च संक्रान्तिर्ग्रेहं तदा ॥ उपाक
 र्मनकुर्वीत परश्चेत्तदोषकृति ॥ अत्र च प्रयोगपारिजाते विदोपाकरणं प्राप्ते कुली
 रे संस्थिते रवौ ॥ उपाकर्मनकुर्वीत यं च सिंहयुक्तं इति वचनं देशान्तरविषयं ॥ तमदे
 न्नरभागे तु कर्त्तव्यं सिंहयुक्तं ॥ कर्त्तव्यं देसं स्थिते मानावुपाकुर्यात्तद्विमहं इति ब्रह्मस्यतिव
 चनात् ॥ पराशरमाधवीयय्येवं ॥ सामगानां सिंहस्वरवाचुक्तेस्तद्विषय इदं पुरोडाशवत्
 रूकरणावदुपसंक्रियत इति वन्ये ॥ एतच्च शुक्लादावपि कार्यं ॥ उपाकर्मोत्सर्जनं च यवि

ग.प्र. ५२ त्रुमनार्थराप्रितिवचनात्॥ पर्वणिप्रहरोसतिपूर्वविराष्टिवेधाभावउक्तःप्रयोगाय
 प्रजाति॥ नित्येनैमिनिर्देर्ज्यहोमयज्ञविपासुच॥ उपाकर्मणाबोहर्गोग्रहवेधोनविघ
 त्ति॥ प्रथमं भस्तु भवति तत्रैवकश्यपः॥ गुरुमार्गवयोर्मोक्षबन्धवावादिवे
 यिवा॥ तथाधिमाससंयमलमासादिमुद्रुजु॥ प्रथमोपाकृतिर्नस्याकृतं कर्मविनाशकृदि
 ति॥ एतच्च पूर्वोक्तेकार्ये तथा वप्रवेतोवचनं॥ भविदुपाकृतिः योर्मास्यां पूर्वोक्त एवति
 ति॥ दीपिकायि॥ अस्यतुविधेः पूर्वोक्तकालः स्मृतइति॥ यतु अध्यायानामुपाकर्मकुर्या
 त्कालेपरकृते॥ पूर्वोक्तेतुविसर्गः स्यादिति वेदविशेषिणोभिलवचनं तस्यामग
 विषयं॥ तेवामयएकस्याक्तत्वात्॥ तेनवाजसनेपिभिः पूर्वोक्तव्यापिनतिथिर्गताह्या॥
 दिनद्वये॥ पूर्वोक्तव्याघोएकदेशस्यर्शवानेतिरीयक्यतिरिक्तानोष्टर्वेवेतिहेमाद्रि॥ ५२

मदनपारिजातेपि॥ पूर्वविद्वानां श्रावणंवाजसनेयिनामुपाकर्मत्पुत्रं॥ मदनरत्नेतु
 पर्वण्योदयिनेकुर्याः श्रावणंतेतिरीयकाइति॥ बद्धचयदिष्टेतेतिरीयक्यदं अनुवाद
 त्वात्तस्यचप्राप्यधीनत्वात्तस्याग्नेश्चयजुर्वेदिमात्रपरत्वात्सर्वयजुर्वेद्युपलक्षणा
 र्थमित्युक्तं॥ तथैवानंतमदीयेपि॥ द्वापिकायांतु॥ योर्माप्रतिपद्युक्तातत्रोपाकर्मणः
 क्रिया॥ उक्तेयोषं प्रसंगेन भविष्योत्तरसंज्ञिके॥ बस्तुतस्तु हेमाद्रिमत्तमेवयुक्तं॥ यए
 शरमाचबीये॥ श्रावणीयोर्मासीतुसंगवात्परतोयदि॥ तदेवोदयिकीग्याद्या
 नान्यदोदयिकी भवेत्॥ कालादृशीयि॥ श्रीवराण्याघोक्षयघांवाप्रतिपत्परामुहूर्त
 के॥ विदुस्याहंरसांतत्रोपाकर्मोत्सर्जंतं भवेत्॥ प्रयोगपारिजाते॥ उपाकर्मोत्सर्ज
 नेचवनस्त्वानामपीष्यते॥ धारणाध्ययनांगत्वात्गृहीतांब्रह्मचारिणां॥ उत्सर्ज

म-न
५३

नं च वेदना सुपाकरा ॥ अकृतावेदं ज्ञेयं न पतन्ता प्रोति मानवः ॥ श्रावणस्य पंचमी
हस्तेन वा ॥ श्रावणस्य पंचमी हस्तेन युक्तो प्राप्य वा भवति ॥ तत्रापि प्रायशः हस्त एव
भवति अतः काल इत्योपाकरा कर्मणा विकृत्योयं ॥ मर्त्ये यज्ञास्तु कालचतुष्टयवरां
यंति ॥ वासुदेवदीक्षिता अपि ॥ आद्यभागाविष्णुः प्राहुतीर्जुहोति प्रथिष्याऽअग्न
यज्जित्यग्नेर्देतरि स्वायवायव इति यजुर्वेदे दिवे सूर्यायेति सामवेदे रिस्य श्वे इम
स इत्यथर्ववेदे ब्रह्मणो छंदो भ्यश्चेति सर्वत्र प्रजापतये देवे भ्यऽसधिभ्यः श्रद्धा
ये मेधाये सदसस्य तये नु मनय इति च ॥ आद्यभागां नंतरमाद्याहुतीर्जुहोति ॥ स
ग्नेर्दे अधीयमाने प्रथिष्ये स्वाहा ॥ अग्नये स्वाहेति द्वे आहुतीर्जुहोति ॥ अंतरि स्वा
यवायव इति द्वे यजुर्वेदे अधीयमाने दिवे सूर्यायेति द्वे सामवेदे अधीयमाने दि

५३

ग्न श्वे इमस इत्यथर्ववेदे अधीयमाने द्वे ॥ सर्वेषु वेदे अधीयमानेषु ब्रह्मणो छंदो
भ्यश्चेति द्वे आहुता सर्वत्र प्रतिवेदमावर्तयेत् ॥ चरा वृत्त प्रजापतय इत्यादिवा श्वे
सप्त सर्वत्र ॥ प्रथमोपाकरां चतुर्णां मयि वेदानां तत्रेणापाकरा ब्रह्मणो छंदो भ्यश्चे
त्याहुतिद्वयं प्रतिवेदमावर्तनीये ॥ प्रजापतय इत्येवमाद्यास्तं त्रैलोक्यं योगविभागसा
मर्थ्यं त ॥ एतदेव वृत्तादेशनविसर्गेषु ॥ एतदेव आद्याहुतिमवकमेव कर्मवृत्तादेशे
सुवेदार्थं भवति त्वयि सर्गसमावर्तने च ॥ वृत्तादेशनविसर्गः ॥ ते सुभवन्ति ॥ सदस
स्य निमित्तं क्षत धानास्त्रिः सर्वे नुपदेयुर्हत्वा हत्वा देवर्ष्यस्त्रिस्त्रिस्त्रिः समिध आह
ध्याय हः सयता शाष्टा तत्रासा विद्या ॥ धानानां च श्रयणानुपदेशात्सिद्धता मेवापा
दानं ॥ असत्ताश्च ता धानाश्च असत्त धानास्ताः सदसस्य निमित्तं तत्रेणावायेति ॥

ग.प्र. ५४
 होति॥ सर्वं शिष्याऽअनुसहवानुवर्त्तमानाः सदस्यस्य निमित्तं त्रिंश्रिः पदेयुः शिष्य
 त्वाहुत्वाहुत्वा एवैकामस्तनधाना दुर्निर्दुर्बरवृक्षोद्भवास्तिस्वस्तिस्वस्तिस्व आर्द्रः पत्रसहि
 ता धर्तलिस्तान्तिस्तान्ति च जातार्द्रसहिताः शिष्याः साधियानसविउरिति मंत्रेणा
 दध्मुरन्तो प्रक्षिपेयुः॥ न यौ गप्येन त्रुं वरीस्तिस्व इति पाठ इति हरजयरासो॥ त्रुं
 वर्य इति तु कर्कभट्टयज्ञाः॥ इति स्वस्तिस्व इति वीसाऽआधात्त पुरुष विषयानसमि
 द्विषयेति हरिहरः॥ अतश्च प्रत्याहति एवैकामेवा दध्मुः॥ ब्रह्मचारिणाश्च पूर्वकल्पे
 नात्तत्र ये ब्रह्मचारिणाः शिष्यास्ते पूर्वकल्पेन प्रागुपदिष्टानि परिचर्यासमिदाधा
 न मंत्रेणा दध्मुः॥ शन्तो भवं वित्त्यस्तनधानाऽअस्वाहंतः प्राश्नीयुः॥ शन्तो भवं तुवा
 जिन इति मंत्रेणास्तनधाना यवानां धाना अनवखंडुयंतः इतैरवयंतः प्राश्नीयुः सर्व ५४

आचार्यसहिताः॥ बहुवचनेनैव देयं॥ दृष्टिः न वा इति दृष्टि म ह्येयमुः॥ सर्वे॥ सया
वेगणमिच्छेन्नावतस्ति तानाकर्षफलकेन जुहुयात्सा विद्याभ्युक्तज्योतिरित्यनुवाकेन वा॥
सः आचार्योपावेनैव वावत्संख्याकं शिष्याणां गणं समहं इच्छेत्तावान्स्तावत्संख्याकान्
तिलान् आकर्षफलकेन॥ औदुंबरेण बाहुप्रमाणेन स योक्तुं तिलान् तस्वित्तु रित्यनपाजु
हयात्॥ भ्युक्तज्योतिरित्यनुवाकेन वा जुहुयात्॥ तानो ध्यानाभिः स्विष्टकृत् प्रभृति॥ कृषवि
लेखने ध्यानुक्तस्यैतदयं॥ आसमेतान् कृष्टफलं यस्यासौ तत्॥ अथवा आकर्षयती
त्याकर्षः॥ फलमेव फलकं॥ नेन जुहुयात्तत्तद्वैकं कृतमिति च विद्यायां॥ प्राशनांते प्रत्यगु
विभ्यनुपविष्टेऽप्यौंकारमुक्त्वा त्रिंश्वसविंश्रीमध्यायादीन् प्रोपादयिमुखातिव इवा
नोपवीणाच्छेदो गाना रं सत्तान्यथर्वणा नाम॥ संखवभक्षणांते खयं प्राप्नुयः प्रत्यगु

१.५ खोपविष्टेभ्यः शिष्येभ्यो यत्तुर्वेदोपाकरणं उक्तं उक्ता उच्चार्येन सवितुरिति सा वित्रीति
 ५५ रुक्मामंत्रब्राह्मणं योरध्यायादीन् ब्रूयादध्यापयेत्॥ बहुज्ञानं शिष्याणां सत्वे दोषाक
 रणे सविमुखानि मंडलादीन् प्रब्रूयात्॥ छंदोगोनां शिष्याणां सामवेदोपाकरणं योर्वा
 शिष्योर्वाणामादीन् ब्रूयात्॥ अथर्वणां शिष्याणां अथर्ववेदोपाकरणं सूक्तानि स्म
 त्तादीन्॥ सर्वे जुयंति सहनेस्तु सहनो वतु सहनऽइदं वीर्यवदस्तु ब्रह्म इदं स्तु देवयेन
 यथा न विद्विषामहन्ति॥ आचार्यमहिताः सर्वे शिष्याः सहनोऽस्त्विति मंत्रं जुयंति॥ अथ मं
 त्रार्थः॥ इदं ब्रह्म संगो यं वेदः॥ अध्ययनाद्यैः सह मावं प्राप्तानां समवेतानां नोऽस्माकं, अ
 स्म इदं ये अस्तु॥ स्थिरं भवतु॥ तत्तश्च सह मिलितानोऽस्मान्॥ अवतु पायात्॥ रक्षतु
 तयात्र मिलितानां नोऽस्माकं, अनध्यायाद्यध्ययनेऽप्युद्दिश्व रणादिना उपहतमपि ५५

इदं ब्रह्म वीर्यवत्॥ अयातयाममस्तु॥ इदं प्रजापतिः तत्तयथा यथावत्तवेदयतु॥ येन वे
 दतपरस्य रं न विद्विषामहे॥ न इक्ष्मि॥ त्रिरात्रं न धीयीरंश्चो मनस्वानामनि कुं तनं॥ उपाक
 र्मात्तरं त्रिरात्रं न धीयीरं न सर्वे अध्ययनं न कुर्युः॥ लोम्नान् खानां च छेदं त्रिरात्रं न कुर्युः
 ॥ एके प्रागुत्सर्गोत्॥ एके आचार्याः प्रागुत्सर्गोऽन मनस्वानामनि कुं तनं मिच्छंति॥ उत्सर्ग
 श्चादु मरणात् न धीन्योस्तु पुनरिति वक्ष्यते॥ इति श्रीत्रिरग्निचित्तसंस्मार्त्स्त्वपत्तिवाम
 नात्मजगद्धारकृते गृहसूत्रभाष्ये द्वितीयकांडे दशमीकांडिका॥ अथ यदर्थं क्रमः॥
 तत्र प्रथमप्रयोगे आचार्येण मात्स्यज्ञापूर्वकं नो दीश्रादु कार्यं॥ करिकायां॥ तत्तेषां
 दीमुखं श्रादु मात्स्यज्ञानपूर्वकं॥ गुरोस्तदात्मसंस्कारान् शिष्याणां परार्थं॥ आचा
 र्यस्यावसथ्यामो कर्म॥ ब्रह्मोपवेशनाद्याद्यभागं ते वि शेषः॥ तं तु लब्धवाने आहूत

[illegible]

तः प्राश्नीयुः शन्तो भवेत्तित्यनयर्त्तुः ॥ ततः सर्वेषां दृष्टिः प्रागुत्पन्नयर्त्तुः इच्छि भस्मरां ॥
आचमनं च ॥ ततोऽप्यबन्तं शिष्यगणं उच्छेद्य चार्यस्त्वावतस्त्रितानां कर्ष्यं कृतकनजुह्यात्सावि
त्रा ॥ इहं सवित्रे ॥ शुक्रज्योति रित्यनुवाकेन वा ॥ ततो धान्ताभ्यः स्विष्टकृतं ॥ ततो नवाहुतयः
ततः संस्वव प्राशन्तं ॥ मार्जनं ॥ पवित्रं प्रतिपत्तिः ॥ इक्षिराणां सानं ब्रह्मरां ॥ प्रणीं ताविमो
कः ॥ ततः प्रत्यङ्मुखेभ्यः उविष्टेभ्यः प्राङ्मुखं धाचार्यं उंकारमुत्सृज्य विश्वसावित्रीमुत्क्राड्य
येत्ताद्यध्यायादीन् प्रवृत्तान् ॥ बड्चादीनीययोक्तं ॥ सहनो हि विस्मृतिमंत्रयाठ आचार्ये स
हितानां शिष्याणां ॥ ततस्त्रिंशत्रयमनध्यायः ॥ तामनस्त्वानामनिहंतं तनं च ॥ ततः परं मेत्र
ब्राह्मणयोरध्ययनं प्रागध्यायोत्सर्गान् ॥ इत्युयाकर्मणि यदार्थक्रमः ॥ ततोऽपि श्वरे
वः ॥ अत्र रक्षाबंधनमुक्तं हेमाद्रौ ॥ ततो यराहु समयेरह्यायोरतिकं शुभां ॥ कारयेद

क्षत्तैः शस्त्रैः सिद्धार्थेहं मम धितै रिति॥ इदं मया या नकार्यं॥ मया यां देवकर्तव्ये आवणी
फलानुनीतया॥ आवणी न्यतिहंति ग्रामं हृत्तिष्ठन्तुनीति संग्रहवचनात्॥ मया सत्वे
हृत्तिष्ठन्तुनीति न्यतिहंति ग्रामं हृत्तिष्ठन्तुनीति संग्रहवचनात्॥ मया सत्वे
लः॥ तेन त्वामपि बध्नामि रक्षिमाचलमाचल॥ ब्राह्मणेः क्षात्रियैर्वश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मा
नवैः॥ कर्तव्योरक्षिकाचारो हि ज्ञानसंग्रहो मन्त्रित इति॥ वाते मावास्याया ५० सर्वा नद्या
धाम्॥ वानिवायो प्रचंडे सति॥ वातस्य सर्वं दृष्टि च मानत्वादति शयितोत्र ग्राह्यः॥ सर्व
शब्दोच्चारणानामपि न छंदसा मेव॥ यद्यदुपाध्याय सकाशाद्बुद्धते शिल्पाद्यपि तस्य
वैमह्येण रक्ष्यते॥ शिल्पिनामपि ह्यनध्यायप्रसिद्धिरिति॥ अनध्यायश्च प्रकृतत्वा
दुरुमुखाद्यद्विष्यते तत्रैव भवति॥ न गुणानेपीति॥ अपरे तु सर्वविषयतामिच्छति॥ ५०

आश्वासने चोत्कावस्फुर्भूमिचलमग्न्या तनानुसंधिमुच्चाकालं॥ अकलिकाले अ
नध्यायाः॥ आकालं यस्मिन्काले उल्कादिरायत्तनं अपरदिने नावत्कालपर्यंतं॥ आश्वा
शने आश्वास्तमो जुने॥ आश्वात्ताडी रौ इत्यगरे॥ उल्काज्वालाकृतिः यतंती तारका॥ अव
स्फुर्जं विद्योत्तमानाधिद्युत्॥ भूमिचलनं भूमेः कंयः॥ अग्निर्गोमराहः॥ करावामुन्यातड
त्यन्तनं॥ तस्मिन् शतसंधिशब्देन एकस्य ज्ञानो रंजः अपरस्य यावदप्रवृत्तिः सकल उच्य
ते॥ तत्र चाकलिकत्तानोपयचते॥ ततश्च पूर्वस्य नो रंत्याय त्रिः उत्तरस्याद्य महस्तावा
तनध्यायः॥ उत्सहे श्वभ्रदृश्येने सर्वरूपे च त्रिरावं त्रिसंध्यं वा॥ उत्सहेषु चंद्रः सुवे
दानामुत्सर्गे कृते॥ अश्वदृशनमत्राति शयितं रक्ष्यते॥ सर्वकालमभ्रस्य विद्यमा
नत्वात्॥ विद्युद्भवा युव शिगडितानो युगपत्यवृत्तिः सर्वस्वरूपं॥ तत्रापि त्रि

ग.म. एतन्मनःप्रायः॥ त्रिसंध्यंवेतिविकल्पः॥ अथदर्शनेत्रिएतन्॥ सर्वस्वरूपेचत्रिसंध्य
 ५८ मितिअवच्छिन्नविनःन्यन्ये॥ मुक्ताईपाणिहृकेनिशायायसंधिवेलचोरंतः
 शबेगामेतर्हिवाकीर्त्ये॥ मुक्तायावदृष्ट्याणिस्तावन्तधीयीत॥ नशादृष्टेयाव
 त्तिष्ठतितावत्॥ निशायां॥ स्मृत्यंतएन्तिशाशवेनार्द्धएतमुच्यतइतिकर्कः॥ महानि
 शाचविज्ञेयामध्यस्थं प्रहरद्वयमितिसमरणाद्वात्रेः पूर्वोयामेवदृष्ट्यासेनतोनये
 दितिवर्चनंतरेएतरेः पूर्वचतुर्थयामयोर्वेदृष्ट्यासविधानातद्वितीयतत्तीययोःप
 रितोषादनध्यायइतिहयिहः॥ संधिवेलयोः अहोरात्रयोः संध्याकालयोः॥ अंतःशब्दे
 ग्रामेग्राममध्येयावच्छब्देमत्तशरीरंभवतितावन्ताधीयीत॥ अंतर्हिवाकीर्त्ये॥ दि
 वाअन्नुकीर्त्येपठनीयंयदप्रवर्ततेदित्तिवाकीर्त्येतस्मिन्विषयेग्रामेऽग्रनध्या ५८

यः॥ तहाममधोतयवनीये॥ सत्रयोजुजायांग्रामयर्काकाक्षिगोलकन्यायेनोभयत्र
 योजुनीये॥ ग्रामेऽन्तर्हिवाकीर्त्येदेशस्तत्रानध्यायः॥ धावतौमिशस्तपत्तितदर्शना
 श्रयोभ्युदयेषुचतत्कालं॥ धावन्तशीघ्रं गच्छन्त॥ अभिशस्तोब्रह्महत्यादिपापिनः
 भियुक्तः॥ यत्तितोब्रह्महत्यादिपापेन॥ अभिशस्तपत्तितयोर्दृशेनं॥ आश्चर्यमदु
 तमिदंजालादि॥ अभ्युदयःपुत्रउन्मविवाहादिः॥ एषुधावनादिनिमित्तेषुतत्कालेया
 वन्तिमित्तेतावत्कालमनध्यायः॥ नीहारेवादित्रशद्वार्त्तस्वनेमामांतेश्मशानेश्च
 गर्दभोलूकरगालसामशदेशिष्ठाचरितेच॥ नीहारेधूमरीकायांवादिवाशांम
 र्दंगादीनांशब्दे॥ वार्त्तस्यदुःखितस्यस्वनेशब्दे॥ गामस्यांतेसीमित्तिश्मशानेमत्तक
 र्दभूमौ॥ श्वाचगर्दभश्च॥ उलूकश्च॥ श्यगालश्च॥ सामच॥ श्वगर्दभोलूकश्च

५६ न-म- गालहस्तामानि॥नेषां शब्दे श्रयम्यरो॥ शिष्टाचरिते च शिष्टस्य श्रोत्रियस्याचरिते श्रो
 ५६ त्रियस्या गमने चकार तत्कालं यावन्निमित्तमन ध्यायः॥ गुरो प्रतेयभ्यवेपादृश एव
 केचरे मेत्॥ गुरो आचार्ये प्रतेयते अयउरुक् अ भ्यवेपादृ बि शेत्तान घूर्व ब सुर
 कृताय॥ दृश एव दृशा ह निस्त्रा ध्याया ध्ययतादु परमेत्॥ सत्तानून प्रिणि स ब्रह्म
 चारिणि च त्रिरत्रम॥ तानन पुंच श्रीवं वत प्र एते गत्वा त्यायनय इति दि श्रि स्वा
 ल्याः सुवेरात्तानून प्रमेत् इति रास्यां वेदि श्रीरौति ध्यायाव मशं सृष्टि ज्ञो य जमा
 नश्चान घृष्टमिति ज्योति श्वो मे वि हि तं॥ सह तानून पुं आउं येन स्पृष्टं स तानून प्री
 तस्मिन् सत्तानून प्रिणि प्रेते॥ समाने तुल्ये वेदे ब्रह्मणि च वेदे चरतीति स ब्रह्म
 चारी॥ तस्मिन् स ब्रह्म चारिणि सा ध्यायिनि स माना चार्ये च प्रेते त्रिरत्रं स्वाध्या ५६

या दुपरमेत्॥ एक एव मस ब्रह्म चारिणि॥ तस ब्रह्म चारी अस ब्रह्म चारी तस्मिन्
 प्रिन्ताचार्ये प्रेते एक एव मन ध्यायः॥ अथ स्पृत्यंत रोक्ता अन ध्यायाः॥ तत्र स्पृत्य
 र्यसारे॥ अर्धं षष्ठान्मासान धीत्योत्सरे युः॥ अर्धः षष्ठे मासो येषां ते अर्द्धं षष्ठा
 मासास्तान धं षष्ठान्मासान धीत्ययदित्वा उत्सरे यु पूर्वं मुपावृत्तानि स्वीकृत्तानि
 स्मरेत्सि उत्सर्गं श्रुत्वा सा मेव॥ अंगानियुनरधीयीत्॥ अर्धं सप्तमासांवा॥ अधी
 त्योत्सरे यु रिनि शेषः॥ अर्धः सप्तमो मासो ये युने अर्द्धं सप्तमाः॥ अथे मासं चंज
 पत्पु भाकवी युवा यो नो धर्मः य एयनत्॥ परिसंख्यस्य धर्मिणो विसख्यानि
 विसृजामह इति॥ उत्सर्गानंतरं आचार्येण सह शिष्या उभाकवी उतीमाम चंजुयंति
 उच्चारयंति॥ मंत्रार्थः॥ हे अश्विनो॥ सुवानु भाउ मो॥ यतः कवी कंनदृशंते॥ युवा
 युवानो॥ युष्मत्संयादितो धर्मो तो स्माकं यदिसंख्यस्य स्य सुनिवमवस्य परतन॥

ग.म. रक्षणा र्थमागतः॥ तेन धर्मैराविसख्यानिविदेयादीनिविषमाध्ययनादीनिवादि
 ६० स्तुताम॥ न्यताम॥ किं रजस्य सख्यस्य धर्मैराः॥ उयकारादि धर्मवत्॥ परस्परम
 नुकूलस्य इत्यर्थः॥ त्रिरात्रं सहोष्य विप्रनिश्चरन्॥ अत्र त्रिरात्रं सह एकस्मिन्
 हे आचार्यसहिताः शिष्यनिवासं कृत्वा विप्रनिश्चरन् विविधप्रवासं कुर्युः॥ त्रिरा
 त्रं सह वासं नयमः॥ विप्रतिष्ठात्र विघ्न एव॥ ११॥ इति श्रीविरनिश्चितं संध्या दृष्ट
 यति श्रीमहापादिक वामनामजुदीक्षित गृध्र कुते गृह्यसूत्र भाष्ये द्वितीय
 कोट्टेकरादृशा कंडिका॥ यो यस्य रोहिण्यां मध्यमायां वा शुक्रायां मध्यमायां नृस
 जेरन्॥ यो यस्य मासस्य रोहिण्यां रोहिणी नक्षत्रे मध्यमायां मृगशिरायां यो यथा
 ऊर्ध्वं मृगशिरायां अध्यायानवेदान्तसूत्रेरन्॥ पूर्वमुपाकृतान्युनय्याकराणं
 यावन्ताधीयीरन् उत्सर्गप्रकारमाह॥ उदकांतं गत्वा हि देवाश्चं सृष्टं सिद्धे

दानवीनुराणाचार्यगंधर्वाक्षितराचार्यो संवत्सरं च सावयवं विहनाचार्यैः स्वाश्चतर्थ
 येयुः॥ न धाद्युदकांतं उदकसमीपं गत्वा तत्र स्नात्वा अद्विर्देवस्तर्पयेयुः आचार्यसहिताः
 शिष्याः॥ उदकांतं गमनेन स्नानं लक्ष्यते॥ अत्र नदीरजोरोषो न भवति॥ तदुक्तं॥ उपाकर्मणा
 वास्मर्गं प्रेतस्नानेन चैन॥ चंद्रसूर्योपरागे च रजोरोषो न विघ्न इति सावित्री चतुरनु
 तुत्यविरताः स्मरन्ति प्रब्रूयुः॥ तर्प्येतास्यांते आचार्यसहिताः सर्वे शिष्याः सावित्री तस्मि
 न्पुरिष्टु चंतुः कृत्वो नृस्य पठित्वा विरताः स्मरन्ति मंत्रं ब्रूयुः॥ क्षयरां प्रवचनं च पूर्ववत्॥ त
 तः क्षयरां अनध्ययनं लोमनखानामनिर्हृतनं च॥ प्रवचनं चाध्यायादीनां पठनं॥ पूर्व
 वत् उपाकर्म कालवत्॥ तत्र स्त्रियात्रानंतरं शुक्लपक्षे शुद्धं संस्पृधीयीरन्॥ कृत्वा य
 स्ते धंगानि॥ ततैर्देवैश्चान्नामान् देवपूजामाप्तासानेव मेवाधीत्यसर्वधोस्तस्य उपा

छत्रपत्ये छत्राणि॥ तत्तु पुनरर्धव श्रान्नासान धीत्यादुसप्रमासावाधीत्यएवमेवेत्स
 नंविधायदुभाक्वीत्यादिकाम चंत्तपित्वात्रिरात्रमेकरात्रमवच्छादयथेष्टं सुथगाद्येषु॥
 तत्तु पुनरुपाकरणं कालेत्सुष्टुवेदानुपाकृत्या अयनं यावदुत्तर्गं॥ तदुपाकरणं
 यांविशेषः॥ योयस्यरोहिरणामहंवाष्ट्रं कां प्राप्यमध्यमां॥ इदं कां तं समासाद्य वेदस्यो
 त्सर्जनं बहिः॥ स्नानं यांविधिवत्तस्त्रावयेदृष्यरुधती॥ प्रचरंश्च ततो धीमाननुयोते
 यां प्रतिष्ठितं॥ इमावेवेति यजुषानासान्ये यांविनिर्दिशेत्॥ अग्निस्तस्त्राययेत्तत्र स
 प्रज्ञययदृष्टना॥ अर्चलेभ्यः प्ररुतव्यः श्रुतं चंदनादिभिः॥ नैवेद्ये विविधैः पूज्या
 वेदस्य हितमिच्छता॥ जूषीराणां पीतयेदद्यादुयवीतान्यनेकशः॥ ग्राम्य च मुनीन्
 त्वायश्चात्तर्यं रामाचरेत्तदेवांश्छंदसां सिवेदुत्तवींश्चैव सनातनान्॥ तथा पुराणा

ग.भ. चार्योश्च गं भवति तस्य स्तथा॥ अहोरात्राय ईमासाव्यासावच॥ संवत्सरं च सार्द्धं
 ६२ मयं पुरश्च यच्च भिः॥ मंत्रैश्च व्यामर्हन्ति मासं रत्विचः॥ एकः षोडशभिर्मंत्रैः स प्रऽ
 त्राय एकपा॥ चतुर्भिस्तर्प्ययेद्दशैरिमावेत्यनेन च॥ सावित्रीपादयेद्विष्यान्
 चतुःश्रुत्वो गुरुः स्वयं॥ वरताः स्मृतिपठेयुस्ते प्रणवं योजयेत्कृत्विः॥ सावित्रीभिः
 समुच्चार्य अध्याप्योश्च प्रयाठकान्॥ शतस्त्रानामनुस्मृत्य कंठिकाश्च तथोत्तिमाः
 ॥ अतिमाः फल्गुकव्याग्निमीलेयुते हितं॥ इवेत्येवमऽ आयाहि शत्रो देवी रजि
 श्वये॥ सह नोस्त्विति मंत्रं च यश्चादुभाक्वीजिबेति॥ इति यदर्थक्रमः॥ पुरण्याहे
 लांगल योजनं॥ यस्य ह्यधिकर्मण्यधिकारस्तस्येदमुच्यते॥ पुरण्याहे उदगयन
 शुक्लपक्षे चंद्राद्यनुकूलदिने लांगलस्य हलस्य योजनं प्रवर्तनं भवति॥ पथम ६२

कृषिप्रवृत्तस्येत्तत्कर्म भवति॥ उदगयन आथ पूर्य्य मारापक्षे पुरण्याह इत्यनेनैव प्रा
 यत्याह वपुरण्याह एवमभिमतस्त्रे अपुरण्याह वद्योतना र्थं॥ यस्यान्तरमाहुः॥ ज्येष्ठया
 चेद्रेवत्यं॥ अथवा अपुरण्याहे पियुष्टयान् स्त्रेण युते दिने लांगल योजनं भवति कु
 त इद्रेवत्यं ज्येष्ठान् स्त्रवं यत इंशुधीतं च कृषिकर्म॥ वृश्चिभिर्नृत्वात्॥ ज्येष्ठया
 चेति तृतीया॥ ज्येष्ठया भिर्द्रेवसंवेति मर्त्यं यज्ञपाठः॥ इंद्रेयं जंत्यमश्विनौ मरुत उदला
 कश्यप र्षस्वातिकारी रुसीतामनुर्मातं बहू धातं दुलौर्गं धेर हृति ह्यन दुहो मधु घृते
 प्राशयेत्॥ यागश च्छेन देवतो द्देशेन बल्युपहार उच्यते॥ इंशुदिरेवता विशेषान्दद्या
 तं दुलौर्गं धेर हृतिर्यवे श्व इ ह्यनमो नैर्नाम मंत्रैर्बलिहरणानसं पू अग्रन दुहो बली
 वरुणमधु घृते यात्रे कृत्वा नृह्नी प्रत्येकं प्राशयेत्॥ सीरायुं जंतीति योजयेच्छुन ७ सु

६३ म. म. फलान् इति कृषे न्यालं बाल मेत ॥ या गानं ते रंसी रा युं जं ती न्यनेन मंत्रे रा वृष भौ हते चोड
 यद् दक्षिणोत्तरक्रमेण ॥ तत्तु शुन ७ सुफाला इति मंत्रे कृषेत् ॥ अथ वा शुन ४ सुफाला
 इति फालं हल मूखामा यसे अभिमंशेत् ॥ उभयलिङ्गत्वा न्मंत्रस्य ॥ तवा म्पु पदं शास्त्र ॥ त
 चेत्तौ मंत्रौ विलि योक्तव्यौ ॥ किं करणं ॥ अग्निचयने एतावुपदिष्टेन चाग्निप्रकरणे पठित
 योरिहो यदृशेनातिदृशः किंच ॥ वयनानुसंगं ॥ अग्निचयनप्रकरणे अन्तवयने येमं
 या ३ दुर्बधीरन्यादयो विनि युक्तास्ते बालुसंगः प्राप्नोति यद्विनिगमात्रेण विलि योक्त
 स्यात् ॥ न चैतद्विष्यते ॥ अग्न्यमनिषि च्याकृष्टं तदा कृषेयुः ॥ अग्न्यवत्तु मं बर्द्ध अभि
 धि च्य घर्षमा लादिना भूषयित्वा अकृष्य अवि लिखितं यत्तु स्तेनं तत्तु कृषेयुः वि
 लिखेयुः ॥ स्वातीयाकस्य पूर्ववर्द्धेव ता य मे दुभयोर्वी हियव योः प्रवयेसी ता यजे ६३

च ततो ब्राह्मण भोजनं ॥ इदमपरं कर्मांतरं ॥ स्वातीयाकस्य अपराह्णयदृशद्वित्रि
 दुस्येव ग्रहणं ॥ स्वातीयाकस्य चरोः पूर्ववत् प्रांगल योजनोक्ता देवता इष्टादिका यजे
 त ॥ किं सुर्वन प्रवयन ॥ उष्ट्रिं सुर्वन ॥ कयोः ॥ व्रीहि यवयो वेपन बाले ॥ ततो ब्राह्मण भो
 जनं कर्मा ॥ इति श्रीसंम्राट् द्वितीयकांडे त्रयोदशीकंडिकं ॥ १३ ॥ अथ यदर्थं क्रमः
 ॥ गुण्याहेलोगल योजनं उदगयनाद्यभावे पितृयेष्टं नृपत्रे वा ॥ मातृपुत्रा पूर्ववत् क्रमा
 भ्युदयिकं श्राद्धं ॥ ततो दध्याद्याद्यालंगल योजनं देशगमनं ॥ न वस्त्रं डिलभुले य
 नं ॥ तत्र दधितंदुल गंधा क्षतमिष्टिनेरिष्टादिभ्यो बलिहरणं हस्तेनैव ॥ इष्टयनम
 यज्ञं न्यापनमः ॥ अश्विभ्यां नमः ॥ मरुभ्यो नमः ॥ उदलाका श्यया यनमस्त्यानि कर्मा
 नमः ॥ सीताये नमः ॥ अनुमत्तये नमः ॥ यथा देवतं त्यागाः ॥ अन दुहोम घु घृते प्राश

गम. येत् ॥ ततः प्रथमबलीवर्द्धस्यमंडनं ॥ ततो ह्यष्टशेकर्षणं ॥ ततो ब्राह्मणभोजनं ॥ अ
 ६७ यद्वीह्यवयोर्वयनकालेमात्रगुणापूर्वकमाभ्युदधिकं कृत्वावसथ्यं ज्योत्स्नम
 वति ॥ तत्र ह्योयवेशनादिप्राशनं तेष्विषोः ॥ तं दुल्लिख्याने सिद्धस्य च येन सादनं ॥
 ओ ह्यस्तोत्रं ॥ आद्यभागं ते स्थालीयाकेन लंगलया जुन देवताभ्यां होमः ॥ इंदुयखा
 हा पर्जन्यापखा हा ॥ अश्विभ्यां खा हा ॥ मरुभ्यां खा हा ॥ उदलाकश्यापखा खा खा
 तिकोर्ये खा हा ॥ स्तीताये खा हा ॥ अनुमत्ये खा हा ॥ यथा देवतं त्यागाः ॥ ततश्च रुणा
 विष्टुत ॥ ततो भूरदिनवाहुतयः ॥ संस्रवप्राशनं ॥ मार्तुनं ॥ यद्वित्रप्रतिपत्तिः ॥
 दक्षिणादानं ॥ प्रणीताविमोक्तः ॥ १३ ॥ अथातश्च वराणां कर्म ॥ श्रवणां कर्म तिवश्य
 मारास्य कर्मणो नाम धेये ॥ व्याख्यास्य त इति सूत्रशेषः ॥ श्रवणां यो र्ता मास्याः ॥ ६४

तत्कर्म श्रवणां शुक्लपंचदश्यां भवति ॥ अस्पर्शकर्मणो गोराकालेन भवति ॥ तदुक्तं
 रिकायां ॥ श्रवणायामेव तत्कार्यं मभावाहोरात्रकालतः ॥ यदिसंख्योक्तिः ॥ सूत्रकारस्यान्यस्य
 तेर्वलात् ॥ यावत्तीर्थायाकपज्ञानुष्ठानं सकृदेति तत्रैवोक्तं ॥ वचनात्सूत्रकारस्य सकृदस्य
 त्रिधा भवेत् ॥ एवमेवोत्तरं योस्यादवृत्तिर्वा स्यतेर्वलात् ॥ सकृत्करणाभिच्छंति तत्रावृत्तिः
 सतां मत्तत् ॥ तथा ॥ यावत्तीर्थायाक, यद्वैर्यज्ञे संकसरेणवेति ॥ स्थातायाक ७ श्रयपि
 त्वाक्षतधानाश्चैककपालेन युरेराशं ॥ स्थातीयाकं चरुं श्रयपित्वा अक्षतानां सप्तप
 दानां धानाऽ अक्षतधानास्ताः श्रयपित्वा एकस्मिन्कपाले श्रयप्यते इत्येककपालस्तं च
 युरेराशं श्रयपित्वा ॥ चरुधानां युरेराशानां सिद्धानामुषादानं माभ्युदिति श्रयपित्वा
 तिस्रहारां ॥ भर्तृनैककपालं योरप्यासादनं प्रोक्षणे भवति ॥ अर्थवदासाधार्यं वस्त्रा

ग. म. ६५ ह्येत्यविशेषो यदेशान्। पुरोऽंशस्य श्रयणामात्रो यदेशान्तेषणानुयदेशान्च लौकिक
 विधाना मासादन्तं॥ धानानां भवसीः। पितृणां सभागविष्णुऽया हती उहेत्यपश्चेत्तयदा
 उहि पूर्वरात्रापररात्रा॥ सप्तचक्रारौ रिमाः प्रजाः सर्वाश्चराज्वां धवैः स्वाहा॥ न
 वेत्ति तस्या ध्याचारे हिर्द्दृष्टं न॥ श्वेत्तय वैद्यो यनमः स्वाहेति॥ धानानां भव
 भवसीर्बद्धीर्धनाः। पितृणां सभागविष्णुऽया हती उहेत्यपश्चेत्तयदा
 उहेत्यपश्चेत्तयदा उहीति द्वाभ्यां मंत्राभ्यां॥ नित्राय श्वेत्तयदा उहीति प्रथमां॥ न वै श्वे
 तस्येति द्वितीयां॥ मंत्रार्थः॥ हे श्वेत्तयदा त्वं इमा मदीयाः प्रजाः मम निवास भूमेः
 वैराभागेन उपररात्रा च॥ यश्चाभूतेन च अजहि॥ स्वजातिर्जननमाहित्यधर्मानप
 रित्यज॥ आस्मात्स्थानाच्च स्थानां नरं व्रज॥ किं भूताः प्रजाः सप्तच॥ सपिंडसंगो

६५

त्रसोदकत्वमेदेन सप्तसप्तयुरुषसंबंधाः सप्तकुलदधानि घथा॥ पितृनामाता च भा
 र्या च दृहिता भगिनी तथा॥ पितृष्टसामात्तृष्टसासप्तगोत्रारण्यमृनिवे इति॥ वारुणो
 वरुणयज्ञैर्तामो मदीयाः प्रजाः परित्यज॥ सर्वाः सेवक यश्चादिरूपाः॥ राज्वां धवैर्ना
 गैः॥ राजानं हृको वा सुकिः शेषो वा तस्य ये वां धवास्तेः सहत्यजा एतैः सह स एतु
 भ्यं सुहुतमस्तु॥ हविः संपादनमस्तु॥ १॥ पूर्वोक्तमेव दृष्टयति॥ वेति श्वेत्तयदा
 स्यातां गस्या ध्याचारेऽ आधिपत्ये॥ अहिः सर्व्यजातीयः कंचन लोका प्राणिजाती
 यन्तपश्यन्ति स्म या पृथ्या॥ अनेन कर्मणा स्थानत्यागात्॥ तदर्थं श्वेत्तयदा यश्च
 यनागा यनमस्तु॥ पूर्वोक्तमेव दृष्टयति॥ किं भूता यनागा यवैर्द्वयो यविर्द्वयो यन्याया
 स्थानीया कस्पजुहेति विस्तवैश्च वराणां यश्चावरोष योर्णमास्येन वां भ्य श्वेति॥ त

ग.प्र. ६६ नो विद्वानवे स्वाहेत्येवमादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैः स्खालीपाकस्य च रोश्च तस्यऽ आहुती
 जुहोति॥ धानावन्तमिति धानानां॥ ततो धानावन्तं करं भिरामित्यनयन्ती सुवेणा धा
 नानामेकादुतिं जुहोति॥ घृताक्तांस्तं सूर्यभ्यो जुहोत्याग्नेयं दुपार्थि वाना ६
 सूर्याराममधिपतये स्वाहा श्वेतवायवांते रिक्षाणां ६ सूर्याराममधिपतये स्वाहा हंभि
 भूः सौर्यदिव्याना ६ सूर्याराममधिपतये स्वाहेति॥ घृतेनाक्तां अभिचारितान्स
 त्कृतसूर्यभ्यो मंत्रोक्तेभ्यऽ आग्नेयं दुपार्थि वानामिति त्रिभिर्मंत्रैः स्तिस्र आहुती
 जुहोति॥ मंत्रार्थः॥ आग्नेया अग्निदेवत्याः पां उवाः पां जुहोतीयाः पार्थिवाः पृथिवी
 विहारिणः॥ नेषां सूर्याराममधिपतये॥ शेषा यवा स्वकये वा स्वाहा सुहृतमस्त
 तथा धिताः श्वेतजतीयाः॥ वायवाः वायुदेवत्या इति यावत्॥ आंतरिक्षाः अंतरि ६६

सुविहारः॥ तेषामधिपतय इति वत्॥ २॥ तथा अभिभवंतीति सर्वानित्यभिमुखः॥ सौ
 योः सूर्यदेवत्याः दिव्यादिविहारः॥ अभिभूरिति विसर्गश्छांदसः॥ ३॥ सर्वहुत
 मेककपालं ध्रुवाय प्रोमाय स्वाहेति॥ सक्तुहोमोत्तरमेककपालं पुरोडाशं सर्वहुतं स
 पूर्य हुतं यथाभवति तथा ध्रुवाय प्रोमाय स्वाहेत्यनेन मंत्रेण जुहोति ततः खिष्ट
 कृद्भूमः स्खालीपाकधानासक्तुभ्यः॥ सर्वहुतं ककपाल इति परिभाषितत्वाद्वा
 वाच्यं सर्वहुतमेककपाल इति॥ वाच्यं वा॥ पाकयज्ञेष्वन तस्यासर्वं होम इति स
 त्रेण संस्त्रवति धानं प्राप्नोति द्युतासां च॥ प्राशनोत्ते सक्तुना मेकदेश ६ पूर्येनाप्यो
 यनिष्क्रम्य बहिः शालायाः स्खालितुमुपलिख्योत्कायांश्चिपमाणायामांतरागमनेत्यु
 क्तावाग्यतः सूर्यावन्ते जुहोत्याग्नेयं दुपार्थि वाना ६ सूर्याराममधिपतये वनेति

ग. ५५
६५

स्वाभिः सौम्यदिव्यना ६ सप्यो रागमधिपते वनेति स्वेति ॥ सख्यव प्राशनांतेष्ट
वह्नुत सक्तुमामेकदेशं बलित्रयययीनंतुवे लुशरेषीकान्यतममयेष्टर्येन्युप्यत्र
लाउपनिभूम्यशातायाः सकृष्टानिर्गत्यबहिः प्रांगरोष्ठं डिलभ्रमिगोमयेनो
यलिप्यनत्तुयां भ्रियमारायां जलत्वेष्टे अन्येन ध्रियमारोमांतरगमतेत्य
भिधायवाग्यत आगतेपंया दुयार्थिवानाभितिभ्रमिमेंत्रैः सप्योन् प्राकू संस्थान
यनेजुपतिभ्रमावुदुप्र स्तेयेण अवनिक्तान् शुचीनकरेति ॥ मांतरगमत आ
वसथ्यस्यममवांतरलेमागच्छतेत्यर्थः अत्रष्टर्यचर्मतंतु बहुमपिप्राह्यमेव ॥
भूर्य्यस्वरूपस्यतथा प्रसिद्धत्वात् ॥ उत्कचलौकि कानिनाकार्यो ॥ विशयेनो
कि कमयुक्तत्वादिनि कान्या यनोक्तैः ॥ यथावनिक्तं दृव्यो यद्यान ६ सक्तु सख्ये ६०

भ्योबलि ६ हरत्यामेयपां दुयार्थिवाना ६ सप्यो रागमधिपतरावतेबलिः श्वेतवायवांत
रिक्षाराणा ६ सप्यो रागमधिपतरावतेबलिरभिः सौम्यदिव्यना ६ सप्यो रागमधि
पतरावतेबलिरिति ॥ येषु दृशेषु अवनेजनं ह्रुतंत दनति क्रम्ययथानिति तं दृव्यप्रसि
दुयाउपचातंत उपहत्योपहत्यगहीत्वा आग्नेयेत्यादिभिमेंत्रैः प्रतिमंत्रं सख्ये भ्योबलिं
हरति ॥ दृष्टाति दुयपूर्वाहंतिगर्हणार्थः ॥ अथस्त्वैरोग्यहताया उपमिति वत् ॥ अवने
अष्टववत्वं कतैः प्रलिखन्त्यामेयपां दुयार्थिवाना ६ सप्यो रागमधिपते प्रलिखस्व श्वेतवा
यवांतरिक्षाराणां सप्यो रागमधिपते प्रलिखस्व अभिः सौम्यदिव्यना ६ सप्यो रागमधि
पते प्रलिखस्वेति ॥ तत आग्नेयेत्यादिमेंत्रैः पूर्ववदवनेजनं ह्रुत्वा कतैस्त्रिभिर्वैकं कनी
येः प्रादेशप्रमासोरेकतोदंतौः सप्तु द्वितैराग्नेयेत्यादिभिमेंत्रैर्यथासंख्यं दत्त बलिं प्र

ग. म. ६६ ध्यानात् ॥ दूरं देही मार्जयन्तः ॥ आयो हि ज्ञेति नित्यं ॥ बहु वचनादुद्यमजमानो लब्धं ध्या-
 ६६ रः शांता वा दूरं आयो हि ज्ञेति नित्यं ॥ मिर्मर्जयन्ते अपि रत्नमानमभिधिं चन्ति ॥ अनु-
 गुप्तमेतत् ॥ सक्तु शेषं तिष्ठाय ततोस्तमिते स्तमिते मिते परचर्य्य दृष्टो यथा तत् ॥ संस्तु-
 र्य्य भो बलि ॥ हरे दग्नय यथा ॥ एतं प्रकृतं सक्तु शेषं अनुगुप्तं सुगुप्तं यथा भवति
 तथा रच्छा पयित्वा तत्तस्तेभ्यः सक्तु भ्योस्तमिते स्तमिते प्रत्यहं अस्तन होमानं तत्तदृष्टो य-
 ध्यातं दृष्टो यहत्यो यहत्य सक्तु सक्तु भ्यो बलि हरे दग्नय रत्नी यो रत्नी मासी यावत् ॥ तत् ॥
 हुरंतं न तरे राग छेयुः ॥ तमावस ध्याति ॥ बली नूरंतं यजमानं चां तत्तम ध्येन गच्छेयु-
 लोकाः ॥ श्वा द्योपि निवायी इति हि हि रुः ॥ दृष्टो च मनं प्रस्थाप्य निदधाति ॥ ततो दृष्टो
 आचमनं मुखं प्रस्थाप्य निदधाति प्रतिदिनं ॥ अत्र न श्रय्य प्रस्थापनं ॥ अनुक्तत्वात् ॥ ६६

ध्याताः प्राश्नन्त्यस ॥ स्थिताः ॥ श्रावणं यो रत्नी मास्यो संस्तुते श्रवणा कर्मणि ध्याता
 अश्नन्ति दंतैरचर्वयन्तो ब्रह्म यजमानो लब्धं धारः ॥ ततो ब्रह्मण भोजनं ॥ इति श्रीसं-
 स्मृता द्वा मन्ता लज्जरी क्षितगदा धर कृते गृह्य सूत्र भाष्ये द्वितीयं कण्डे चतुर्दशी कण्डिका
 ॥ १७ ॥ अथ यदर्थं क्रमः ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे मानं पूजा पूर्वकं तोदीमुखं श्राद्धं कृत्वा
 आवसथ्ये कर्मकार्यं ॥ ब्रह्मोपवेशनादिरुद्रिणां तेषां विशेषः ॥ चरुपात्रानंतरं भर्जनं
 कर्त्तव्यं रस्यासादनं ॥ तत एककपालं ॥ तंदुलानंतरं यवानां मासादनं ॥ तत पिष्टानां पौ-
 ष्ठाणां च यथासाहितानां ॥ उपकल्पनीयं निदधुपले श्रय्य ॥ उल्का ॥ उदपात्रं ॥ द्वावीकं
 कतत्रयं ॥ अंजुनं ॥ अनुलेपनं ॥ सज्जं ॥ इति उल्काधारकः ॥ मार्जनीयोदकं ॥ धाताः प्रा-
 शनार्थं लोकि का इति त्रिमधिकमुपकल्पनीयमिति रेणुकः ॥ ततः यवित्रकरणं द्वितीयं

१०-५० श्वरणिनिधानंतेचरुदेशस्योत्तरतोभर्जनकर्षणश्चिश्चयरां॥ अत्रसमाश्रित्यंगारकर
 ७० रासितिरेणुकः॥ भर्जनस्योत्तरतएककयातोपधानं॥ आसतिर्वापः॥ चरुपात्रेतेतुलप्र
 स्तेयः॥ पूणीतोद्भवेतयिष्टसंयवनं॥ ब्रह्मरा आस्यश्चिश्चयरां॥ तदुत्तरतश्चिश्चयरां
 यरां यजमानस्य॥ चरेरुत्तरतः कर्षणश्चिश्चयरां॥ कयातोपधानस्य॥ कयातोपधानस्य
 शमश्चिश्चयरां॥ कयातोपधानस्य॥ कयातोपधानस्य॥ कयातोपधानस्य॥ कयातोपधानस्य॥
 आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥
 नानाभयसीः यिष्टा अत्यानांस्त्रायनं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥
 नाद्यासभागान्ते आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥ आस्यदीनामुद्रस्नमुद्रकुसुं॥
 नवैश्वेतस्येतिद्वितीयां॥ ततःस्त्रालीयाकेनाहुतिवतुष्टयं॥ विष्टवैस्त्राहा॥ श्वरणाय ७०

स्वाहा॥ श्वरणायेत्येतस्त्राहा॥ बर्षाभ्यःस्त्राहा॥ इहंश्वरणायेत्येतस्त्राहा॥ श्वरणायेत्येतस्त्राहा॥
 त्वाधानानामेकाहुतिं॥ इहंमिन्द्राय॥ ततःसक्तुनामाहुतित्रयंजुह्यात॥ आग्नेयपांडु
 पार्थिवानामितिप्रथमां॥ श्वेतवायवांतदिक्षारणमिद्वितीयां॥ अग्निभरितितृतीयां॥ य
 थामंत्रान्त्यागाः स्वाहाकारवर्तिता इहंश्वरणायेत्येतस्त्राहा॥ श्वरणायेत्येतस्त्राहा॥ श्वरणायेत्येतस्त्राहा॥
 शंसकलंजुहोति॥ इहंधवायमोमाया॥ ततःश्वरुधानासक्तुभ्यऽउत्तरतःस्त्रिष्टकृतं॥ त
 तोनवाहुतयः॥ संस्त्रवप्राशनादिहक्षिराणां॥ सक्तुशेषैकदेशस्यश्चिश्चयरां॥ श
 लापावहिर्निःक्रमरां॥ बहिरैवस्त्रिष्टिलोपलेपनं॥ ततऽल्काधारंरणांमोतरागमनेति
 श्वेयः वाग्यतःस्त्रिष्टिलोपलेपनं॥ ततऽल्काधारंरणांमोतरागमनेति श्वेयः वाग्यतःस्त्रिष्टिलोपलेपनं॥
 वनेतिक्षेतिविभिर्मेत्रैः प्रक्षिमेत्रं॥ ततोवनेज्जनस्त्राने श्ववनेज्जनक्रमेणनैरेवमेत्रैरेय

ग.प्र. तेव लिखित्यंतैः स्त्रिभिः प्रतिमंत्रं बलिहरति॥ अत्र यथा देवतं त्यागा इति गर्गः॥ तेन य
 ०१ २॥ ततोऽनादेत्यागदृतिरेणुकः॥ तत्तद्वत्तु नरवने जने॥ एतैरेव मंत्रैः प्रलिखस्वेत्यंतैः
 प्रलिखस्वेत्यंतैः कंकजत्रयेण प्रतिबलिप्रतिमंत्रं प्रलिखति॥ ततोऽस्वेत्यंतैः रुक्मं
 त्रैः प्रतिबलिं प्रतिमंत्रं अजने दृष्टिं॥ तदैवानुलिखस्वेत्यनुलेपनं दृष्टं॥ स्वजेपित्व
 स्वेत्यंतैः पुष्पमाला दानं॥ ततः सक्तुशेषं स्त्रिं दिलेन्युप्योदपात्रं निनयनं॥ सक्तुशेष
 स्यापरि॥ नमोस्तु सूर्य्यभ्य इति स्त्रिभिरुपस्थानं॥ सयावंतं कामदेवत एतावंतं दृष्टं
 न सूर्य्या अम्युषेयुरिति तावंतं गृह दृष्टं रूधराया संततया त्रिःपरिषिचन्यरीया
 दृष्टं श्वेतयदुजहीति दृष्ट्यां॥ अत्र स्वाहाकारेण तिगर्गरेणुको॥ सक्तुमंत्रेण परि
 गमनं द्विस्त्रिं तत इतरथा वृत्तिरिति रेणुकः॥ दृक्, शूर्य्यं च प्रक्षाल्योत्कायां प्रत ०१

योत्काधणयप्रयच्छति॥ ततोऽलेन मार्जनं दूरदेशे आबोहिष्ठिति स्त्रिभिरुपस्थानं
 तोत्काधीरीणां॥ ततो धानानां प्राशने तेषां मेव॥ ततो ब्राह्मणा भोजनं॥ सक्तुशेषं स्त्रि
 पनं सुगुप्ते देशे नांति॥ ततो स्तमिते अक्षतहोमानंतरं मुत्काधारणादिवलिहरणं
 ॥ कंकजपरिलेखनं दृष्टं॥ ततोऽगमने त्रिषु भावेऽपि नंतरं गमनं॥ दृक्मुख
 प्रक्षालनं॥ शूर्य्यदृक्, प्रक्षालनमिति बासुदेवरेणुको॥ एवमन्वहं बलिहरणमा
 ग्रहाय रीयावत्॥ अथ गर्गमंत्रविशेषः॥ यात्रासादने॥ चरुस्त्राली॥ आउत्पानं तं
 यव॥ तं दुलाः पिष्टं॥ कर्पूरिका॥ कपालं॥ बर्हिः॥ दृक्, उत्का॥ उत्काधारश्च॥ शूर्य्य
 कंकजस्त्रयः॥ अंजनं॥ अनुलेपनं॥ स्वजश्च नृदकं॥ दृष्टं द्रुपते॥ वरश्च॥ ततस्त्रिं य
 हितमोषधकरणं॥ ततोऽग्रहणं॥ विष्णवे श्वराण्य श्रावणे यो रीयावत्॥ प्रवाय

ग.प्र. प्रोमायतुः॥ यिष्टस्य ग्रहणं॥ प्रोक्षणेत्वा धिक॥ प्रोक्षणीनि धानां ते भर्तुना धिश्च
 २२ वरादि॥ वर्यन्ति करणां ते स्तु वप्रतयनादि बर्हिस्तरणां तं॥ धाना उद्वा स्यात्पानां ये
 वरां कृत्वा चर्वा दीना सुद्वा सनमिति गर्ग मत्तमिति तत्पद्मौ॥ स्तरणां ते आयोद्वा सनादि
 धानोद्वा सनां तं॥ अत्यानां धानानां द्रव्यं करणां॥ भूय धानां ये वरां॥ ततः सर्वान्नि
 धारणां॥ बर्हिष्या सादृतं च॥ ततः इदयय मनाद्या उभागां तं॥ ततः स्विष्टकृद्दिद्वी
 श्वर्यं प्रक्षाल्य प्रतप्य प्रयुनां तं समानं॥ बलिहरणां देस कुरुहो मवद्यथो देशत्या
 गाः॥ परिषेचनमंत्रयोः स्वाहा कारवर्जित योरुच्चारणमिति गर्ग यद्गौ॥ भार्तुनं य
 उमानयत्पुल्का धारणां सक्तुनां स्थापनं॥ ततो धाना प्राशनं स्वामी ब्रह्मात्मा धा
 रणां ततो बर्हिहो मदि ब्राह्मण भोजुनां तं॥ ततोस्तमिते उल्का धारणादियदिते ख

नान्तपूर्ववत्॥ यद्योक्त्येवत्यागाः॥ एवं प्रत्यहमाग्रहाय रणीयावत्॥ इति गर्गते॥
 कारिकायां विशेषः श्रवणाकर्म करणं॥ श्रवणाकर्म तु संचेत्यर्थश्चिस्तरत्वादिना उद्वा
 ग्रहा यशिकं कर्म बलिवर्तमशेषनाः कृतान्य तमं यद्रूपं चानाम धि कारतः॥ इयवासे
 नशुध्यंति वाकसंस्त्रोतथैव च॥ याकसंस्त्रा सुतप्रास श्रवणाकर्म प्रादितः॥ प्रा
 जायत्यं चरेत्कुरु वचनातु प्रजायते॥ स्वयहो माश्रया वं तोन कृता श्रेत्यमादत्त॥
 तव ते पिबती श्रायं हरेत्तदहरेव तु॥ एकैकं यदिते खां तमेकमेवाद्यावत्॥ प्रक्षालनं
 तदंते स्यात्सु र्य्यर्द्वयो र्भवेदिति॥ योश्च यद्यामिदं यद्गः॥ इदं यद्गुत्तिकर्म रोगानामघो
 ये॥ योश्च यदी च मादृष्य दी योर्गमासी॥ तस्यामेतत्कर्मावस योमेतो भवति॥ याय
 समेदृ६ श्रययित्वाऽष्टयांश्च॥ यायसंयय सियं चं चं॥ ऐं ईं उं इ देवसंयथा विधि

३५५ अथयित्वा ॥ अष्टयंश्च ॥ अथयसंययसियङ्कं चरं ॥ रंश्चेतुरः अथयित्वा ॥ रंश्चेतुरः
 ७३ रातंश्चयस्वाहेति होमोत्तम्यते ॥ अत्रायं क्षीरस्य च प्रणयनं कार्यं ॥ अष्टयैस्ती
 र्त्वाऽसमागविष्णुः साहुतीर्जुहोती ॥ इदंश्च यथा अज्ञायेकपदेर्हिर्बुध्याप्योश्चयए
 म्यश्च ॥ अग्निं प्रतिदिशं अष्टयैस्तीर्त्वा प्रदक्षिणं परित्यज्य आसमागानं तं रं
 इदंश्चयस्वाहेति पायसेन होमः ॥ ततः स्विष्टकृणदि ॥ प्राशनं ते मरुभ्यो बलिं ६ ह
 रत्यहुता होमरुत इति श्रुतेः ॥ अथ च्छेषु यत्नाशेषु मरुतोश्च छेतस्सुरितिवचनात् ॥
 संस्वव प्राशनं ते मरुभ्यो देवताभ्यो बलिं दद्यात् ॥ ननु होमासंबंधे कथमेव
 तात्वं बलिकर्माह्वं च ॥ उच्यते ॥ अहुता होमरुत इति श्रुतेः ॥ अहुतं अदंतीत्यह ७३

तादृमरुत इति श्रुतेः ॥ अतएव बलिदानमेव तु होमः ॥ तच्च अथ च्छेषु यत्रेयु कार्यं ॥ कुतः
 पश्मान्मरुत अथ च्छेतस्सुखित्वं ततः ॥ अतएवाथ च्छेषु यत्राणं सदैव वांचत्यं ॥
 अथ च्छेष्यमान्याश्च त्यागिपरांतिनेषु बलिहरतामर्थः ॥ शुक्रज्योतिरिति प्रतिमं
 वं ॥ यदुल्लिख्यं तत् शुक्रज्योतिरित्येवमादिभिः षड्भिर्मन्त्रैर्नमस्कारं तैः प्रतिमं वं
 यं ॥ विमुखेन च मनसुना नामान्येषामेतानीति श्रुतेः ॥ चकारात् बलिहरां विमुखेन उ
 यश्च भीमश्चेत्यधेत प्रसिद्धेन मंत्रेण मानसोच्चारितेन ॥ एभिर्मन्त्रैरिति कुतः ॥ ना
 मान्येषामेतानीति श्रुतेः ॥ एषां मरुतां एतानि शुक्रज्योतिरित्यादीनि नामानि श्र
 यंती ॥ इदं देवीरिति उपनि बलिहराणां तं रं देवीरित्येताम्वं उपनि ॥ ततो ब्रह्म
 राभाजुतं ॥ इति श्रीसमस्तवामनामजगद्गुरुकृते गणेशस्तोत्रमाख्ये द्विपकां उपेच

गमः ॥ ५ ॥ स्वतन्त्रांश्च ऊर्ध्वीनमः ॥ इदं स्वतन्त्रवत्स्ये प्रचासिते सांनयनायरहमेधिते की
 ७५ दिने शाकिने उक्तेष्विरोच ॥ ६ ॥ उग्रश्च मीमश्च ॥ यस्वाहनमः ॥ मनसा ॥ इदमुग्रा
 यमीमांशं ध्यातय धुनसास दूतेऽभिमुखने विश्रुयायचेत्प्रथमनसा ॥ ७ ॥ इदं दे
 वीरित्यस्याः कंडिकायाऽङ्गः ॥ ततो ब्राह्मणो ब्रूते ॥ मुख्यकालाभावे गौरो व्येतत्क
 र्यं ॥ अभावात्मुखकालस्य गौराकाले विशस्यत इति काण्डिके तैः ॥ गगमेतैः ॥ य
 ह गौ इदं यजुः ॥ गौ स्य गौ बाधिकाः ॥ इदं देवीरिति ज्ञेयं ने बर्हिर्होमादि ब्राह्मण
 तर्क्यतां तं ॥ ततो वैश्वदेवः ॥ अन्यसमानं ॥ इति यदर्थं क्रमः ॥ आश्वयुज्यांष्ट
 वान्तकाः ॥ पञ्चान्तका इति वक्ष्यमाणस्य कर्मणो नाम धेयं ॥ तच्चावस्ये आश्वयु
 ज्यां योर्होमास्त्यां भवति आश्वयुजी आश्विनी चोर्होमासी ॥ यावत्समं ॥ इदं श्रवयि ७५

लादधिमधुश्रुतमिश्रं जुहोती इयं गृहया आश्विभ्यामाश्वयुज्यै योर्होमास्त्यै शरदेवे
 ति ॥ ऐं इं इं इव तं याय सं पय सि श्रुतं चरुं श्रपयित्वा यथाविधि पक्वा दधिमधुश्रु
 तैर्मिश्रितं याय सं चरुं इं इं येन्यादिभिः पंचमंत्रैः प्रतिमंत्रं पंचाहुतीर्जुहोति ॥ प्राश
 नां ते दधिपृषातकमं जुहोति नाजुहोत्यूनं मेष्ट्यं तां पूर्यामेमा विण्स्वाहेति ॥ संस्व
 वप्राशनां ते दधिपृषातकं दधमिश्रितं स्त्रीत्या उपमं जुहोति नाजुहोति उनमोष्ट्यं ता
 मिन्पनेन मंत्रेण दधिपृषातकं शृणु नष्ट्यमभिधीयते ॥ अत्राग्निरुवतेति ग
 र्गवाहू देवजुयरा मकाकारः ॥ आसं इव्यमनादेशे जुहोति षुविधायते ॥ मंत्रस्य
 देवतायाश्च प्रजापतिरिति स्थिति रिक्षं द्यौगपरिशिष्ट परिभाषावचनात्वाक्ये
 न प्राकरणाकामिं देवतां बाधयित्वा प्रजापतिर्देवतेति हरिहरः ॥ तच्चित्तं ॥ अ

॥५॥ नादिष्टदेवतासिं गेष्टयिमंत्रे सुदेवता ये स्थायां सत्यां किं पत्तिं वि देवतां तं रं परिक
 ७६ त्यतां उत प्रकृतै र्देवताभिनि ॥ तत्र प्रकृतपदिग हे न्याय्यः ॥ तथे नादिष्टदेवता
 स्ते सुदेवता यपरी स्थायदेवता स पत्तिवापत्तां गंवात देवता भवतीति ॥ तत्रापि
 मुख्यत्वादि इत्येव ॥ अयमर्थः ॥ दर्शितः कर्कण विनि हले संजुहे नित्यत्रे ॥ नं ना
 र्थः ॥ हे इ इ ती मम यदूनं तदनेन होमेन पूर्यतां पूर्यो क्रियतां ॥ यच्च पूर्यो क्रियतां
 यच्च पूर्यो तन्मा विगात् ॥ विपरितभावं अपूर्योतां माग द्यतु ॥ दधिम धु घृतमिश्र
 ममात्मा अवेष्टं न आपात्विं इ इत्यनुवाकेन ॥ अमाग हं ॥ तत्र मवा अमात्मा यउ
 मानग्याभ्रात् पुत्रादयः ॥ दधिम धु घृतैर्मिश्रितं च रुशेषं आपात्विं इ इत्यनु
 वाकेन स्वस्तिमिः सदान इत्यनेन अवेष्टं ते बलौक्यंति ॥ मात्त मिर्ब्रुवांस्स ६ स ७६

त्यता ० रात्रिं ॥ वस्तान धेनुभिः संसृज्य संसृष्टान कुत्वा तस्यां रात्रौ संसृष्टा एव वसंति ॥ ता
 भित्तिका ला धनोर त्यंतसे योग इत्युपपदविभक्तिर्दितीया ॥ तेन सं पूर्यो रात्रिं वसंति ॥
 अधिकारमुपजावन्नाह ॥ आप्रहाय रात्री च ॥ आप्रहाय रात्री मार्गशीर्ष संबंधं धिनी रात्रिं स
 सृष्टा एव वस्तावसंति ॥ ततो ब्राह्मण भोजनं ॥ इति श्रीसम्राट्मानामनु गद धरकु
 ते रघुसूत्रभाष्ये द्वितीयकांडे बोडुशीकं डिका ॥ १५ ॥ अथ यदर्थक्रमः ॥ प्रथमप्रयो
 गे मात्त पूडा पूर्वकमाभ्युदधिकं श्राद्धं ॥ ब्रह्मोपवेशनादि दक्षिणांते विशेषः ॥ स स्था
 रं प्रणयनं ॥ दधिम धु नोरुयकल्पनं ॥ प्रणीता क्षीरमुस्तिब्धया य सश्रयणो ॥ प्रागु
 पयमनादाता त्यापसे दधिम धु घृतावपनं ॥ आप्रभागां ते दधिम धु घृतमिश्र
 रापायसे नयं चाहुतयः ॥ इं इ य स्वाहा ॥ इं इ रोपे स्वाहा ॥ अश्विभ्यां स्वाहा ॥ अश्वि

१५. युज्यौ यो री मास्ये स्वाहा ॥ यथा मंत्रं त्यागाः ॥ ततः यायसा देवस्त्रिष्टुतः ॥ ततो महाव्या
 ११ दृत्या दिनवाहुतयः ॥ संखवप्राशनं मार्जनं ॥ अणी ताविमोकः ॥ दक्षिणादानं ॥ त
 तः स्थात्याये ॥ दध्याति यातः सुषट् अमुनिता जुहोत्यनं मे ह र्यनामिति ॥ इद
 मिदं य ॥ ततो दधिमधु घृत मिश्रं च रुशेयं यजमान गृह्याः पुत्रादयो वेष्टने आ
 यातिं इदं न्यनुवाकेन ययं यातस्वस्ति मिः स दान इत्यंतेन ॥ ततो ब्राह्मण भोज
 नं ॥ रात्रौ वत्स संसर्गः ॥ गौरा कालेयीदं कार्यं ॥ श्रुवात्तकमिदं कर्म गौरा काले यि
 शस्यत इति कारि कोक्तेः ॥ गर्ग मन्त्रे विशेषः ॥ ब्रह्मासनादि आस भागं ते ॥ बर्हिः सा
 दनांतं तं दधिमधु घृताना मासादनं ॥ ययसश्चासादनं ॥ ग्रहरो ॥ इदं यजु
 श्रुग कृमि ॥ इदं ये दुरोये अश्विभ्यामाश्वयुज्यौ री मास्ये शरदे जुष्टमिति ११

केचित् ॥ आस भागं ते पायसे दध्याद्यावपनं ॥ स्त्रिष्टुतं ते श्रुषट् अमुहोमः ॥ इ
 दमग्नय इति त्यागः ॥ ततो महाव्या दृत्यादि दक्षिणादानं ॥ ततो गृह्याणां च बीक्ष
 णं ॥ ततो बर्हिर्होमादि ब्राह्मण भोजनं ॥ ततो वैश्वदेवः ॥ रात्रौ वत्स संसर्गः ॥ अथ
 सीतायजुः ॥ व्याख्यास्यत इति स्त्रवशेषः ॥ सीतायजु इति कर्मनाम ॥ सचायं कृषि
 प्रवृत्तस्य सागते र्भवति ॥ व्रीहियवानां यत्र यजेत तन्मप ६ स्थालीयाक ६ श्रपये
 त ॥ व्रीहयश्च यवाश्च व्रीहियवीः ॥ तेषां मध्ये यत्र यत्र यस्मिन्काले यवकाले सीता
 यजेत यजेत तत्र तन्मयं व्रीकाल व्रीहमयं यवकाले यवमयं स्थालीयाकं चंरुं श्रप
 येत् ॥ कामादी जानोन्यत्रापि व्रीहियवयोरेवान्यतरं स्थालीयाक ६ श्रपयेत् ॥ वा
 मादि स्थाया ॥ अतो न्यत्रापि जानोयागं कुर्वन् यस्मादिप्रभृतिषु व्रीहियवयोरेवा

तु॥ अश्वावती जो मती सन्तावती विभर्त्तिया प्राण भूतो अतं दिता॥ खलमालिनी
 सुर्वरामस्मिन्कर्मण्युप दूये ध्रुवा ७ सामेत्वनयायिनी भूयास्वाहेति॥ यत्र ह्येते
 मा मेवाचतं अयश्चिन्मावतितत्र उयक्षिते उ विविते अवाक्षिते जलेन अभ्युक्षि
 ते देशे अग्निमावसथ्यमुयसमा धाय स्नापयित्वा तन्मि श्रे ई मे ब्रह्महि काले श्री
 हिसस्यमि श्रे र्यवकाले यवसस्यमि श्रे ई मे रजितं परिस्तीर्ष्या इय भाग यागा
 नंतर मायेनयं चाहुतीर्हु होति॥ पृथिवी धौरित्यादिभिः पंचमंत्रैः प्रतिमंत्रं॥ उपले
 पनो हुतावाक्षितमहरां कु श्रेयि पंचसंस्कार प्रज्ञ ध्यर्थं॥ नेतर परिसंख्या र्थं॥
 मंत्रार्थः॥ पृथिव्यादि देवतायस्मै इं श्रय इं इमुपासितुं स्थिताः॥ प्रदिशो दिश
 श्रुकिं भूताः॥ धुमिः कंतिं मिश्र वृताः पूरणाः॥ तमिं इं इहयज्ञे उय दूये॥ समीपमा

हूये इं इस्य हेतयोवद्वा घ्रापु धानि॥ शिवाः कन्याराका रिरण्यः संतु तस्मै च सुहु नमस्तु
 ॥ हे वृत्रहन् अस्मिन्कर्मणि सीतायज्ञेयत्वं चिन्ते मम उयेषितं इ श्रुतं सर्वमेममस
 मध्यतां॥ संयद्यतां॥ किं भूतस्य सरयेव स्फुटीवत्तः॥ तुभ्यं स्वाहेति सर्वत्र समाने॥
 संयन्नि र्धनाद्युपचयः॥ भूतिरैश्वर्यं॥ भूमिराश्रयः॥ वृष्टिरभीष्टस्याऽप्येष्ट्यंष्टेष्ट्वं
 ॥ श्रेष्ठं श्रेष्ठत्वं॥ श्रीः प्रतिष्ठा॥ संयन्यादिगारा इहयज्ञे प्रीतः सन्मही यो प्रजापुत्रा
 दिवर्द्धमवतु॥ रक्षतु॥ इं देवा एतै र्युक्तां प्रजामवत्त्विति॥ ३॥ यस्याः सीतायाः सह वै
 दिक्लौकिकानां श्रौतस्मार्त्तानां कर्मणां भूतिः संयन्नि र्भवति॥ तामिं इयती सीतामु
 पदूये॥ सा सीता मे मम अनयायिनी अदनी यादिवृद्धिका रिरणी कर्मणि प्रति कर्म
 भूयात्॥ भवतु॥ तस्यै स्वाहा॥ ७॥ तामेव विशितश्चि॥ अश्वावती॥ अश्वादि

ग.म. संयतिकर्त्री। एवं गोमत्या दैत्यन्तमधुरवाक्॥ अतं इति॥ साव धानासतीपा
 ८० प्राणाभ्यतोडीवान्निमर्त्तिमुक्षीति॥ किंभूता॥ खलमालिनी धान्यराशिबती॥ उर्व
 रासर्वसस्यानां संयान्॥ तं ध्रुवांस्त्रिरं अस्मिन्कर्मण्युपयुजे॥ उपहृताचसामे
 मम अनयायिनी दुःखध्वंसिनी भवतु॥ तस्यै स्वाहा॥ स्त्रालीपाकस्य जुहोति सी
 तायै यज्ञायै शमायै भूत्या इति॥ सीताया इति चतुर्भिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं स्त्रालीपा
 केन चतस्र आहुतीर्जुहोति॥ अवयवतस्तरणपष्टी स्त्रालीपाकस्येति॥ मंत्रव
 त्प्र एतमेकेषां स्वाहाकारप्रदाना इति श्रुतेः एकेषामाचार्योरांमते मंत्रवत्प्र
 दानं॥ यथामंत्रं होमान्तु स्वाहाकारेण॥ कुतः॥ स्वाहाकारप्रदाना इति श्रुतेः॥
 श्रुतौ हि जुहोतीनां स्वाहाकारप्रदानता श्रूयते॥ इदं तु स्मार्त्तकर्म॥ ननु वयं दूरे ८०

रावा स्वाहाकारेण च द्विभ्योन्तं प्रदीपयति इति सामान्येनोक्तेरत्राहितत्वं वर्ततामिति
 चेत्॥ न चात्र वयं दूरप्रवृत्तिः पाप्मापुणेन वाक्चवत्वे च वयं दूरप्रवरां॥ तत्सह
 पादा स्वाहाकारेण च वनप्रवर्तते॥ विनिवृत्तिः॥ हर्षोक्तपस्य मंत्रवत्प्र एतमि
 त्यस्य विनिवृत्तिर्निरासः॥ स्मार्त्तकर्मणि स्वाहाकारवयं दूरकारनमस्वाहाद्वि
 कसां॥ हंतकारो मनुष्याणां स्वधाकारः स्वधाभुजा मिति कात्यायनस्मृतौ विधा
 नात्॥ सीतायज्ञे चेत्यतिदेशादस्मिन्त्वसरे लांगल योजनदेवताभ्यस्तदुतोपात्रे
 न स्त्रालीपाकेन होमः॥ स्त्रालीपाकहोमाधिकारात्॥ तः स्वच्छुद्धादिः स्तिरसा
 शेषकचेषु सीतागो यभ्यो वलिहरति पुरस्ताद्येतदुपासते सुधन्वाने निषदि
 राः॥ तत्रापुरस्तादुपायं त्वं प्रमत्त अनयायिनो नमरां करोम्यहं वलिमेभ्यो हरामी

ग.प्र.
२९

॥ अग्नेः परितः रेतो ये कुशाद्रीहि सस्यमिष्टा पवसस्यमिष्टा वा हो वभावं अंगभावं प्रा
प्रास्तयवर्क्यं प्रास्तनानि ते युवलिं हरति ॥ सीता गोष्ठ्यः सीता नांगल पट्टी नी
पायंति चालनं यंति ये ते सीता प्रास्तेभ्यः ॥ तत्र पुरस्तात्प्राच्यां येन आसत्तुति मत्रे
रा ॥ मंत्रार्थः ॥ हे सीता ये देवास्तु धन्वानः ॥ शोभन धनुष्यंतः ॥ निषंङ्गिराः सन्ध्या
रः ॥ ते तव पुरस्ताद्येऽ आसते तिष्ठंति ते तां पुरस्तात्प्राच्यां दिशो यायंतु ॥ रक्षं
तु किंभूताः ॥ अप्रमत्ताः सवधानाः ॥ अनपायिनः ॥ कष्टहराः ॥ अहं चैवानम
स्करोमि ॥ बलि मेभ्यो हरामि ॥ दृष्टमि ॥ अथ दक्षिणतो निमिषा वर्मिराऽ आसते
ते त्वा दक्षिणतो गोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनो नमऽ एवांकरोम्यहं बलि मेभ्या
दृष्टमीममिति ॥ अथ पुरस्तात्तव ल्यनंतर अथ दक्षिणार्धे कूर्चे युवलिं २९

हरति ॥ अनिमिषादुत्तिमं त्रेतां मंत्रार्थः ॥ येऽ अनिषाः तैत्तिमेधरहिताः ॥ वर्मिराः सन्तदू
॥ शेषपूर्ववत् ॥ अथ यश्चादाभुवो हरति ॥ र्मिः पाक्षिः शुनं कुरिः ॥ ते त्वापश्चायं
होपायं त्वप्रमत्ताऽ अनपायिनो नमऽ एवांकरोम्यहं बलि मेभ्यो हरामामिति ॥ अथ अ
ग्नेः पश्चिमायां दिशि आभुवदुत्तिबलिं दृष्टमिति ॥ मंत्रार्थः ॥ आसमेताभ्याः ॥ तानेवा
ह ॥ हरति ॥ र्मिः पक्षिः शुनं कुरिः ॥ त्वेवं नामानः शेषं व्याख्यातं ॥ अथोत्तरतो भामा
वापुसमाजुवे ॥ ते त्वोत्तरतः क्षेत्रे खले गहेऽ ध्वनिगोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनो न
मऽ एवांकरोम्यहं बलि मेभ्यो हरामीममिति ॥ अथैवमुत्तरपार्श्वे बलिं दृष्टमिति ॥ मी
मादुत्तिमं वेरा ॥ मंत्रार्थः ॥ मीषराः ॥ जवे वेगे वायुना समास्तुत्याः ॥ क्षेत्रे खले गहे
अध्वनिवावर्त्तमानं त्वात्वांगे यायंतु ॥ शेषं समानं ॥ प्रकृतादुत्पत्ता दृष्ट्य शेषरा

ग.म. चष्टव्वदुलिकर्म॥प्रकृतात्प्रधानपागदेवतासंबंधितःस्वालीयाकादयोपःसिद्धे
 २२ गहीतश्चरुस्तस्मात्स्वाल्याजेनज्यशेयेणचष्टव्वतर्दुपर्जन्यादिभ्योलांगलयो
 जनेदेवताभ्योबलिहरणंकर्यं॥स्त्रियश्चोपपत्तेरन्नाचरित्वात॥ततस्त्रियोभार्प्यादि
 वाऽउपापजेरन्बलिहरणंकुर्युरिंद्रादिभ्योत्यभ्यश्चेत्रपालादिदेवताभ्योबुड्य
 वहरेणकृतः॥आचरित्वात्प्राचीनाभिःकृतत्वात्बलिकर्मणः॥संस्थितेकर्म
 णिब्राह्मणान्नोउयेद्ब्राह्मणान्नोउयेत्॥समाप्तेस्त्रीकर्तव्यत्वंतरेत्रीब्राह्म
 णान्नोउयेत्तद्विरभ्यासःकांसमाप्तिस्त्वर्थः॥इतिश्रीसंघादुपमात्मजुही
 क्षितगद्यधरकृतेगद्यस्त्रभाष्येद्वितीयकांडेसप्तदशीकण्डिकाअथपदार्थ
 क्रमः॥अथमप्रयोगोमातश्चाहुः॥उत्तेदृशेआयसध्यानेःस्वापनं॥तत्रहोयवे २२

शनादिदक्षिणांदेशकलौसंकीर्त्यश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थेसीतापत्रकमीहकरिष्ये॥
 सस्यमिश्रैर्दुर्भैरजैःपरिस्तरणं॥एवंश्वरुःअप्यते॥अपरःसिद्धएवतंतुलानेत
 रंआसादनीपः॥उपकृत्यतीयानि॥बलिपरलकं॥अर्प्यादिवैरावंपात्रंनुत्माबोह
 नपुक्तंबलिपरलकमित्यव्यने॥तेदुलान्नरंसिद्धचरःप्रोक्षरं॥आज्यभागंतेयं
 बाहुतयः॥पृथिवीद्यौ॥इदमिंद्राय॥१॥यत्मेकिं॥इदमिंद्राय॥२॥संपत्तिः॥इद
 मिन्द्राय॥३॥यस्याभावे॥इदमिंद्राय॥४॥अश्ववर्ती॥इदंसीतायै॥५॥प्र
 कृतचरुणाहुनिचतुष्टयं॥सीतायैस्वाहा॥साशमाये॥एवंत्यागाः॥ततःसि
 द्धचरुणालांगलयोजनेदेवताभ्योहोमः॥इंद्राय॥१॥यर्जन्याय॥२॥अश्विभ्या॥३॥म
 रुभ्यः॥४॥उदलाकास्थयाय॥५॥स्वातिकायैर्दुर्॥सीतायै॥०॥अनुमत्यै॥१॥स्त्रिष्ट

ग.म. कुरुभयोः॥महाव्याहृत्यादिहस्तिरांतां॥प्रतिदिशं प्रदक्षिणां पुरस्तात्प्रथमं येन
 ८३ इति प्रणिमंत्रं बलिचतुष्टयदानं॥त्यागाः॥इदं सुचन्वभ्यो निषंगिभ्यः॥१॥इदं
 मन्त्रिभ्यो।भ्योवर्णिभ्यः॥२॥इदमाभ्यः प्रभ्योभ्यः प्रभ्योभ्यः पाह्येभ्यः पुनंकुये०३॥
 इदंभीमाभ्योवायुसमजवेभ्यः॥चर्चोरासस्यचमिश्ररां॥तेनलांगलनपोजनदेव
 तोभ्यइंइदिभ्योनुमत्पंतेभ्योवलिहररां॥ततोबलिषटलकेनस्त्रियश्चवलि
 हररांकुर्युंइदिभ्योन्येभ्यश्चक्षेत्रयालादिदेवताभ्योबृहदुचारेरा॥॥ततो
 ब्रह्मरात्रयभोजनम्॥इतिश्रीत्रिरात्रिचिन्मसम्प्रादृष्टायतिश्रीमहावाहिकदीक्षि
 तवामनात्मजदीक्षितगद्यधरकृतेगद्यस्त्रतोष्यसीतायज्ञेष्वर्थक्रमःसमा
 प्तः॥द्वितीयकारणंचसमाप्तम्॥ ॥ ॥ ॥

